

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 51

సంచిక : 6-8

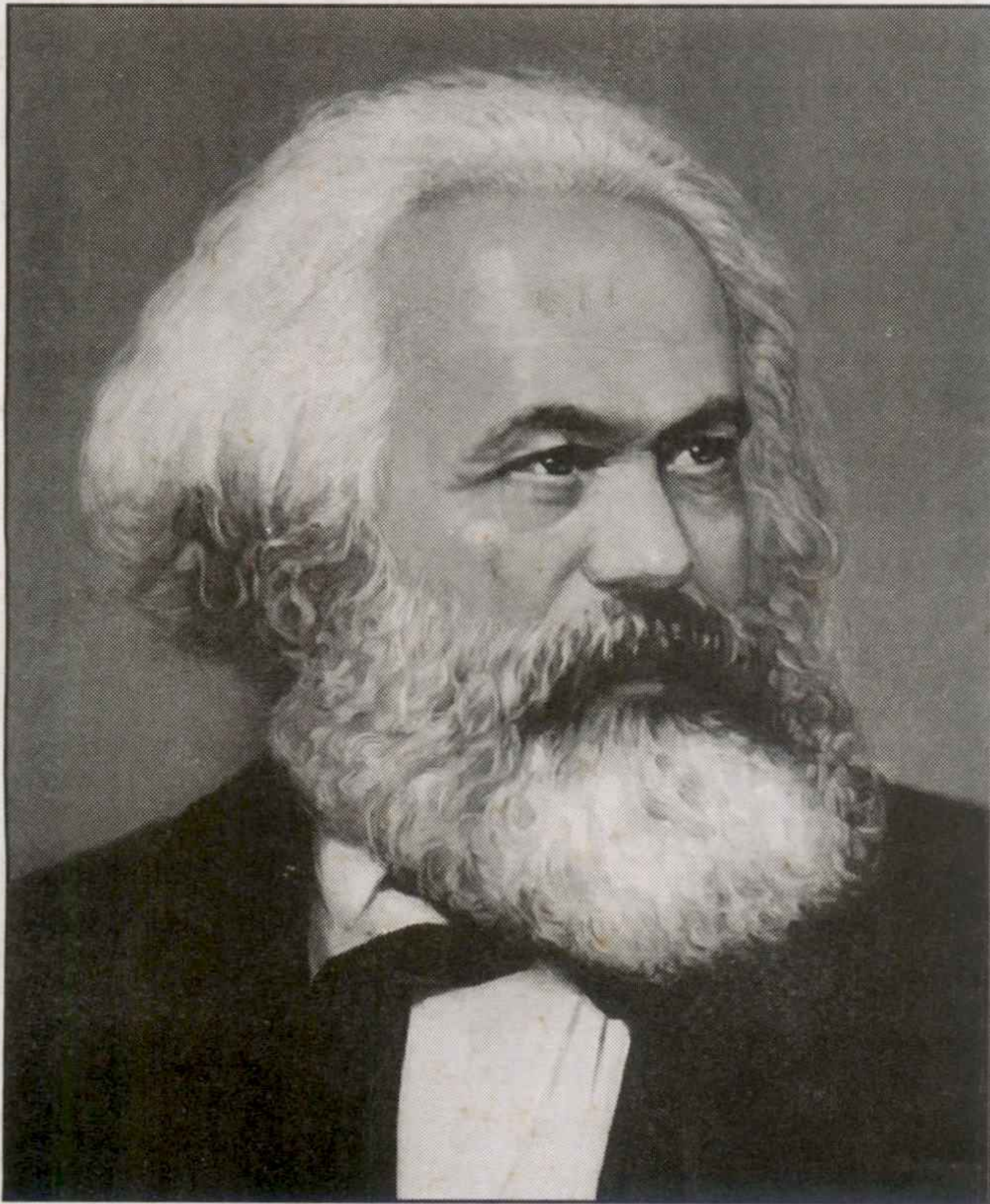
విజయవాడ

20-5-2018

పేజీలు : 24

వెల : రు. 10/-

మే 1-అంతర్జాతీయ శ్రామికవర్గ దీక్షాదినం 'మేడే' వర్ధిల్లాలి

అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గ దీక్షాదినాన, ప్రపంచవ్యాపితంగా పోరాటాలు సాగిస్తున్న కార్మికులందరికీ విప్లవాభినందనలు తెలియ జేస్తున్నాము.

ఈ సం॥రం 'మేడే'కు చారిత్రక ప్రాధాన్యత వుంది. 1818 మే 5న జన్మించిన గొప్ప విప్లవ ఆలోచనాపరుడు కార్ల్ మార్క్స్ 200వ జయంతిని కూడా ఈ సందర్భంగా కలిపి నిర్వహించుకుంటున్నాం. కార్ల్ మార్క్స్ కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో 'సకల దేశ శ్రామికులారా, ఏకంకండి' అని ఇచ్చిన పిలుపు అన్ని దేశాలలోనూ ఈనాటికీ ప్రతిధ్వనిస్తూ, కార్మికవర్గ పోరాటాలను ఉత్తేజపరుస్తూనే వుంది. కార్ల్ మార్క్స్ 'పెట్టుబడి' గ్రంథంలో

రుజువు పరిచిన విధంగానే ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ కోలుకోలేని సర్వవ్యాపిత సంక్షోభపు ఊబిలో కూరుకుపోయి, ప్రపంచీకరణ విధానాలను అనివార్యంగా చేపట్టవలసి వచ్చింది. అయినా సంక్షోభం నుండి ఉపశమనం లభించకపోగా సంక్షోభాన్ని ఇది మరింత తీవ్రం చేసింది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధ ముగింపు తర్వాత ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థపై నెలకొన్న అమెరికా సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్యం నేడు బలహీన పడింది. దీనితో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం మరింత ప్రమాదకరంగా తయారై దురాక్రమణ యుద్ధాలకు దిగుతోంది.

శ్రామికప్రజల మూపులపై సంక్షోభ భారాన్ని మోపేందుకు, ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికాలలోని దేశాలలో కార్మికులకు వేతనాలను దిగజారుస్తూ, పని పరిస్థితులలో అభద్రతను పెంచుతూ, కార్మికులకున్న సంక్షేమ చర్యలన్నింటినీ రద్దుచేస్తూ సామ్రాజ్యవాద దేశాలు కార్మికుల స్థితిగతులను దిగజారుస్తున్నాయి. అత్యున్నత సాంకేతికతతో సబ్సిడీలద్వారా సామ్రాజ్యవాద దేశాలలో తయారుచేసిన ఆహార ఉత్పత్తులను దిగుమతిచేసుకోవటం, భూస్వాధీనం వంటి వానిద్వారా ఈ దేశాలలో రైతాంగ జీవనాధారాలన్నీ పెనుప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాయి. అదే సమయంలో, సామ్రాజ్యవాద దేశాలలో కార్మికవర్గం తమ హక్కులపై జరుగుతున్న దాడులతో-సాపేక్షంగా తక్కువ వేతనాలు, ఔట్ సోర్సింగ్ (పొరుగు సేవలు), పనిగంటల మార్పు వంటి చర్యలతో-ఒక అనిశ్చిత స్థితికి నెట్టబడటం పెరుగుతోంది.

అయినప్పటికీ ప్రజలు ఈ దాడులను ప్రతిఘటిస్తున్నారు. అమెరికాలో వేలసంఖ్యలో ఉపాధ్యాయులు తమ వేతనాలలో కోతలకు, వ్యక్తిగత ఆరోగ్యరక్షణ ఖర్చు పెంపుకు వ్యతిరేకంగా, ప్రభుత్వ పొదుపు చర్యలను నిరసిస్తూ దేశవ్యాపితంగా ఆందోళనలు చేస్తున్నారు. ఫ్రాన్స్ లో కార్మికులు ప్రభుత్వ పొదుపు చర్యలను మరియు కార్మికుల హక్కులను కుదించివేసే అధ్యక్షుడు మాక్రాన్ ఆదేశాలకు వ్యతిరేకంగా కదులుతున్నారు. జర్మనీలో కార్మికులు అనేక సమ్మెలు చేయగా, ఇంగ్లాండ్ లో అధ్యాపకులు ప్రభుత్వ పొదుపుచర్యలను నిరసించారు. జనవరిలో గ్రీసు కార్మికులు ప్రజారవాణా వ్యవస్థను, నావికా వ్యవస్థను పూర్తిగా స్తబ్ధంపజేసి ప్రభుత్వ పొదుపు చర్యలను నిరసించారు. ఇదే అంశంపై ఇటలీ, స్పెయిన్, పోర్చుగల్ లలో కార్మికుల సమ్మెలు జరిగాయి.

మే 5-శాస్త్రీయ సామ్యవాద మహాపాఠ్యాధ్యాయుడు కార్ల్ మార్క్స్
ద్వితీయసంవత్సరం సందర్భంగా విప్లవ జోహార్లు

జనశక్తి

సంపాదకుడు
పి. జస్వంతరావు

వెబ్సైట్ :
www.janasakthionline.com
ఈ-మెయిల్ :
janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 51 సంచిక : 6-8
20-5-2018

జనశక్తి

నివాళి :

శాస్త్రీయ సామ్యవాద
మహాపాఠ్యాలు కారల్ మార్క్స్ 5

ప్రపంచ పరిణామాలు :

ఇరాన్ 3
ట్యూనీషియా 4
పోలెండ్ 20

డాక్యుమెంట్ :

యువజన, విద్యార్థి కర్తవ్యాలు 11
మతతత్వం:

నిజనిర్ధారణ నివేదిక 22

రాజకీయార్థికం :

నిర్దిష్ట కాల ఒప్పంద ఉద్యోగాలు 9
యుపిలో జైషి ఫాశిస్టుతరహా పాలన 10
పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మాణం-వైఖరులు 15
జాతీయ అటవీ విధాన ముసాయిదా 18
జన్యుమార్పిడి విత్తనాలు 21

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-
సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

చిరునామా :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు
32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,
ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

ఇరాన్ లో పొదుపు చర్యలకు వ్యతిరేకంగా నిరసనలు, ప్రదర్శనలు, సమ్మెలు; నైజీరియా, కెన్యా, జింబాబ్వేలలో ఉపాధ్యాయుల సమ్మెలు; ట్యూనీసియా, మెక్సికోలలో దిగజారుతున్న పనిపరిస్థితులను వ్యతిరేకిస్తూ భారీ ప్రజాప్రదర్శనలు; చైనాలో సాంకేతిక కార్మికులు సాగించిన మూడువారాల సమ్మె, ఈవిధంగా ప్రపంచవ్యాప్తంగా కార్మికవర్గం, ప్రజానీకం వివిధ రూపాల్లో ఆందోళన, పోరాటాలలోకి వస్తున్నారు.

సామ్రాజ్యవాద యజమానుల ఆదేశానుసారం మనదేశంలో పాలకులు అమలుచేస్తున్న నూతన ఆర్థిక సంస్కరణలు, రైతాంగ ఆర్థికవ్యవస్థను ధ్వంసంచేసి, పెద్దసంఖ్యలో వారిని బలవన్మరణాల వైపు నెడుతోన్నాయి. మరోవైపు పొట్టచేత పట్టుకొని, పల్లెలను వదలి పనులకోసం పట్టణాలకు నెట్టబడుతున్న వారంతా, పట్టణాలలో ఉపాధి లభించక, దుర్భర జీవన పరిస్థితులలో మురికివాడలలో మగ్గుతున్నారు. కార్మికులు వరుసదాడులకు గురవుతున్నారు. 'నిర్దిష్ట కాలపరిమితి ఉద్యోగ ఒప్పందం'(ఎఫ్టిసి) వీటిలో తాజా అయింది. దీనితో కార్మికులు గుత్తపెట్టుబడియొక్క నికృష్ట దోపిడికి గురై, తమకున్న కనీసపాటి హక్కులన్నీ కోల్పోవలసివస్తోంది. మత, కుల, ప్రాంతీయ అంతరాలను ఉపయోగించటంద్వారా ప్రజలను చీల్చి శ్రామిక ప్రజల సంఘటితశక్తిని బలహీనపరిచేందుకు భారత పాలకవర్గాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. యూరప్, అమెరికా, జపాన్ లో నయాఫాసిస్టు ధోరణుల పెరుగుదల ప్రభావం భారతదేశంపై వుంది. ప్రజలను అణచివేయటానికి ఫాసిస్టు తరహా పద్ధతులను ప్రయోగించటం పెరిగింది.

అయినప్పటికీ, పాలకవర్గాలు ప్రయోగిస్తున్న దుర్మార్గాలను ప్రజానీకం ప్రతిఘటిస్తూ నిరసిస్తూ వస్తున్నారు. ప్రభుత్వ నిర్బంధ భూసేకరణను దేశవ్యాప్తంగా రైతాంగం నిరసిస్తున్నారు. వ్యవసాయ సంక్షోభ పరిష్కారాన్ని డిమాండ్ చేస్తూ వారంతా ఆందోళన చేస్తున్నారు. యూనియన్ స్థాపించుకునే హక్కుతోసహా కార్మిక హక్కులన్నింటినీ కాలరాయటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ, దిగజారుతున్న పనిపరిస్థితులకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు పోరాడుతున్నారు. వివిధ తరగతుల ప్రజానీకం-ఉపాధ్యాయులు, ఉద్యోగులు, చిన్న వ్యాపారులు, చిన్నపరిశ్రమదారులు అదేవిధంగా మహిళలు, దళితులు, ఆదివాసులు, విద్యార్థి యువజనులు-తమ అసంతృప్తిని, ఆగ్రహాన్ని వివిధ రూపాల్లో వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

లెనిన్ పేర్కొన్నవిధంగా విప్లవ పరిస్థితి పరిపక్వంగా వుంది. పాలకవర్గాలు సాధారణ పద్ధతుల్లో పరిపాలన సాగించలేకున్నారు; తమ పాలనను కొనసాగించటానికి మరింతగా నిరంకుశ విధానాలను వారు అనుసరిస్తున్నారు; కార్మికవర్గం ఈ దాడులను ప్రతిఘటిస్తోంది. సామ్రాజ్యవాద దేశాలలో ప్రాథమిక రూపంలో ప్రారంభమైన వర్గపోరాటాలన్నీ ప్రస్తుతం వేతనాల సమస్య, పనిపరిస్థితులు, ఆరోగ్యభద్రత, విద్య మొదలైన సమస్యలపై కేంద్రీకరిస్తున్నాయి. కాగా, భూదురాక్రమణ, జీవనాధారాలు దిగజారటం, దుర్భర పనిపరిస్థితులు, సహజ వనరుల విచ్ఛలవిడి దోపిడివంటి సమస్యలపై ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా దేశాలలో వర్గ ఉద్యమాలు కేంద్రీకరిస్తున్నాయి. ఈ సమస్యలు ఒక విభాగానికి చెందిన, పరిమిత డిమాండ్లు అయినప్పటికీ శ్రామిక జనావళి నడుమ యావత్ కార్మికవర్గానికి చెందిన సమస్యలపై ఈ ఉద్యమాలు సాగాల్సి వుంది. ప్రతి వర్గపోరాటం ఒక రాజకీయ పోరాటమని కార్ల్ మార్క్స్ పదేపదే నొక్కి చెప్పాడు. ప్రతి వర్గపోరాటంయొక్క రాజకీయ అంశాన్ని వెలికితెచ్చి రాజకీయాధికార పోరాటదిశగా వాటికి నాయకత్వం వహించటం ప్రతి కమ్యూనిస్టు బాధ్యతగా వుంటుంది.

1885లో కార్ల్ మార్క్స్ ఇలా వ్రాశారు: "ఈ దైనందిన పోరాటాలు ఎలా పరిణమిస్తాయనే విషయంపై కార్మికవర్గం మరీ అతిశయాలకు పోగూడదు. తాము పోరాడుతున్నది ఫలితాలకు వ్యతిరేకంగా మాత్రమేననీ, వాటికిగల కారణాలకు వ్యతిరేకంగా కాదనీ వారు మరచిపోకూడదు. తాము పరిస్థితుల్ని దిగజారకుండా నిరోధిస్తున్నామేగానీ, అసలు మార్గాన్ని మార్చడం లేదనీ; వ్యాధియొక్క ఉగ్రతను తగ్గించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నామేగానీ, వ్యాధిని నిర్మూలించడం లేదనీ వారు గమనించాలి. కాబట్టి పెట్టుబడిదారులు నిరంతరం చేసే దాడులనుండి, లేదా మార్కెట్టుయొక్క ఎగుడుదిగుడులనుండి ఉత్పన్నమయ్యే అనివార్యమైన గెరిల్లా పోరాటాలలోనే వారు నిమగ్నం కాకూడదు. నేటి ఆర్థికవ్యవస్థ కార్మికులను ఎన్నో బాధలకు లోనుచేస్తున్నా, ఆర్థికంగా దాన్ని పునర్నిర్మించేందుకు అవసరమైన భౌతిక పరిస్థితుల్ని, సామాజిక రూపాలను కూడా అది ఏకకాలంలో సృష్టిస్తూందనే విషయాన్ని వారు జ్ఞాపకముంచుకోవాలి. 'న్యాయమైన పని దినానికి న్యాయమైన వేతనం' అనే మితవాద నినాదం స్థానే వారు తమ పతాకంమీద 'జీతాల పద్ధతి రద్దుకావాలి' అనే విప్లవకర నినాదాన్ని చిత్రించుకోవాలి." ('వేతనం, ఖరీదు, లాభం' నుండి)

వేతన బానిసత్వం అనగా పెట్టుబడిదారీ విధానం రద్దయ్యేంతదాకా ఈ వర్గపోరాటాలకు నాయకత్వం వహించేందుకు శ్రామికవర్గ అగ్రగామి దళమైన కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వం అవసరమౌతుంది.

భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం మిత, అతివాద పెడధోరణులను; రివిజనిస్టు ద్రోహాన్ని ఎదుర్కొంటూ కష్టకాలం గుండా సాగుతోంది. ఈ సిద్ధాంత, రాజకీయ, నిర్మాణ అవరోధాలను అధిగమించి, నిజాయితీగల విప్లవ కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించటం నేటి ఆవశ్యకతగా వుంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ లేకుండా భారతదేశ నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం ముందుకు పురోగమించజాలదు.

నిజాయితీగల కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించే కర్తవ్యానికి, ప్రజలను నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవంలోకి సమీకరించి, విప్లవాన్ని విజయవంతంచేయటానికి మనల్ని మనం పునరంకితం చేసుకుందాం. ఇదే మేడే స్ఫూర్తి. ప్రపంచ కార్మికవర్గానికి మార్క్స్ చూపిన మార్గదర్శకత్వం ఇదే.

- ❖ కార్ల్ మార్క్స్ జ్ఞాపకాలను సదా మదిలో పదిలపరుచుకుందాం
- ❖ మేడే చిరకాలం వర్ధిల్లాలి
- ❖ మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానం వర్ధిల్లాలి

❖

సమైక్యంగా, సంఘటితంగా పోరాడటమే కార్మికుల, శ్రామిక్ ప్రజల

సమస్యల పరిష్కార సూత్రం

ది పార్టీ ఆఫ్ లేబర్ ఆఫ్ ఇరాన్ (టాఫాన్)

నూతనంగా గర్భం దాల్చివున్న ప్రతి పాత సమాజానికి విప్లవం మంత్రసానివంటిది. ఇరాన్ లో పునాదివర్గ ఉద్యమాలు-పేదరికంలో మగ్గిపోతున్న ప్రజారాశుల ప్రాణాలను సైతం పీల్చివేసేందుకు ప్రయత్నిస్తూ, ప్రజలకు ఏవిధంగానూ జవాబుదారీగా వుండని నేరపూరిత మాఫియా రాజకీయ అధికారాన్ని సంపూర్ణంగా వ్యతిరేకించే దానియొక్క వ్యక్తీకరణ.

ఇది - అజ్ఞానానికి వ్యతిరేకంగా జ్ఞానం సాగించే ఉద్యమం; పేదరికానికి, నిరుద్యోగానికి, అవినీతికి, ఉన్నతాధికారుల కోట్ల డాలర్ల నిధుల దుర్వినియోగానికి, కోట్లాది శ్రామిక్ ప్రజల అతికొద్ది పొదుపు మొత్తాలను సైతం లూటీచేస్తున్న విధానాలకు, రాజకీయ అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమమిది. సంవత్సరాలుగా సహనంతో వేచివున్న కోట్లాదిమంది ప్రజలయొక్క ఆగ్రహకేకలివి. ఈ ప్రజలే ఇప్పుడు ఇస్లామిక్ రిపబ్లిక్ ప్రభుత్వాన్ని సవాల్ చేస్తూ, దాని పునాదిని కుదిపివేస్తున్నారు.

ప్రభుత్వ నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల ఫలితంగా ప్రజలలో తలెత్తిన అసంతృప్తి, ఆగ్రహాల మూకుమ్మడి వ్యక్తీకరణ, ఇటీవలి ప్రజాఉద్యమం. గత అనేక దశాబ్దాలనుండి గూడుకట్టుకుంటూ వస్తోన్న ఈ ఆగ్రహం ఒక్కచోట పోగుపడింది.

డబ్బుటిడ, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధిసంస్థ, ప్రపంచబ్యాంకుల ఆదేశాల అమలును ఇస్లామిక్ రిపబ్లిక్ ప్రభుత్వం తీవ్రతరం చేసింది. ఫలితంగా ప్రజానీకపు ఆర్థిక పరిస్థితి వేగంగా దిగజారి పోయింది; పేదరికపు స్థాయి పెరిగిపోయింది; ద్రవ్యోల్బణం చుక్కల్ని తాకింది; జీవన వ్యయం భారీగా పెరిగింది; సాధారణ ప్రజల కొనుగోలుశక్తి తగ్గిపోయింది; తాగునీరు, చమురువాయువు, విద్యుత్తు, మరియు ఇతర ఇంధనాల ధరలు పెరిగి పోయాయి.

గత 7 సం॥ల కాలంలో, ప్రత్యేకించి 2017లో సమాజంలోని వివిధ సెక్షన్లు-కార్మికులు, ఉపాధ్యాయులు, విశ్రాంత ఉద్యోగులు, నిరుద్యోగులు, నర్సులు, బ్యాంకులోని తమ పొదుపు మొత్తాలు లూటీ చేయబడిన వేలాది ప్రజలు-మొదలైన వారంతా సమ్మెలు, ప్రదర్శనలు, నిరసనలు అనేకం చేపట్టారు. ఈ పరిస్థితికి ప్రతిస్పందనగా సాధారణ నిరసన కూడా పెరుగుతోంది.

దీనికితోడుగా ఇస్లామిక్ రిపబ్లిక్ ప్రభుత్వం లోని మురాలమధ్య అంతర్గత పోరు తీవ్రమైంది. నిరసనకారులు వీరి అంతర్గత పోరును ఉపయోగించుకొని ఇస్లామిక్ రిపబ్లిక్ ప్రభుత్వంలోని అన్ని మురాలపై ఎక్కుపెట్టారు.

కమ్యూనిస్టులనుండి విప్లవకారులవరకు, సాధారణ ప్రజలనుండి సంఘటితశక్తుల వరకు, నిరంకుశలనుండి ప్రతీఘాతుకులు, సామ్రాజ్యవాద

అనుకూల మొజాహిదీన్లు మరియు సామ్రాజ్య వాదుల, యూదుమతవాదుల వ్యక్తిగత ఏజెంట్ల వరకు-అన్ని సామాజిక, రాజకీయ విభాగాలన్నీ ఈ నిరసనలలో పాల్గొంటున్నాయి. యువజనులనుండి వచ్చిన ప్రస్తుత ఉద్యమం, అప్రయత్నంగా ముందు కొచ్చింది. ప్రస్తుతానికి దీనికి సంఘటిత నాయకత్వం లేదు. ఇబ్బందులు ఏమైనప్పటికీ, ఇస్లామిక్ రిపబ్లిక్ యొక్క గత నాలుగు దశాబ్దాల నేరస్థపాలన ఫలితంగా సాధారణ ప్రజానీకంలో పెల్లుబికిన అసంతృప్తికి నిజాయితీతో కూడిన ఒక వ్యక్తీకరణ ఈ ఉద్యమం. ఈ నిరసనోద్యమం ఆర్థిక డిమాండ్లతో ప్రారంభమై రాజకీయ అంశాల దిశగా ముందుకు సాగుతోంది.

అణచివేత, తీవ్రమైన హింసలను ప్రయోగించి దాదాపు గత నలభై సంవత్సరాలుగా పాలన సాగిస్తోన్న ఇస్లామిక్ రిపబ్లిక్ కు వ్యతిరేకంగా ఇరాన్ ప్రజలు సాగిస్తున్న న్యాయమైన, సరైన ఉద్యమాన్ని 'ది పార్టీ ఆఫ్ లేబర్ ఆఫ్ ఇరాన్' (టాఫాన్) స్వాగతిస్తోంది. ఈ ఉద్యమాన్ని గాడితప్పించటానికి ప్రయత్నించే దూకుడుగా వున్న సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు వ్యతిరేకంగా స్పష్టమైన, సూటైన అభిప్రాయం కలిగివుంటూ, ప్రజారాశుల ఐక్యత పైన మేము నొక్కి చెబుతున్నాము.

వీధుల్లో కార్మికులసంఖ్య పెరుగుతున్న సూచనలు ఇప్పటికీ ఇంకా లేవు. ఒక దేశవ్యాపిత సాధారణ సమ్మె ప్రభుత్వపాలనను వెనక్కుగొట్టి వీధుల్లో ఆందోళనకారులు మరింతగా నిరసనలు కొనసాగించటానికి అవకాశం కల్పిస్తుంది. అసమతుల్యంగా వున్న వర్గశక్తులు, రాజకీయ సంఘటితత్వలోపం, వీధుల్లో ఆందోళన కారులు వేసారి పోయివుండటం అనేవి ఉద్యమానికి అనుకూల పరిస్థితిని సృష్టించలేవు.

మధ్యప్రాచ్యంలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు, ఇజ్రాయిల్ మతతత్వవాదులు తమ ఆదేశాలకు లొంగని, లోబడని ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా ఏ ఉద్యమాలనైనా ప్రేరేపించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల, ఇజ్రాయిల్ మతోన్మాదుల ఏజెంట్లు, బంట్లు ఈ ఉద్యమంలో కనిపించటం వలన, ఈ ఉద్యమంయొక్క స్వభావం సరిగ్గా వ్యక్తీకరించబడదు. ఇరాన్ లో ప్రస్తుత ప్రజా ఉద్యమంలో, ఈ ఏజెంట్ల పాత్ర ఆధిక్యంలో వుంది. ఇది క్రిందినుండి పైకెగసిన అప్రయత్న ఉద్యమం; పైనుండి క్రిందకు నిర్మాణయుతమైందికాదు. అదే సమయంలో, కమ్యూనిస్టులు, వామపక్షాలు, ప్రగతిశీలశక్తులు ఈ ఊరేగింపులలో వ్యక్తమయ్యే తప్పుడు నినాదాలు, అవగాహనలపట్ల అప్రమత్తంగా వుండి వాటి స్వభావాన్ని విశ్లేషించి, ప్రజలకు విడమరచి, వెల్లడిచేయాలి.

“తిండి, ఉద్యోగం, ఇల్లు, స్వేచ్ఛ, సామాజిక న్యాయం, ప్రజాస్వామ్యపాలన” వంటి డిమాండ్లు మరింత స్పష్టంగా వ్యక్తంచేస్తే; పాత సామాజిక వ్యవస్థను కూలదోయాలి, వంశపారంపర్య నిరంకుశత్వాన్ని కూలదోయాలి-వంటి నినాదాలు ముందుకొస్తే, ప్రభుత్వంలోని మురాలతో రాజీపడే నినాదాలను ఉద్యమంలోని శ్రేణులు తిరస్కరిస్తాయి. అప్పుడు-సమాజంలో మౌలిక డిమాండ్లకు నిజమైన ప్రతినిధులుగా వున్న విప్లవశక్తులు, సామ్రాజ్యవాదుల జోక్యందారీ విధానాలను గాఢంగా వ్యతిరేకించే శక్తులు ప్రత్యేకించి మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు శక్తుల ఆధ్వర్యంలో ఉద్యమం తన లక్ష్యాలను సాధిస్తుందని ఎవరైనా ఆశించటానికి అవకాశముంది.

వీధుల్లో పోరాడుతున్న ప్రజారాశులు అపరిపక్వ హింసకు పాల్పడరాదని, దానిపట్ల అప్రమత్తంగా వుండాలని 'ది పార్టీ ఆఫ్ లేబర్ ఆఫ్ ఇరాన్' పిలుపునిస్తోంది. సామ్రాజ్యవాదుల, యూదు మతతత్వవాదుల ఏజెంట్లు, అమ్ముడుబోయే బృందాలు మానవ ప్రాణానికి విలువనివ్వవు. వారు తమ ప్రయోజనాలనే చూసుకుంటారు. ప్రజలకు వచ్చే ప్రతి పిలుపునూ జాగ్రత్తగా పరిశీలన చేయాలి; దాని మూలాన్ని పరిశోధించాలి.

స్వతంత్ర సంఘాల ఏర్పాటుహక్కు, ఉద్యోగం, ఇంటివసతి, నిరుద్యోగ భృతిహక్కు, సంఘహక్కు, సమావేశహక్కు, రాజ్యంనుండి విద్యనుండి మతాన్ని దూరంగా వుంచాలని, లింగపర వివక్ష, అణచి వేతలను రద్దుచేయాలని, వారికి నిర్బంధ బురఖాలు, వస్త్ర నిబంధనలను రద్దుచేయాలని, రాజకీయ ఖైదీలందరినీ విడుదల చేయాలనేవి-ఆందోళన కారుల డిమాండ్లలో భాగంగా వున్నాయి. 'ది పార్టీ ఆఫ్ లేబర్ ఆఫ్ ఇరాన్' ఈ డిమాండ్లకు తన హృదయపూర్వక మద్దతునిస్తోంది. ఇస్లామిక్ ప్రభుత్వంలోని ఏ మురాలకు కూడా ప్రజల ఈ న్యాయమైన డిమాండ్లను నెరవేర్చే దృష్టిలేదు.

నిరసనకారులను ప్రభుత్వం క్రూరంగా కాల్చిచంపడాన్ని 'ది పార్టీ ఆఫ్ లేబర్ ఆఫ్ ఇరాన్' తీవ్రంగా ఖండిస్తోంది. “అంతర్జాతీయ మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు పార్టీల, సంస్థల మహాసభ”లోని సోదర పార్టీలు, సంస్థలు; విప్లవశక్తులు, ప్రగతిశీలశక్తులు, ప్రజాతంత్రవాదులు, ఇరాన్ లో ఇస్లామిక్ రిపబ్లిక్ ప్రభుత్వం సాగించిన నేరాలకుగానూ దానిని ఖండించవలసిందిగా, నిర్బంధంలోకి తీసుకున్న ఆందోళనకారులందరినీ బేషరతుగా విడుదల చేయాలని డిమాండ్ చేయాల్సిందిగా పిలుపు నిస్తోంది.

2018 జనవరి 1 ✦

టెనిషియా పాలకవర్గ కూటమి పొదుపు విధానాలను వ్యతిరేకిస్తూ పాత ఉద్యమం

డిసెంబరు నెలంతా బడ్జెట్ సెషన్ సాగింది. బడ్జెట్ పై చర్చల సందర్భంగా ఫ్రంట్ పార్లమెంటరీ విభాగం బడ్జెట్ ను ప్రజలపై ప్రభుత్వం చేస్తున్న దాడిగా దూషిస్తూ పార్లమెంటు బయట, లోపల చాల క్రియాశీలకంగా వ్యవహరించింది. కాని ఇదేమీ అధికారంలోవున్న మితవాద కూటమి-కొత్తబడ్జెట్ ను, కొత్త ఆర్థిక చట్టాన్ని 31-12-2017న అత్యధిక మెజారిటీతో ఆమోదించజేసుకోవడాన్ని అడ్డుకోలేకపోయింది. ఈ ఆర్థిక చట్టం అమలు చేస్తూ తీసుకున్న కొన్ని చర్యలను ప్రకటించిన వెంటనే దేశమంతా నిరసన జ్వాలలు వెల్లువెత్తాయి.

పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టడానికి ముందే, ప్రత్యేక కమిటీలద్వారా ఈ బిల్లును తలుపులు వేసుకొని చర్చిస్తున్న సందర్భంలోనే పాపులర్ ఫ్రంట్ ఈ బిల్లు గురించి ప్రజలను హెచ్చరించింది. పాపులర్ ఫ్రంట్ ఆర్థిక బిల్లు ప్రత్యేక కమిటీకి అధ్యక్షత వహిస్తుంది. అది ఈ బిల్లులో ప్రజావ్యతిరేక విధానాలున్నాయనీ, దేశంలో నెలకొన్న సంక్షోభాన్ని శ్రామికవర్గంపై రుద్దడానికితప్ప దీనివల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం లేదనీ బహిరంగంగా ప్రజలకు తెలియ జేసింది. నవంబరు నెలలో విస్తృతంగా కరపత్రాల పంపిణీద్వారా, దేశ వ్యాపితంగా ర్యాలీలు, సమావేశాలు నిర్వహించడం ద్వారా రానున్న కష్టాలను తెలియజేస్తూ కార్మికులను, పేదలను జాగృతపర్చింది. బిల్లు ఆమోదమైన మరుసటి రోజే ధరలను పెంచుతూ ప్రభుత్వ ప్రకటన వచ్చింది. కార్మిక పార్టీ అందరికంటే ముందుగా జారీచేసిన ప్రకటనద్వారా ప్రభుత్వం ప్రజలపై యుద్ధాన్ని ప్రకటించిందని పేర్కొంది. అప్పటినుండి ప్రభుత్వ నూతన విధానాలను వ్యతిరేకిస్తూ ఒక దానితర్వాత ఒకటిగా వివిధ వర్గాలనుండి నిరసనలు వచ్చాయి. ప్రజాఫ్రంట్ నుండి, దాని వివిధ విభాగాలనుండేగాక అనేక రాజకీయపార్టీలు, పౌర సామాజిక సంస్థలు నుండి ఈ నిరసనలు వెల్లువెత్తాయి.

జనవరి మూడు ఉదయానికల్లా రాజధాని నగరంతోబాటు యితర పెద్దనగరాల గోడలన్నీ “మనం దేనికోసం వేచి చూస్తున్నాం” నినాదాలతో నిండిపోయాయి. అంతకు ముందు రాత్రంతా వందలాది మంది యువకులు ఈ నినాదాలను గోడలపై వ్రాశారు. ఇదే పేరుతో నిరసన ప్రచార కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. వివిధ నగరాల్లో ఒకేసారి యువకులు సమూహాలుగా ఏర్పడి ఈ క్యాంపెయిన్ యొక్క ఉద్దేశ్యాలను ప్రజలకు తెలియజేశారు. ఎన్నికల సందర్భంగా చేసిన వాగాడంబర వాగ్దానాలపట్ల, ప్రభుత్వ పాలకులపట్ల విశ్వాసం కోల్పోయిన విప్లవ యువత ఈ క్యాంపెయిన్ కు పిలుపిచ్చినట్లుగా ప్రకటించారు. నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు అమాంతం పెరిగిన తరుణంలో ఈ క్యాంపెయిన్ నిర్ణయం జరిగిందని తెలియ చేశారు. ఈ యువత ఈ క్రింది డిమాండ్ల సాధనకు వ్యవస్థీకృతమైందన్నారు.

- సరుకుల ధరలను తగ్గించాలి.
- నిరుద్యోగులకు సాంఘిక, ఆరోగ్య రక్షణ కల్పించాలి.
- అవసరమైన కుటుంబాలకు సబ్సిడీలను పెంచాలి.
- ఈ కుటుంబాల నుండి కనీసం ఒక్కరికి ఉపాధి కల్పించాలి. పేదలకు గృహవసతి కల్పించాలి.
- జాతీయ అవినీతి వ్యతిరేక ప్రణాళికను రూపొందించాలి.
- ప్రభుత్వ సంస్థలను ప్రైవేటీకరించడం నిలుపుదల చేయాలి.
- న్యాయమైన పన్ను విధానాన్ని రూపొందించాలి.
- కార్మికవర్గ ప్రయోజనాలను పరిగణలోకి తీసుకొని ప్రత్యామ్నాయ, చట్టం ఏర్పడేవరకు కొత్త ఆర్థిక చట్టం అమలును సత్వరం ఆపివేయాలి.

పై డిమాండ్లతో ప్రారంభమైన ఈ క్యాంపెయిన్ పట్ల వెంటనే యువత, పెద్దలు ఆకర్షితులయ్యారు. 2011లో ప్రారంభమైన విప్లవ ప్రక్రియను అంతంచేయాలనే ఏకైక లక్ష్యంతో వున్న దళారీ బూర్జువాలకు అనుకూలంగా గత ఏడేళ్ళుగా వరుస ప్రభుత్వాలు పాలన సాగిస్తున్నాయి. వీరు అనుసరించిన ప్రజావ్యతిరేక విధానాలతోబాటు

ప్రస్తుత ప్రభుత్వ చర్యలపట్ల కోపోద్రిక్తులైన వివిధ వర్గాల ప్రజలు ఈ క్యాంపెయిన్ లో భాగస్వాములవుతుండటంతో ఈ క్యాంపెయిన్ వేగం పుంజుకుంది.

ఈ ఉద్యమాన్ని పోలీసు బలగాలతో మొగ్గలోనే తుంచేయాలని చూస్తున్న పాలకుల అణచివేత వైఖరికి వ్యతిరేకంగా వెల్లువెత్తిన నిరసనలు క్యాంపెయిన్ కు మరింత ఆజ్యంపోస్తున్నాయి. రాజధాని శివారు నగరాల్లో పోలీసు స్టేషన్లపైనా, పోలీసు గస్తీదళాలపైనా, డిపార్ట్ మెంట్ స్టోర్లపైనా, బ్యాంకుశాఖలపైనా దాడులు నిర్వహించబడుతున్నాయి. ఈ ఘర్షణల్లో తెబుర్బా(ఇది రాజధాని యొక్క పశ్చిమ శివారు ప్రాంతం)లో పోలీసు వాహనం ఢీకొనడంవల్ల ఒక యువకుడు ప్రాణాలు కోల్పోయాడు. వెయ్యిమందికి పైగా యువకులను అరెస్టుచేసి విచారణలు కొనసాగిస్తున్నారు. వర్మర్స్ పార్టీ, ప్రజాఫ్రంట్ పార్టీలు ఈ నిరసనోద్యమానికి బాహుటంగా తమ మద్దతును తెల్పాయి. సంకీర్ణ పాలకులు దేశంలో నియంతృత్వ వ్యాపార నిర్వహణ కొరకు అమలుచేస్తున్న నయాఉదారవాద విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ఈ పార్టీల నాయకులు వీధుల్లోకి వచ్చి గొంతెత్తాలని పదేపదే పిలుపు నిస్తున్నాయి. జనవరి 14న పాపులర్ ఫ్రంట్ ఆధ్వర్యం రాజధాని నడిబొడ్డున జరిగిన ప్రదర్శనకు కొన్నివేల మంది పౌరులు హాజరయ్యారు. “మనం దేనికోసం వేచిచూస్తున్నాం” కార్యకర్తలు కూడా యిందులో వున్నారు. దేశంలోని ప్రధాన నగరాలలో (సౌసీ, ఫాక్స్, గాఫ్సా, సిడిబేజిద్, కాసెరిన్, బిజెర్రి మొదలైన ఉత్తర, దక్షిణ ప్రాంతాలకు చెందిన మొత్తం పదహారు నగరాలలో) యిలాంటి ఉద్యమాలు నిర్వహించబడ్డాయి. పాపులర్ ఫ్రంట్ పై, దాని నాయకులపై ప్రభుత్వ ఖర్చుతో మీడియా ద్వారా బురదజల్లించే కార్యక్రమాన్ని ప్రభుత్వం చేపట్టింది. జనవరి 12న శుక్రవారం ప్రార్థనలలో దేశవ్యాప్తంగా వున్న ఐదువేల మసీదులలో పాపులర్ ఫ్రంట్ ను ప్రమాదకారిగా పరిగణిస్తూ నిరసనలు తెలపాలని ‘ఇమాం’లకు ఆదేశాలు ఇచ్చారు. కొన్ని వ్యాజ్యాలైతే నేరారోపణకు దగ్గర్లో వున్నాయి. వీటి ప్రభావం వెంటనే కన్పించింది. హమ్మా హమ్మామీ జన్మ స్థలమైన అరేసా గ్రామంలోని వర్మర్స్ పార్టీపై అదేరోజు సాయంత్రం విధ్వంసక దాడులు జరిగాయి.

దీనికి సమాధానంగా పాపులర్ ఫ్రంట్ తో విశాలమైన రాజకీయ, సామాజికశక్తులు జత కట్టాయి. ఆర్థిక చట్టాన్ని సవరించేవరకు దాని అమలును ఆపివేయాలనే తక్షణ డిమాండ్ తో ఈ సమీకరణ జరిగింది. ఈ సంఘటన విజయం సాధిస్తే ఈ ప్రభుత్వానికిది చరమగీతం అవుతుంది. అలాగే పోరాటానికి కొత్త దశ ప్రారంభమవుతుంది. ❖

శాస్త్రీయ సామ్యవాద మహాపాఠ్యాయుడు కారల్ మార్క్స్

ఈ మే నెల 5వ తేదీకి కారల్ మార్క్స్ జన్మించి 200 సంవత్సరాలు పూర్తవుతాయి. ప్రపంచ వ్యాపితంగా కార్మికవర్గం, ఇతర పీడిత ప్రజానీకం, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమశక్తులు, ప్రజాతంత్రమేధావులు మార్క్స్ 200వ పుట్టినరోజు సందర్భంగా కార్యక్రమాలను తమతమ పద్ధతులలో తమతమ స్థాయిలలో ఘనంగా నిర్వహించుతున్నారు. ఆధునిక చరిత్రపై ఎంతో విశేష ప్రభావాన్ని వేసిన మహాన్నత మానవుడు కారల్ మార్క్స్!

1883 మార్చి 14న కారల్ మార్క్స్ చనిపోయినపుడు ఆయన ప్రియమిత్రుడు ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్- “మానవజాతి ఒక మస్తిష్కాన్ని, ఈనాటి గొప్ప మస్తిష్కలలోకెల్లా గొప్పదానిని కోల్పోయింది” అనేగాక “కారల్ మార్క్స్ పేరూ, కృషి యుగయుగాల తరబడి శాశ్వతంగా వర్ధిల్లుతుంది” అన్నాడు.

నిజానికి మార్క్స్-ఎంగెల్స్లు సంయుక్తంగా సాగించిన సిద్ధాంతకృషి, పొందిన రాజకీయ అనుభవాలు-గుణపాఠాల మొత్తంయొక్క సారాంశమే మార్క్సిజం అయినప్పటికీ ఎంగెల్స్, 1883 జూన్ లో, అంటే మార్క్స్ మరణానంతరం ఈ క్రింది మాటలను కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక ముందుమాటలో పొందుపరిచాడు:

“కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రణాళికలో వున్న మూల భావం-ప్రతి చారిత్రక శకంలోనూ ఆర్థిక ఉత్పత్తి విధానమూ, దానినుండి విధిగా ఉత్పన్నమయే సామాజిక వ్యవస్థా కలిసి ఆ శకంయొక్క రాజకీయ, బౌద్ధిక (ఇంటెలెక్చువల్) చరిత్రకు పునాదిగా వుంటాయి అనీ; తత్ఫలితంగా, (భూమిమీద ఆదిమ సమష్టిస్వామ్యం విచ్ఛిన్నమయినప్పటినుండి) చరిత్ర అంతా వర్గపోరాటాల చరిత్ర, దోపిడీదార్లకూ దోపిడీ చేయబడేవాళ్ళకూ జరిగే పోరాటాల చరిత్ర, భిన్న సామాజిక అభివృద్ధి దశలలో వున్న పాలక-పాలిత వర్గాలమధ్య జరిగే పోరాటాల చరిత్ర అనీ, అయితే, అణగదొక్కబడిన పీడితవర్గం(కార్మికవర్గం)తన్ను అణగదొక్కి పీడించే(బూర్జువా)వర్గంనుండి విముక్తి పొందటమనేది మొత్తం సమాజమంతటినీ దోపిడీ నుండి, పీడన నుండి, వర్గపోరాటాల నుండి శాశ్వతంగా విముక్తిచేస్తే తప్ప సాధ్యంకాని దశకు వర్గపోరాటాల చరిత్ర ఈనాడు చేరిందనే-ఈ మూలభావం పూర్తిగా మార్క్సిజం, మార్క్స్ ఒక్కనిదే” పై వాక్యాలు ఎంగెల్స్లాంటి ఒక మహాపండితుని మేధో నిజాయితీకి నిదర్శనం.

కారల్ మార్క్స్ బాల్యం-యవ్వనం:

జర్మనీదేశం ఏకీకరణ కాకముందు 1818 మే 5వ తేదీన ప్రఖ్యా ప్రాంతపు రైన్లాండ్ రాష్ట్రంలోని ట్రయర్ నగరంలో ఒక సంపన్న యూదు కుటుంబంలో కారల్ మార్క్స్ జన్మించాడు. తల్లి హెన్రెట్టా, తండ్రి హెన్రీ మార్క్స్. ఆ దంపతుల 9 మంది పిల్లలలో మూడోవాడు కారల్.

1789వ సంవత్సరంలో ఫ్రాన్స్ దేశంలో జరిగిన బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవ ప్రభావం ట్రయర్ నగరంపై బలీయంగా వుండేది. మార్క్స్ తండ్రి న్యాయవాది. మార్క్స్ చిన్నతనంలో ఆయన ప్రొటెస్టెంట్ మతాన్ని స్వీకరించాడు. వారిది సంస్కారవంతుల కుటుంబమే కాని విప్లవ భావాలు గల కుటుంబం కాదు.

ట్రయర్ నగరంలో ఉన్నత పాఠశాల విద్యార్థిగా వున్నపుడే వాల్టర్, రూసో, లెస్సింగుల గ్రంథాలను చదివి వారి భావాలపట్ల మార్క్స్ ఆసక్తిని చూపాడు. సులభ గ్రాహ్యశక్తిగల మార్క్స్ మంచి మార్కులతో పై తరగతులకు వెళ్ళగలిగేవాడు. 17 ఏళ్ళ వయసుకు మార్క్స్ పూర్తిచేసిన స్కూల్ ఫైనల్ పరీక్ష ఫ్రోగ్రెస్ రిపోర్టులో యిలా వ్రాశారు: “అతను చాలా తెలివిగల విద్యార్థి. ప్రాచీన భాషలలోనూ, జర్మనీ భాషలోనూ, చరిత్ర పాఠాలలోనూ అత్యంత ప్రశంసనీయమైన కృషి కనబరిచాడు. గణితంలో అమోఘ ప్రజ్ఞ చూపాడు. ఫ్రెంచి భాష విషయంలో అంత పరిశ్రమ చేయనట్లు అర్థమైంది”.

ఏకకాలంలో ప్రపంచవ్యాపితంగా కార్మిక వర్గం సాగించే శ్రమదోపిడీ వ్యతిరేక సోషలిస్టు విప్లవమూ, వెనుకబడిన దేశాలలో పూర్వదోపిడీకి వ్యతిరేకంగా రైతాంగం విస్తృతంగా పాల్గొనగలిగే ప్రజాస్వామిక విప్లవమూ, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ పీడనల్నుండి స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరుకునే దేశాల, జాతుల విముక్తి పోరాటమూ కలగలిసి సాగాల్సిన దశలో నేటి ప్రపంచ శ్రామికోద్యమం వుంది.

సరిగా ఆ కాలంలోనే(1835) “భావి వృత్తి ఎంపికలో ఒక యువకుని భావాలు” అని రాసిన తన స్కూలు వ్యాసంలో...“ఒక మనిషి తనకోసం మాత్రమే తాను కృషిచేసినట్లయితే బహుశా అతనొక ప్రసిద్ధ పండితుడు కావచ్చు. ఒక మహాప్రాజ్ఞుడు కావచ్చు. చక్కని కవి కావచ్చు. అంతేకాని అతనెప్పటికీ లోపరహితుడైన సినలైన గొప్పవ్యక్తి కాలేదు...(వృత్తి ఎంపిక గురించి... నవయువ సమాఖ్య ప్రచురణ) మానవజాతికి అత్యధికంగా మేలు చేయగల వృత్తిని మనం ఎంచుకున్నట్లయితే మనం దేనికి తలవంచ నవసరంలేదు. ఎందుచేతంటే, అది అందరికోసం చేసే త్యాగం. అప్పుడు మనం పొందే ఆనందం అల్పమైనది కాదు. ఎందుచేతంటే, లక్షలాది ప్రజల సౌఖ్యమే మన సౌఖ్యం అవుతుంది. మన కార్యాలు ప్రపంచంలో శాశ్వతంగా నిలిచి పోతాయి”.(కారల్ మార్క్స్ జీవిత కథ-రామదాస్)

1835 అక్టోబరు నెల మధ్యలో ఉన్నత విద్యకోసం మార్క్స్ ట్రయర్ పట్టణాన్ని వీడి బాన్ నగరానికి బయలుదేరాడు. తన తండ్రి యిష్టప్రకారం న్యాయశాస్త్ర విద్యలో చేరాడు. దానితో ముడిపడిన చరిత్ర, తత్వశాస్త్రం కూడా పట్టుదలగా చదవ

సాగాడు. కేవలం చదువేకాక ఆ వయసుకు అలవడే ఉద్రేక, ఉత్సాహాలు కూడా ప్రదర్శించాడు. కులీన కుటుంబాల నుండి వచ్చిన విద్యార్థుల అభిజాత్యాలను, అహంకారాలను భౌతికంగా ఎదుర్కొన్నాడు. ఈ పరిణామాలకు ఆందోళనచెందిన తండ్రి మార్క్స్ను బాన్ నుండి బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయానికి మార్పించాడు.

తనకు హైస్కూలు దశలోనే బాగా పరిచయమై స్నేహితురాలిగా వుండిన జెన్నీపట్ల పెంచుకున్న ప్రేమవల్ల ఈసారి ట్రయర్ పట్టణం వదలి వెళ్ళాలంటే మార్క్స్కు కొంత కష్టంవేసింది.

జెన్నీ పూర్తిపేరు జెన్నీఫర్ వెస్ట్ ఫాలెస్. ఆమె తండ్రి లుడ్విగ్. ప్రవృన్ ప్రభుత్వంలో కౌన్సిలర్. బాగా చదువుకున్న, ఉదారభావాలు కలవాడు. మార్క్స్ అక్క సోఫీకి జెన్నీ మంచి స్నేహితురాలు. క్రమంగా మార్క్స్కు జెన్నీకి నడుమ అనుబంధం పెరిగింది. జెన్నీ ట్రయర్ ప్రాంతానికే పేరుమోసిన అందగత్తె. ఆమె ప్రేమకోసం ఎందరో సంపన్న కుటుంబాల యువకులు ఎదురు చూస్తూండేవారు. అయితే ఆమె ఒక మామూలు లాయర్ కొడుకైన కారల్ మార్క్స్ను, తనకంటే నాలుగేళ్ళు చిన్నవాడై నప్పటికీ, ప్రేమించింది. పట్టుదలగా చదవాలనే జిజ్ఞాసతో మార్క్స్ ట్రయర్ నగరాన్ని వీడి బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయానికి చేరుకున్నాడు.

ఆర్థిక రాజకీయ స్థాయిలో జర్మనీదేశం ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లాండుల కంటే ఆనాటికి వెనుకబడి వుండి నప్పటికీ, విద్యా, తాత్విక, సాహిత్య విమర్శనా రీతులలో ముందుండేది. తత్వశాస్త్రజ్ఞులుగా బాగా పేరుగడించిన జర్మనీ దేశస్తులయిన ఇమాన్యుయెల్ కాంట్ (1724-1804), ఫ్రొఫెసర్ హెగెల్ (1770-1831), ఫ్రొఫెసర్ ఫియెర్ బాక్ (1804-1872)లు మార్క్స్కు సమీపకాలం వారే. వారి తాత్విక భావ జాలాల ప్రభావం ఆనాటి విద్యార్థి యువజనులపై ఎక్కువగా వుండేది. 1818 నుండి 1831 దాకా బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయంలో హెగెల్ తత్వశాస్త్ర పాఠాలు బోధించివున్నాడు. ఆయన శిష్యులే మార్క్స్కు పాఠాలు బోధించేవారు. మార్క్స్ మాటల్లోనే చెప్పాలంటే “నేను చదవాల్సింది న్యాయశాస్త్ర గ్రంథాలు అయితే అన్నిటినీ మించి తత్వశాస్త్ర గ్రంథాలు చదవాలన్న తపన నాలో బయలుదేరింది” అని తన మిత్రులకు రాశాడు. ఆ విధంగా మార్క్స్ న్యాయశాస్త్ర విద్యనుకాక తత్వశాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేస్తేగాని విజ్ఞాన శాస్త్రపు ఏ ఒక్కశాఖలో కూడా ప్రగతిని సాధించజాలం అన్న సత్యాన్ని తెలుసుకున్నాడు. అదే సమయంలో వ్యక్తిగత ఆదర్శ వాదానికి వున్న (ఐడియలిజం= భావవాదానికి) పుష్కరిత పరిమితులేమిటో గ్రహించ గలిగాడు. భావవాదంలో వాస్తవ ప్రపంచం మానవ చైతన్యానికి ప్రతిబింబం మాత్రమే. వారికి తమ వెలుపల ప్రపంచమన్నదే లేదు, ప్రపంచం అవాస్తవ

మైనది. ఊహకు నీడలాంటిది. ఈ లోపాన్ని మార్ప్ సునిశిత మేధ వేగంగా పసిగట్టింది. తండ్రికి రాసిన వొక ఉత్తరంలో “న్యాయం, రాజ్యాంగయంత్రం, ప్రకృతి యావత్ తత్వశాస్త్రం-వాస్తవిక ప్రపంచపు వ్యక్తికరణలు మాత్రమే. ముందుగా అసలు వస్తువును - అంటే వాస్తవ ప్రపంచాన్ని, దాని గమనాన్ని పరిశీలించాలి. మన ఇచ్చానుసారం అంశాలు జోడించరాదు. మనం చేసే తర్కం-వైరుధ్యంలోనూ, ఐక్యతలోనూ గూడా రుజువు కావాలి” అని రాసిన మార్ప్ (కారల్ మార్ప్ కథ-రామ్ దాస్) హెగెల్ తత్వశాస్త్ర అధ్యయనాన్ని ముమ్మరం చేశాడు.

హెగెల్ ది కూడా భావవాదమే. ఆయన ప్రకారం “ఈ భౌతిక ప్రపంచం కేవలం ఒక అఖండభావ ప్రతిబింబం మాత్రమే. ఆ అఖండ భావమే ప్రపంచానికి ‘వాస్తవికమైన’ ఆధ్యాత్మిక పునాదిగా వుందనీ, అది మనిషి చైతన్యంతో నిమిత్తం లేనిదనీ హెగెల్ ఉద్దేశ్యం. చరిత్రను నడిపించేది కూడా ఈ అఖండ భావమేననీ, ఈ భావపరిణామం ఒక నిరంతర క్రమంలో సాగుతుందనీ, అవే మనిషిని క్రిందనుంచి ఉన్నతస్థాయికి క్రమక్రమంగా నడిపిస్తాయని హెగెల్ తలపోశాడు. విరుద్ధశక్తుల నడుమ నిరంతర సంఘర్షణ అభివృద్ధి అనే ఈ క్రమమే గతితత్వం.

హెగెల్ సిద్ధాంతపు భావవాదంలోగల వైరుధ్యాల ఫలితంగా 1830వ దశకంలో హెగెల్ శిష్యులమని చెప్పుకునే వారిలో కూడా వైరుధ్యాలు పొడజూపి తీవ్రరూపం దాల్చాయి. పాత హెగెలియన్లు కరడుగట్టిన అభివృద్ధి నిరోధక దృక్పథానికి ప్రతినిధులుగా మారారు. యువ హెగెలియన్లు విప్లవాత్మక ధోరణికి, గతితర్క సిద్ధాంతానికి వారసులు. కారల్ మార్ప్ యువ హెగెలియన్లతో కలిశాడు. అయితే హెగెల్ ప్రబోధించిన స్వీయాత్మక భావవాదం (సబ్జెక్టివ్ ఐడియలిజం) నుండి బయటపడ్డాడు. వాస్తవిక ప్రపంచాన్నిండి తత్వశాస్త్రాన్ని అభివృద్ధిపరిచి సమాజానికి అన్వయింపజేయాలని తపనపడ్డాడు.

“మత విమర్శ అన్ని విమర్శలకూ మూలం. అందుకే మతం కేంద్రంగా గల ఈ దుఃఖ సముద్రాన్ని విమర్శించాలి” అనే నిర్ణయానికొచ్చిన తర్వాత మార్ప్ న్యాయశాస్త్ర విద్యను పక్కనబెట్టి తత్వశాస్త్ర ఆచార్యుడవుదామనుకున్నాడు. తండ్రికి యిష్టం లేకపోయినా మార్ప్ పట్టుదల చూసి ఆంగీకరించక తప్పలేదు. ఆ తర్వాత కొద్దిరోజుల్లోనే 1838లో తండ్రి హెగ్లీ చనిపోయారు. 1839లో “డెమోక్రటిస్-ఎపిక్యురస్ ప్రకృతి తత్త్వాలు నడుమ వ్యత్యాసం” అన్న అంశంపై తన డాక్టరేట్ పరిశోధనను ప్రారంభించి, అత్యంత సునిశిత మేధా సామర్థ్యంతో ఆ యిద్దరు గ్రీకుతత్వవేత్తల బోధనలను అధ్యయనం చేశాడు. వీరిరువురూ క్రీస్తుకు పూర్వమే భౌతికవాద దృక్పథాన్ని బోధించినవారు. తన డాక్టరేట్ థీసిస్ ను బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయానికి సమర్పించటానికి మనసాపవలేదు. అక్కడ అభివృద్ధి నిరోధక సిద్ధాంత వేత్తలు తిష్టవేసి వున్నారు. అందుకనే తన థీసిస్ ను

-1841లో జేనా విశ్వవిద్యాలయానికి సమర్పించాడు. దాన్ని పరిశీలించిన ప్రొఫెసర్ “ఎంత అధ్యయనం వుందో అంత మేధాశక్తి, నిశిత దృష్టిగలవాడు” అంటూ మార్ప్ ని అభినందించాడు.

1841 ఏప్రిల్ నెలలో మార్ప్ బెర్లిన్ నుండి బ్రయర్కు తిరిగి వచ్చాడు. అతను బాన్ విశ్వ విద్యాలయంలో ఆచార్యునిగా చేరతాడని అందరూ అనుకున్నారు. ఆ రోజుల్లో యువ హెగెలియన్లలో ఒకడైన మోజెస్ హెన్ 2-9-1841న మార్ప్ గురించి తన మిత్రునికిలా రాశాడు: “ప్రస్తుతం జీవించివున్న వారిలో బహుశా ఒకే ఒక నిజమైన తత్వవేత్త, మహామహుడు అయిన వ్యక్తిని కలుసు కునేందుకు నీవు సిద్ధం కావాలి. త్వరలోనే అతను ఎక్కడైనా కనిపించవచ్చు - ఉనన్యాసకునిగా, రచయితగా - ఎలా కనిపించినా జర్మనీ దృష్టి నంతా ఆకర్షిస్తాడు. డాక్టర్ మార్ప్ ఇప్పటికింకా చిన్నవాడే. (బహుశా ఇరవైనాలుగేళ్ళకంటే ఎక్కువ వుండవు).

కారల్ మార్ప్ ఆచరణతో సంబంధంలేని కేవల సిద్ధాంతవేత్త కాదు. రాజకీయ, ఉద్యమ, నిర్మాణ కృషిలో ప్రత్యక్షంగా తలమునకలై పాల్గొన్న సజీవ విప్లవకారుడు. పుట్టిన దేశంనుండి బహిష్కృతుడైనా, ఇరుగుపొరుగు రాజ్యాలలో నిలువనీకపోయినా, కుటుంబ, ఆరోగ్య, ఆర్థిక సమస్యలతో నిరంతరం సతమతమైనా, అనేకానేక సిద్ధాంత-రాజకీయ పెదధోరణులతో అనునిత్యం సంఘర్షిస్తూండినా 65 ఏళ్ళ తన జీవిత సర్వస్వాన్నీ మానవాళి ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తుకోసం అంకితం చేసిన అసమాన త్యాగజీవి.

మధ్యయుగాల నాటి మతాన్నీ, రాజకీయాలనూ ఆయన చివరిదెబ్బ కొడతాడు. సునిశితమైన తాత్త్విక చిత్తశుద్ధినీ, పదునైన వాక్పాతుర్యాన్నీ ఆయన ఏకకాలంలో ప్రయోగిస్తాడు. రూసో, వాల్టర్, హాల్బాక్, లెస్సింగ్, హైనే, హెగెల్... వీరంతా ఒకే వ్యక్తిలో వున్నారనుకో-అందరినీ ఒకచోట చేరిస్తే అని నేనటంలేదు-అందరూ కలిసి ఒకేవ్యక్తిగా రూపుదాల్కిస్తే-ఆ వ్యక్తి మార్ప్ అవుతాడు”. చాలా స్పష్టంగా మోజెస్ మాటల్ని చరిత్ర రుజువుపరిచింది.

తన డాక్టరేట్ థీసిస్ ని జెన్నీ తండ్రికి అంకిత మిచ్చాడు. అప్పటికి ఎన్నో ఏళ్ళుగా ఎడబాటు ననుభవిస్తున్న యువ ప్రేమికులు-మార్ప్, జెన్నీ-ఒకటి కావాలనుకున్నారు. 1843 జూన్ 12 నాటికి కానీ మార్ప్, జెన్నీలు వివాహం చేసుకోలేక పోయారు.

ఇక్కడ మార్ప్ జీవన సహచరి జెన్నీ గురించి ఒక్కమాట చెప్పుకుందాం. 38 ఏళ్ళ వారి దాంపత్య జీవితంలో (1881 డిసెంబరులో జెన్నీ మరణించింది) చెప్పనలవికాని కష్టాలను వారు అనుభవించారు, భరించారు, సహించారు. జెన్నీ ఎంత సంపన్న కుటుంబంనుండి వచ్చిందంటే ఆమె సోదరుడు జర్మనీ దేశపు ఆంతరంగిక శాఖామంత్రిగా పనిచేశాడు. తానేమో ఒకొకసారి పూటగడవటానికి

లేకా, పిల్లలకు సరైన తిండి, రోగానికి మందులు సమకూర్చలేక వారు చనిపోతున్నా కన్నీళ్ళు దిగ మింగుకొని ఊహించలేనన్ని బాధలు భరించింది. అదీ! వారిరువురి నడుమ వుండిన అపూర్వమైన ప్రేమబంధం. ప్రపంచ శ్రమజీవుల చరిత్రను, మానవజాతి చరిత్రను, మానవీయ పునాదులపై నిర్మించే కృషిసల్పుతున్న మార్ప్ కు అండదండలను అందించటమేకాక ఆయనలో గొప్ప ఆత్మబలాన్ని, గొప్ప భావనాశక్తిని ప్రోదుచేసిన మహిమాన్వితురాలు జెన్నీ! 1850లో ఆమె ఒక లేఖలో యిలా రాసింది: “ఈ చిన్న చిన్న కష్టాలు నన్ను లొంగదీశాయను కోవద్దు. పోరాటం ఒంటరిది కాదని నాకు బాగా తెలుసు. నా జీవనాధారం అయి నా ప్రియమైన భర్త నా పక్కనున్నంతవరకు, నేను అత్యంత అదృష్టవంతులలో ఒకరైగానే భావించుకుంటాను”. (కారల్ మార్ప్ కథ)

మార్ప్ తత్వశాస్త్రం - గతితార్కిక భౌతికవాదం

అప్పటికి ఏంగెల్స్ తో మార్ప్ కు పరిచయం లేనప్పటికీ, ఏంగెల్స్ కూడా హెగెల్ ప్రభావానికి గురయివున్నాడు. 1842లో మార్ప్-ఏంగెల్స్ తొలిసారి కలుసుకున్నా, 1844లో పారిస్ లో 10 రోజులపాటు సుదీర్ఘ చర్చల క్రమంలో ఇరువురి భావాలలో ఏకీభావం కుదిరింది. అప్పటికి ఏంగెల్స్, మార్ప్ వలెనే హెగెల్ లోని గతితర్క దార్శనికతను గ్రహించి, ‘అఖండ చైతన్యం’ అనే భావవాదాన్ని సంశయిస్తున్నాడు. తర్వాత హెగెల్ లోని భావ వాదాన్నీ, మత దృష్టినీ ఖండిస్తూ లుడ్విగ్ ఫోయర్బా అనే తాత్త్వికుడు భౌతికవాదాన్ని బలంగా ప్రతిపాదించటంతో యిరువురూ లుడ్విగ్ ఫోయర్ బా ప్రభావంలోకి వెళ్ళారు. ఏ తత్వశాస్త్ర మయినా సామాజికంగా అన్వయం కావాలనే భావన బలంగా వున్న కారణంగా, మనిషిని సామాజిక కార్యాచరణ జీవిగా చూడని ఫోయర్బాలోని యాంత్రిక దృక్పథాన్ని విడిచిపుచ్చి భౌతికవాదాన్ని మాత్రం స్వీకరించారు. హెగెల్ విషయంలో ఏంగెల్స్ చెప్పినట్లు “దాని రూపాన్ని విమర్శద్వారా నాశనం చేస్తూనే, అది సృష్టించిన నూతన సారాన్ని కాపాడు కోవాలి” అనుకున్నారు. (లుడ్విగ్ ఫోయర్బా, సాంప్రదాయక జర్మన్ తత్వశాస్త్ర పరిసమాప్తి-పేజీ16) అలా హెగెల్ లోని భావ వాదాన్ని వీడి గతితర్కాన్ని మిగుల్చుకున్నట్లే, ఫోయర్బాలోని ‘యాంత్రిక’ ధోరణిని వీడి భౌతికవాదాన్ని స్వీకరించారు. ఆ విధంగా గతితార్కిక భౌతిక వాదమనే తాత్త్విక దృక్పథం ఆవిష్కృతమైంది. ఇది ప్రకృతి - సమాజం - మానవుని ఆలోచనలను అవగాహన చేసుకోవటానికి తోడ్పడే శాస్త్రీయ చలన సూత్రాల సమాహారం. అదే సమయంలో వాటిని మార్పుకు గురిచేయగల నూతన సిద్ధాంతం. ప్రకృతి లోనూ సమాజంలోనూ గల వివిధ అంతర్వైరుధ్యాల నడుమ సాగే సంఘర్షణల ఫలితంగా వాటిలో సంభవించే మార్పులను (చలనాన్ని) భౌతికవాద దృక్పథంతో విశ్లేషించే శాస్త్రీయ సిద్ధాంతమే

గతితార్కిక భౌతికవాదం. వానరుని నుండి నరునిగా రూపొందటంలో మానవశ్రమ నిర్వహించిన పాత్రను శాస్త్రీయంగా ఏంగెల్స్ వివరించగలిగాడు. ఈ సిద్ధాంతంతోనే సమష్టి మానవశ్రమ ఫలితంగా పోగుపడిన మిగులు సంపదే(అదనపు విలువ) తిరిగి పెట్టుబడిగా అవతరిస్తోందన్న సత్యాన్ని తొలిగా మార్క్స్ ఆవిష్కరించడానికి తోడ్పడిన తాత్త్విక సిద్ధాంతం గతితార్కిక భౌతికవాదం. ఇది సమస్త మానవ సమాజ జీవిత అనుభవాల సారం నుండి పుట్టి, తిరిగి మానవ జీవితాలలో వెలుగు నింపటానికి కార్యాచరణకు తోడ్పడే కార్మికవర్గ సైద్ధాంతిక ఆయుధం. దీన్ని మానవ సమాజ చరిత్రకు అన్వయం చేయగా రూపొందినదే గతితార్కిక చారిత్రక భౌతికవాదం; అలాగే మానవుని ఆలోచన, మేధస్సుకు అన్వయించగా రూపొందినదే-జ్ఞాన సిద్ధాంతం. వ్యక్తిగత ఆస్తులు లేని, ఆహారోత్పత్తి నెరుగని, రాజ్యమూ, కుటుంబమూ లేని, సుదీర్ఘ ఆదిమ కమ్యూనిస్టు సమాజాన్ని విడిచిపెడితే, ఉత్పత్తైన సంపదను మిగుల్చుకోగల బానిస సమాజంనుండి అర్థబానిస సమాజమైన ఘృడల్ రాచరిక సమాజమూ, తర్వాత పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో వేతన బానిస సమాజమూ రూపొందుతూ వచ్చాయని చారిత్రక భౌతికవాదం నిర్ధారించింది.

నూతన సమాజ ఆవిర్భావానికి గల మౌలిక కారణాలను మార్క్స్ యిలా విప్పిచెప్పాడు:

“తమ అభివృద్ధి క్రమంలోని ఒకనొక దశలో, సమాజ ఉత్పత్తికి సంబంధించిన భౌతిక సాధనాలకూ, ఆనాడున్న ఉత్పత్తి సంబంధాలకూ మధ్య వైరుధ్యం ఏర్పడుతుంది. దీన్నే మరోరకంగా చెప్పాలంటే, అమలులోవున్న ఆస్తి సంబంధాలలో వైరుధ్యం ఏర్పడుతుంది. లోగడ ఉత్పత్తికి అభివృద్ధికి దోహద పడిన ఈ సంబంధాలే ఇప్పుడు దానికి ఆటంకాలు అవుతాయి. అప్పుడు సామాజిక విప్లవాల దశ ఆరంభమవుతుంది.

ఆర్థిక పునాది మారిపోవడంతో బ్రహ్మాండమైన దాని ఉపరితల కట్టడం మెల్లగానో, వేగంగానో పూర్తిగా మారిపోతుంది. ఒక సమాజం తాను యే ఉత్పత్తి సాధనాలనయితే నిర్మించగలదో అవి పనికి రాకుండా పోనిదే ఏ సాంఘిక వ్యవస్థా అదృశ్యం కాదు. అలాగే తమకు అవసరమయిన భౌతిక పరిస్థితులు పాత సమాజ గర్భంలోనే గనక ఏర్పడి వుండకపోయినట్లయితే, నూతన ఉత్పత్తి, సంబంధాలు ఉద్భవించవు. పరిష్కారానికి అవసరమయిన భౌతిక పరిస్థితులు లేనట్లయితే కర్తవ్యాలు రానే రావు”.

ఈ చారిత్రక భౌతికవాద ఆవిష్కరణనే “మార్క్స్, ఏంగెల్స్ మహాప్రవక్తలై, మానవ పురోగమన మార్గాలు తెరువగా” అని కవిత్వీకరించాడు మహాకవి శ్రీశ్రీ.

శ్రమ-పెట్టుబడి:రాజకీయ అర్థశాస్త్ర విమర్శ

మార్క్స్ తన జీవితంలో ఎక్కువ కాలాన్ని పెట్టుబడిదారీ విధానపు అభివృద్ధి క్రమాన్ని, సంక్షోభపు కారణాల్ని పరిశోధించటానికి వెచ్చించాడు.

లాభంకోసం, మార్కెట్లో సరుకులను అమ్మటంకోసం ఉత్పత్తిచేయించే విధానమే పెట్టుబడిదారీ విధానానికి ముఖ్యమైన గుర్తు. ఉత్పత్తి సాధనాలైన భూమి, యంత్రాలు, పనిపరికరాలు, ముడిసరుకు కలిగిన వారూ, వాటితో శ్రమచేసే శ్రామికుల శ్రమశక్తిని కొనుగోలు చేయగలిగిన పెట్టుబడిదారులు ఒకవైపు, తమ శ్రమనూ, శ్రమవైపుణ్యాలను అమ్ముకోవటం ద్వారా తప్ప బతుకుతెరువులేని శ్రమజీవులూ వుండే వ్యవస్థ పెట్టుబడిదారీ విధానం.

పెట్టుబడిదారులకు వచ్చే లాభం, సరుకుని దాని అసలు విలువకంటే హెచ్చు విలువకి అమ్మడం వల్ల పొందటంలేదు అన్నాడు మార్క్స్. అలాంటి అమ్మకాలు-కొనుగోళ్ళ వల్ల ఒక పెట్టుబడిదారునికి లాభమూ, మరొకరికి నష్టమూ వస్తుందనీ, అది ఒకరినొకరు దగా చేసుకోవటంగా తయారయి సారాంశంలో లాభం ఏమీ మిగలనిదవుతుందని చెప్పాడు. పెట్టుబడిదారునికి లాభం అన్నది అమ్మకాలలోగాక, ఉత్పత్తి క్రమంలోనే లభించే

ఎప్పుడైతే మార్క్స్-ఏంగెల్స్ లు వర్గ పోరాటాన్ని సామాజిక చోదకశక్తి (మోటివ్ ఫోర్స్) గా గ్రహించారో, ఆస్తిసంబంధాల చరిత్ర చలన సూత్రాలను ఆవిష్కరించారో, అదనపు విలువ రహస్యాన్ని బట్టబయలుచేశారో, ఉత్పత్తి సామాజికం కావటమూ, పంపిణీ వ్యక్తిగతంగా సాగటమూ వొక సంఘర్షణాత్మక వైరుధ్యంగా భావించారో దీని కంటికి శాస్త్రీయ సోషలిజమే పరిష్కార మార్గమని నిర్ధారించగలిగారు. ఆధునిక చరిత్ర నిర్మాతలైన ప్రజలను నడిపించే నాయకత్వ శక్తిగా కార్మికవర్గాన్ని పరిగణించారు.

సున్నిత దోపిడీ ప్రక్రియ. ఈ రహస్యాన్ని కనుగొన్న ఆర్థికశాస్త్రజ్ఞుడు కారల్ మార్క్స్. అలా దోపిడీ అయినా భాగానికే ఆయన ‘అదనపు విలువ’ అని పేరుపెట్టాడు.

అన్ని సరుకుల విలువలోగల ఉమ్మడి అంశం మానవశ్రమ. మానవశ్రమ లేకుండా ఏ వస్తువూ సరుకు కాదు. సరుకుకుండే సామాన్య లక్షణం ఉపయోగపు విలువ, మారకపు విలువలు. మానవ శ్రమశక్తి కూడా అమ్ముకోవటం, కొనుగోలు చేయటం అనే ప్రక్రియలో భాగమే కనుక అదికూడా ఒక సరుకుగానే చలామణిలో వుంటుంది.

ఏ సరుకైనా దాని ఉత్పత్తి వ్యయాన్నిబట్టి అమ్ముకోవటం వుంటుంది. మానవ శ్రమశక్తి అనే సరుకు ఉత్పత్తికావటానికి కేవలం కార్మికుని శ్రమశక్తి యొక్క మారకపు విలువేకాక ఆ శ్రమశక్తి యొక్క ఉత్పత్తి విలువనంతటినీ పరిగణించాల్సి వుంటుంది. శ్రమశక్తి అనే సరుకు విలువ దాన్ని సృష్టించే కార్మికుడూ, అతని కుటుంబం జీవించటానికి, పెంపొందటానికి అవసరమైన సమస్త సాధనాల విలువకు సమానంగా వుంటుంది. కార్మికునియొక్క శ్రమశక్తికుండే పూర్తి విలువను చెల్లించకుండా, మార్కెట్టు విలువను మాత్రమే చెల్లించటంద్వారా మిగుల్చుకున్న అదనపు విలువనే

మార్క్స్ శ్రమదోపిడీ అన్నాడు. కార్మికులకు చెల్లించే విలువకన్నా, కార్మికులు ఉత్పత్తిచేసే విలువ అధికంగా వుండటమే లాభాల సంపాదనలోని ప్రధానమైన షరతు. ఈ భేదాన్నే మార్క్స్ అదనపు విలువగా నిర్వచించాడు. ఈ అదనపు విలువ దోపిడీపైన ఆధారపడి జీవనం సాగించేదే పెట్టుబడిదారీ విధానం. ఈ అదనపు విలువనుంచే వర్తకుడు వర్తకలాభాన్నీ, అప్పులిచ్చిన బ్యాంకులు వడ్డీని, భూయజమాని కొలుని తీసుకోగా మిగిలినది పారిశ్రామిక పెట్టుబడిదారునిది అవుతుంది. ప్రభుత్వాలు వసూలు చేసే పన్నులు కూడా ఈ అదనపు విలువనుండి పొందేవే. ఒక్కమాటలో... సమస్త వ్యవస్థా శ్రామికుల శ్రమశక్తినుండి పొందే ‘అదనపు విలువ’ ద్వారానే తన రోజువారీ కార్యకలాపాలను నిర్వహించుకుంటూ వుంటుంది.

పెట్టుబడిదారీ విధానపు కీలక వైరుధ్యం శ్రమకూ పెట్టుబడికీ మధ్యన వుందని మార్క్స్ నిర్ధారించాడు. శ్రామికుల సమష్టి శ్రమద్వారా ఉత్పత్తయే సామాజిక సంపద, వ్యక్తిగతంగా కొద్దిమంది పెట్టుబడిదారుల స్వంతం కావటమనేదే ఈ వ్యవస్థలో వుండే కీలక వైరుధ్యం. ఈ కారణంగా శ్రామికుల కొనుగోలుశక్తి ఉత్పత్తయిన సరుకుల మార్కెట్టు విలువకంటే తరిగిన ఫలితంగా, ఒకవైపు అధికోత్పత్తితో మరోవైపు కొనటానికి డబ్బు కరువుతో సంక్షోభాలకు అనివార్యంగా గురవుతుందని మార్క్స్ చెప్పిన జోస్యం అనేక పర్యాయాలు రుజువవుతూనే వుంది. పెట్టుబడిదారుల నడుమ పోటీ ఫలితంగా నిరంతరాయంగా పెట్టుబడి సాంద్రతను, నూతన సాంకేతికతను పెంచుకోలేని వారు మార్కెట్టులో నిలువలేక పెద్దచేపల ఎరకు బలవుతూ వుంటారు. యంత్రాలపై పెట్టుబడి పెరిగినకొద్దీ శ్రామికుల వినియోగం తరిగి, నిరుద్యోగ సైన్యం పెరిగి, శ్రామికుల నడుమ పోటీ ఫలితంగా వారి వేతనాలు తగ్గి తిరిగి అది మార్కెట్టు డిమాండ్ ను మరింత తగ్గించి, అది ఉత్పత్తిని ఇంకా తగ్గించుకోవాల్సిన తప్పనిసరి పరిస్థితులను తెచ్చిన ఫలితంగా ఆర్థికవ్యవస్థ నిరంతరాయమైన ఒడిదుడుకులను, సామాజిక అభద్రతను కలిగిస్తూ వుంటుంది.

వ్యక్తిగత ఆస్తులరద్దు అనే నినాదాన్ని విని గగ్గోలుపెట్టే బూర్జువా మేధావులు, పెట్టుబడిదారీ విధానమే నిరంతరాయంగా వ్యక్తిగత ఆస్తులేని వారి సంఖ్యను, శాతాలను పెంచుతూపోతోందనే సత్యాన్ని చూడ నిరాకరిస్తారు.

పెట్టుబడిదారీ విధానం గుత్తపెట్టుబడిదారీ విధానంగా, అది ద్రవ్యపెట్టుబడిని ఎగుమతిచేసే, వెనుకబడిన దేశాల జాతుల సమస్త వనరులను కొల్లగొట్టే సామ్రాజ్యవాదంగా, ప్రపంచాన్ని యుద్ధాల లోకి లాగే అగ్రరాజ్యోన్మాదంగా పరిణామం చెందటం మార్క్స్ తదనంతరకాలపు లక్షణంగా రూపుదాల్చింది. ఇదే కార్మికవర్గ విప్లవాల కాలంగానూ, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక జాతీయ విముక్తి ప్రాముఖ్యత వహించే కాలంగానూ, దేశాలు

స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరే కాలంగానూ...లెనిన్, మావోలు చెప్పారు. ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఒక సంక్షోభం నుండి మరొక సంక్షోభానికి గురవుతూ నిరంతర సంక్షోభ స్థితిలో చిక్కుబడి వుంది. మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రణాళికలో చెప్పినట్లు బూర్జువావర్గపు నాయకత్వంలో ప్రజాస్వామిక విప్లవాలు సంభవించే కాలంపోయి, కార్మికవర్గ నాయకత్వాన బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవాలూ, జాతీయ విముక్తి యుద్ధాలూ విజయవంతం కాగలుగుతాయనే చారిత్రక అనుభవం మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు సిద్ధాంత రూపాన్ని పొందింది. ఇవన్నీ ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవంలో అంతర్భాగమై వున్నాయి. ఏకకాలంలో ప్రపంచవ్యాపితంగా కార్మికవర్గం సాగించే శ్రమదోపిడీ వ్యతిరేక సోషలిస్టు విప్లవమూ, వెనుకబడిన దేశాలలో ఫ్యూడల్ దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా రైతాంగం విస్తృతంగా పాల్గొనగలిగే ప్రజాస్వామిక విప్లవమూ, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ పీడనలన్నింటి స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరుకునే దేశాల, జాతుల విముక్తి పోరాటమూ కలగలిసి సాగాల్సిన దశలో నేటి ప్రపంచ శ్రామికోద్యమం వుంది.

సామ్రాజ్యవాద రూపుదాల్చిన గుత్తపెట్టుబడిదారీ(కార్పొరేట్) విధానానికి, తమ సులువైన దోపిడీకి, అభివృద్ధిలో వెనుకబడిన ప్రపంచం వుండటం తప్పనిసరి. అత్యధిక దేశాలను, జాతులను, ప్రజానీకాన్ని దోపిడీ పీడనలతో అణచి వుంచే సామ్రాజ్యవాద దశ పచ్చి అభివృద్ధి నిరోధకమైనది, నిరంకుశమైనది, జాత్యహంకార పూరితమైనది. తన సంక్షోభపు ప్రభావాలనన్నిటినీ ప్రపంచ ప్రజానీకంపై రుద్దటంద్వారా తాను బతికి బట్టకట్టాని చూస్తున్నది. సామ్రాజ్యవాదానికి చారిత్రకంగా కాలంచెల్లినా, అది కొనసాగు తూండటమే నేటి ప్రపంచపు విషాదాల్లో ముఖ్యమైనది.

శాస్త్రీయ సోషలిజం

మార్క్స్ తన ముందు కాలంనాటికి జర్మనీ దేశంలో బాగా ఉచ్చదశలోనున్న తత్వశాస్త్రాన్ని లోతుగా అధ్యయనం చేసి హెగెల్ బోధనలలోని గతితార్మిక చింతననూ, లుడ్విగ్ ఫౌయర్బా లోని భౌతికవాద దృక్పథాన్నీ గ్రహించి గతితార్మిక భౌతికవాద తాత్విక దర్శనాన్ని రూపొందించినట్లే, ఇంగ్లాండ్ దేశంలో అప్పటికే బూర్జువా ఆర్థికశాస్త్ర వేత్తలయిన ఆడమ్స్మిత్, డేవిడ్ రికార్డోలు విలువ, శ్రమ సిద్ధాంతాలకు వేసిన పునాదులపై పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ సూత్రమైన అదనపు విలువ రహస్యాన్ని కనుగొన్నాడు. అలాగే ఫ్రెంచి విప్లవం సుబడి, తదనంతరం దాని ప్రభావంనుండి తలెత్తిన అనేక ఉదారవాద, ఊహాజనిత సోషలిజాలను పరిశీలించి వాటిలో తప్పును ఎత్తిచాపాడు. కార్మికవర్గ నాయకత్వాన పెట్టుబడిపై సాగించే విప్లవ విజయంతో ముడివడిన, వ్యక్తిగత ఆస్తుల సమాజపు రద్దుతో తప్ప సాధ్యంకానిదైన శాస్త్రీయ సోషలిజాన్ని చారిత్రక పరిణామపు అనివార్యతగా నిర్ధారించాడు. దీన్నే యాంటీ డ్యూరింగ్ పుస్తకంలో ఎంగెల్స్ ఇలా తెలియజేశాడు: “భౌతికవాద చారిత్రక భావన,

అదనపు విలువ సిద్ధాంతం ద్వారా పెట్టుబడి ఉత్పత్తి రహస్య వివరణ అన్న ఈ రెంటినీ మార్క్స్ ఆవిష్కరించాడు. ఈ ఆవిష్కరణలతో సోషలిజం శాస్త్రంగా మారింది”.

“అజ్ఞానపుటంధ యుగంలో ఆకలితో ఆవేశంలో తెలియని ఏ తీవ్రశక్తులో నడిపిస్తే నడిచే

మనుష్యులు” - (శ్రీశ్రీ-‘దేశ చరిత్రలు’)

వ్యక్తిగత ఆస్తుల సమాజపు లక్షణమైన వర్గదోపిడీ వర్గపీడన సాగుతున్న కాలంనుండి తమవైన పద్ధతుల్లో పీడిత మానవ సమూహాలు వాటికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూనే వున్నాయి. అవన్నీ చాలాకాలం తక్షణ ప్రతి చర్యలుగా, మానవ సహజాతాలుగా (ఇన్స్టింగ్విన్స్) జరిగినవి. సమాజ మంతా పునర్నిర్మాణం కావాలని శ్రమజీవులకు ఈ దశలో కలిగే కోరికలు ఆలోచనద్వారా, వివేకం ద్వారా, దీర్ఘకాలిక దృష్టితోకాక హఠాత్తుగా, అప్రయత్నంగా, అనాలోచితంగా కలిగినవి. చాలాకాలం వరకు కార్మికులకు వర్గచైతన్యంగానీ, రాజకీయ పరిజ్ఞానంకానీ తగిన విధంగా లేకుండానే చరిత్ర సాగింది.

కార్మికునియొక్క శ్రమశక్తికుండే పూర్తి విలువను చెల్లించకుండా, మార్కెట్టు విలువను మాత్రమే చెల్లించటంద్వారా మిగుల్పుకున్న అదనపు విలువనే మార్క్స్ శ్రమదోపిడీ అన్నాడు. కార్మికులకు చెల్లించే విలువకన్నా, కార్మికులు ఉత్పత్తిచేసే విలువ అధికంగా వుండటమే లాభాల సంపాదనలోని ప్రధానమైన షరతు. ఈ భేదాన్నే మార్క్స్ అదనపు విలువగా నిర్వచించాడు. ఈ అదనపు విలువ దోపిడీపైన ఆధారపడి జీవనం సాగించేదే పెట్టుబడిదారీ విధానం.

ఎప్పుడైతే మార్క్స్-ఎంగెల్స్లు వర్గపోరాటాన్ని సామాజిక చోదకశక్తి (మోటివ్ ఫోర్స్) గా గ్రహించారో, ఆస్తిసంబంధాల చరిత్ర చలన సూత్రాలను ఆవిష్కరించారో, అదనపు విలువ రహస్యాన్ని బట్టబయలుచేశారో, ఉత్పత్తి సామాజికం కావటమూ, పంపిణీ వ్యక్తిగతంగా సాగటమూ వొక సంఘర్షణాత్మక వైరుధ్యంగా భావించారో దీని కంతటికీ శాస్త్రీయ సోషలిజమే పరిష్కారమార్గమని నిర్ధారించగలిగారు. ఆధునిక చరిత్ర నిర్మాతలైన ప్రజలను నడిపించే నాయకత్వ శక్తిగా కార్మికవర్గాన్ని పరిగణించారు. “బూర్జువా వర్గపు సమష్టి వ్యవహారాలు చక్కబెట్టే కమిటీలాంటి ఆధునిక రాజ్యాన్ని” (కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక) తన సంఘటిత పోరాటశక్తి ద్వారా స్వాధీనపరుచుకోవటమే సోషలిస్టు సమాజాన్ని నిర్మించే క్రమానికి షరతుగా బోధించారు.

ఎంగెల్స్ చెప్పినట్లు “గతితార్మిక దృష్టినుంచి చూస్తే మానవజాతి చరిత్ర గందరగోళంగా అనిపించదు. అర్థరహిత హింసాకృత్యాల సుడి గుండంలా కనిపించదు. అది యిప్పుడు మానవ జాతి అభివృద్ధి క్రమంగా అర్థమవుతుంది. రీతీ, రివాజూ లేనట్లుగా కనిపించే పరిణామాల్లో

అంతర్నిహితంగా వుండే క్రమాన్ని పసిగట్టటమే ఆలోచన కర్తవ్యంగా మారింది”. (యాంటీ డ్యూరింగ్ నుండి)

❖❖❖

కారల్ మార్క్స్ ఆచరణతో సంబంధంలేని కేవల సిద్ధాంతవేత్త కాదు. రాజకీయ, ఉద్యమ, నిర్మాణ కృషిలో ప్రత్యక్షంగా తలమునకలై పాల్గొన్న సజీవ విప్లవకారుడు. పుట్టిన దేశంనుండి బహిష్కృతుడైనా, ఇరుగుపొరుగు రాజ్యాలలో నిలువనీకపోయినా, కుటుంబ, ఆరోగ్య, ఆర్థిక సమస్యలతో నిరంతరం సతమతమైనా, అనేకానేక సిద్ధాంత-రాజకీయ పెదధోరణులతో అనునిత్యం సంఘర్షిస్తుండినా 65 ఏళ్ళ తన జీవిత సర్వస్వాన్నీ మానవాళి ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తుకోసం అంకితం చేసిన అసమాన త్యాగజీవి. తాను స్వయంగా రాసిన పెట్టుబడి నాలుగు భాగాలూ, ఇతర గ్రంథాలూ, వ్యాసాలూ, ఉత్తరాలూ -అలాగే ఎంగెల్స్ తో కలిసి చేసిన అనేక ప్రామాణిక రచనలూ, ఇంకా ఎంగెల్స్ రచనల సర్వస్వం... వీటన్నిటి సారాంశమే మార్క్సిజంగా, ఆధునిక కార్మికవర్గ విమోచనశాస్త్రంగా, శ్రామిక విప్లవ సిద్ధాంతంగా చరిత్రలో నిలిచివుంది.

మార్క్స్ - ఎంగెల్స్ల కాలంలోనే కార్మికవర్గ ఉద్యమంలో అనేక అవకాశవాద, దిగజారుడు, దొంగముఖాల బూర్జువా ధోరణులను, అరాచక వాదులను వారు ఎదుర్కొన్నారు. వారి తదనంతరం లెనిన్-స్టాలిన్-మావోలు అనేక పెదధోరణులను ఎదుర్కొంటూ కార్మికవర్గ సిద్ధాంతాన్నీ, వర్గపోరాట పంథానూ నిలబెట్టారు. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ప్రపంచ కార్మికవర్గ విప్లవ వ్యూహాన్ని అమలు జరిపారు. తమ తమ దేశాల్లోని శ్రమ దోపిడీశక్తులపై అలుపెరగని పోరాటం సాగించారు.

అయినా సామ్రాజ్యవాదులతో శాంతియుత సహజీవనం నెరపాలనుకున్న (రప్పాదేశపు) కార్మిక విద్రోహులదీ, బూర్జువా పునరుద్ధరణకు (చైనాలో) దారులువేసిన అవకాశవాదులదీ పైచేయి అయింది. సోషలిస్టు వ్యవస్థలు ఓటమికి గురయిన తర్వాత అమెరికా సామ్రాజ్యవాద అగ్రరాజ్య ఆధిపత్యానిది తాత్కాలిక ఏకధృవ ప్రపంచమైంది. అయినా ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతూనే వుంది. వర్గదోపిడీ తీవ్రంగా సాగుతూనే వుంది. పెట్టుబడిదారీ శక్తుల నడుమ పోటీ-కుమ్ముక్కులతో కూడిన సంఘర్షణ సాగుతూనే వుంది. ప్రపంచ వ్యాపితంగా శ్రమజీవుల పోరాటాలు తరతమస్థాయిలో జరుగుతూనే వున్నాయి. మార్క్స్-ఎంగెల్స్ల బోధనల్లోని కార్మికవర్గ దృక్పథం, విప్లవ దార్శనికత శ్రమజీవుల కరదీపికగా, సైద్ధాంతిక ఆయుధంగా మరింత పదునెక్కి తళతళలాడుతూనే వున్నది. మనం అందుకోవలసినది ఈ విప్లవ మార్క్సిజాన్నే!

మార్క్సిజం అజేయం!

కార్మికవర్గ విప్లవం అనివార్యం!

సోషలిజం సాధన సాధ్యం! సాధ్యం!! ❖

కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులను చట్టబద్ధంగా గుర్తిస్తామని మేభ్యపరిచే చర్యలు

నిర్దిష్ట కాలపరిమితి ఒప్పందంపై కార్మికులను పనిలో పెట్టుకునేందుకు యజమానులకు అనుమతి నిస్తూ ప్రభుత్వం నిర్ణయించిందని 2018-19 కేంద్ర బడ్జెట్ ప్రవేశపెడుతున్న సందర్భంగా ఆర్థిక శాఖామంత్రి ప్రకటించాడు.

ఈ ప్రకటన కొనసాగింపుగా 'పారిశ్రామిక ఉద్యోగ విధి విధానాలు-1946' సవరించబడింది. తద్వారా నిర్దిష్ట కాలపరిమితి ఒప్పందంపై యజమానులు కార్మికులను పనిలోకి తీసుకోవటానికి, అవసరానికి తగిన విధంగా, తాత్కాలిక ప్రాతిపదికపై కార్మికులను పనిలోకి తీసుకోవటానికి మరింత వెసులుబాటును కల్పించారు.

ఈ విధంగా కేంద్రప్రభుత్వం పరిశ్రమ యాజమాన్యాల పనిని సులభతరం చేసింది. యాజమాన్యాలు కాంట్రాక్టు ప్రాతిపదికపై నిర్దిష్ట కాలంమేరకే అనగా అవ్యక్తంగా అతి తక్కువకాలం మేరకే కార్మికులను పనిలోకి తీసుకుంటారు. ఒప్పంద కాలపరిమితి ముగుస్తూనే ఆ కార్మికుడికి ఏ విధమైన నోటీసూ ఇవ్వాలి అవసరం లేకుండానే, తొలగింపు పరిహారం వంటివేవీ చెల్లించాల్సిన అవసరం లేకుండానే తొలగించవచ్చు. ఒప్పంద పరిమితి ముగిసిన తర్వాత యాజమాన్యాలు దానిని పునరుద్ధరించాల్సిన అవసరమేమీ లేదు.

ఎప్పటిలాగానే, 'ఫిక్సిడ్' ఎన్డిఎ ప్రభుత్వ ఈ చర్యను స్వాగతించింది. వ్యాపార నిర్వహణను ఈ చర్య మరింత సులభతరం చేస్తుందని ప్రభుత్వాన్ని ప్రస్తుతించింది.

2018 ఫిబ్రవరిలో రాష్ట్రప్రభుత్వాల ప్రతినిధులు, కార్మిక యూనియన్ల ప్రతినిధులు మరియు పారిశ్రామిక యాజమాన్యాల ప్రతినిధులతో కార్మిక మరియు ఉద్యోగ మంత్రిత్వశాఖ సంప్రదింపుల సమావేశం అనంతరం ఈ చర్య వెలువడింది. నిర్దిష్ట కాలపరిమితి కాంట్రాక్టులకు (ఫిక్సిడ్ టరమ్ కాంట్రాక్టులకు-ఎఫ్టీసిలకు) ఈ సమావేశంలో పాల్గొన్న 12 రాష్ట్రప్రభుత్వాల ప్రతినిధులు అనుకూలంగా అంగీకారం తెలిపారు. ఆర్ఎస్ఎస్ అనుబంధ బిఎంఎస్, నేషనల్ ఫ్రంట్ ఆఫ్ ట్రేడ్ యూనియన్స్ (ఎన్ఎఫ్టీయు), ట్రేడ్ యూనియన్ కోఆర్డినేషన్ కమిటీ(టియుసిసి) ఈ చర్యను స్వాగతించాయి. యూనియన్ బడ్జెట్లో ఈ చర్యను ప్రకటించే ముందుగా తమతో చర్చలు జరపకపోవటాన్ని నిరసిస్తూ మిగిలిన ఇతర ట్రేడ్ యూనియన్లు సమావేశాన్నుండి బయటకు వచ్చేశాయి.

'అతి గొప్ప కార్మిక సంస్కరణ'గా పారిశ్రామిక యజమానుల సమర్థకులు ఈ చర్యను కీర్తిస్తున్నారు.

వాస్తవానికి, ఎఫ్టీసి అనే ఈ చేదుమాత్ర-ఈ

చర్య ఎక్కువ ఉద్యోగ అవకాశాలను కల్పిస్తుందని, మరింత భద్రతా పనిపరిస్థితులను కలగజేస్తుందనే పంచదార పూతలతో కూడుకుంది. ఎఫ్టీసి కార్మికులకు కూడా పర్మినెంట్ కార్మికులతో సమానంగా పనిగంటలు, వేతనాలు, భత్యాలు లభిస్తాయని హామీ ఇస్తున్నారు. అలాగే పర్మినెంట్ కార్మికులతోపాటు పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ, బోనస్, గ్రాట్యూటీ మరియు పనిప్రదేశాల్లో మరణాలు, ప్రమాదాల సందర్భాలలో పరిహారాలు లభిస్తాయని ఊరిస్తున్నారు. ప్రపంచవ్యాపితంగా విమర్శల నెదుర్కొంటూ వ్యతిరేకించబడుతున్న కాంట్రాక్టు పనివ్యవస్థను ఇలాంటి ఎరలువేసి కార్మికులచే ఆమోదింపజేసుకునే ప్రయత్నమిది.

2016 అక్టోబర్ నుండి తోక్కు మరియు దుస్తుల పరిశ్రమలలో ఎఫ్టీసిని అనుమతించి, ఇప్పుడు దానిని అన్ని విభాగాలకు విస్తృత పరుస్తున్నారు.

పారిశ్రామిక వార్షిక సర్వే అందించిన గణాంకాల ప్రకారం - పరిశ్రమలలోని మొత్తం కార్మికుల సంఖ్యలో కాంట్రాక్టు కార్మికుల సంఖ్య పరిగణించదగిన విధంగా పెరుగుతూవస్తోంది. 2014-15 కాలంలో, పరిశ్రమల్లో పనిచేస్తున్న మొత్తం కార్మికులలో మూడవవంతు కార్మికులను ఒప్పందాల ద్వారా తాత్కాలిక కార్మికులుగా తీసుకున్నారు. మిగిలిన వారికంటే వీరి ఉద్యోగ విధి విధానాలు ఘోరంగా వున్నాయి. అన్ని చట్టబద్ధ సౌకర్యాలు కల్పించి పర్మినెంట్ కార్మికులుగా క్రమబద్ధీకరించాలని డిమాండ్ చేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులకు చెందిన వివిధ విభాగాలు ఈ విధమైన ఘోరమైన పనిపరిస్థితులను, విధివిధానాలను ఖండించి, తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కూడా పర్మినెంట్ కార్మికులకు వలెనే చట్టబద్ధమైన అన్ని సదుపాయాలను కల్పించి, వారి సర్వీసులను క్రమబద్ధీకరించాలనేది ఈ యూనియన్ల న్నింటియొక్క ప్రాథమికమైన డిమాండ్ గా వుంది.

అయితే, కాంట్రాక్టు కార్మికుల ఈ ప్రాథమికమైన, అవసరమైన డిమాండ్ ను పట్టించుకోకుండా ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం, స్థిర ఉద్యోగాల అవగాహననే తిరస్కరించే ద్వితీయస్థాయి వాగ్దానాలతో కార్మికులను మోసగించే మార్గం ఎంచుకుంది. కాంట్రాక్టు కార్మికులపట్ల చూపుతున్న వివక్షను తొలగించటానికి ఎఫ్టీసి తోడ్పడుతుందనే అవాస్తవిక వాగ్దానాలతో-కార్మికుల స్థిరఉద్యోగ కల్పన, ఉద్యోగభద్రతలనే కార్మికుల డిమాండ్లను పట్టించుకోకుండా ఎగవేయటంలో ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం విజయం పొందింది. ఈ విధంగా ఉద్యోగం పొందడం ప్రజల హక్కు అనే భావనను

తోసిపుచ్చుతోంది. 'అధిక ఖరీదు అయినప్పటికీ, ఈ విధానం అనివార్యమంటూ ప్రస్తుత వ్యవస్థ సమర్థకులు ఎఫ్టీసి నిబంధనలను కొనియాడు తున్నారు. ఎఫ్టీసి 'గొప్ప లక్షణాలను' స్తుతిస్తూ పాలకులు, వారి వందిమాగధులు ఎన్నిరకాలుగా చాటింపు వేసుకున్నప్పటికీ ఎఫ్టీసి వ్యవస్థ అనేది ప్రతి శ్రామికుడు తన సహజ హక్కుగా భావించే స్థిర ఉద్యోగ వ్యవస్థను, ఉద్యోగభద్రతను సంపూర్ణంగా తొలగించివేసేందుకు చట్టబద్ధమైన తొలి అడుగు అనేది స్పష్టం.

ఎఫ్టీసి అనేది ఎన్డిఎ పాలకులు కొత్తగా కనుగొన్న విధానమేమీ కాదు. యూరపులో అనేక దేశాలలోని పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు- చట్టం ద్వారా కల్పించబడిన ఉద్యోగభద్రతను తప్పించటానికి, కార్మికులకు కల్పించాల్సిన సదుపాయాలకు వెచ్చించాల్సిన ఖర్చును తగ్గించుకోవటానికి ఎఫ్టీసి వ్యవస్థను ఎంచుకున్నాయి. ఎఫ్టీసి క్రిందనే పరిగణించదగిన స్థాయిలో ఉద్యోగ ఒప్పందాలు జరుగుతున్నాయని ఎఫ్టీసి వ్యవస్థ అనుభవాలు తెలియజేస్తున్నాయి. అయితే ఉద్యోగ కల్పనా దారులైన యజమానులు, ఎఫ్టీసి ఉద్యోగులను స్థిర ఉద్యోగులుగా మార్చటానికి విముఖంగా వుంటున్నారు. స్పెయిన్ లో ఉద్యోగాలలోకి చేరే వారిలో 90శాతం మంది ఎఫ్టీసితోనే తమ ఉద్యోగ జీవితాన్ని ప్రారంభిస్తున్నారు. తర్వాత వీరు స్థిర ప్రాతిపదికన ఉద్యోగం పొందే బదులుగా తమ జీవితకాలం ఎఫ్టీసిగానే పనిచేయటమో, అతి తరచుగా నిరుద్యోగులుగా మిగలటమో లేక స్వయం ఉపాధిని చూసుకోవలసిరావటమో జరుగుతోంది. భారతదేశంలో ఎఫ్టీసి కార్మికులకు కూడా ఇదే పరిస్థితి దాపురించే అన్ని అవకాశాలూ వున్నాయి.

ఇంతేగాక, పర్మినెంట్ కార్మికులపై ఎఫ్టీసి చెడు ప్రభావాన్ని చూపుతుంది కూడా. యాజమాన్యాలు ఎఫ్టీసి కార్మికులను తమ ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా ఉపయోగించుకుంటూ పర్మినెంట్ కార్మికుల బేరసారాలాదే శక్తిని క్షీణింపజేస్తాయి. ఎఫ్టీసి కార్మికులపై రాధికా కపూర్, పి.పి.కృష్ణప్రియలు సాగించిన అధ్యయనం కూడా ఇదే విషయాన్ని రుజువుచేస్తోంది: "భారత దేశంలో ఒప్పంద కార్మికుల సంఖ్య పెరగటమనే అంశం, కార్మికుల బేరసారాలాదే శక్తిని తగ్గించింది. అలాగే, పనిచేస్తున్న కార్మికుల వేతనాలను తగ్గించేందుకు పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలకు సులభతరం అయ్యింది. సంఘటిత తయారీరంగంలోకి నేరుగా తీసుకుంటున్న ఒప్పంద కార్మికుల నిజవేతనాలు, గత 15 సం||లుగా ఎదుగూబొదుగూ లేక స్థంభించి (తరువాయి 21వ పేజీలో)

దేశంలో ప్రజాస్వామ్యం, చట్టబద్ధపాలనలు బ్రతుకని తేటతెల్లంచేస్తున్న బిజెపి పాలకులు

భారత రాజ్యవ్యవస్థ - చట్టబద్ధపాలన, ప్రజాస్వామిక సూత్రాలపై ఆధారపడి నడుస్తున్నట్లుగా పాలకులు పేర్కొంటారు. నాగరీక ఉదారవాద ప్రజాస్వామిక దేశాలన్నింటిలో ప్రభుత్వపాలనయొక్క ప్రాథమిక సూత్రాలలో చట్టబద్ధపాలన అనేది కూడా ఒకటిగా పేర్కొంటారు. అలాగే చట్టబద్ధపాలన మనదేశ రాజ్యాంగ ప్రాథమిక నిర్మాణంలో ఒక భాగంగా బిల్లుగుద్ది మరీ చెబుతుంటారు.

గత 7 దశాబ్దాలపైగా కాలంలో దేశంలోని అనేక ప్రాంతాలలో ప్రజల అనుభవాలను గమనిస్తే, దేశంలో చట్టబద్ధపాలన అనేదే కొనసాగటంలేదని, దేశంలోని చట్టాల నిరంకుశత్వమే ప్రజల పాలిట అమలవుతూ వుందని స్పష్టమౌతోంది.

ఉత్తరప్రదేశ్ లో బిజెపి నాయకత్వంలోని ఆదిత్యనాథ్ ప్రభుత్వ ప్రస్తుత పాలన ఈ వాస్తవికతను స్పష్టంగా కళ్ళకు కట్టినట్లు చూపుతోంది.

ఉత్తరప్రదేశ్ లో పోలీసులు సాగిస్తున్న ఎన్ కౌంటర్లు రోజువారీ వ్యవహారంగా మారి పోయాయి. చట్టపరమైన అధికారంతో చట్టబద్ధమైన పోలీసు హింస రాష్ట్రాన్ని ఏలుతోంది. ఉత్తరప్రదేశ్ లో బిజెపి ప్రభుత్వం 'మహారాష్ట్ర కంట్రోల్ ఆఫ్ అర్గనైజ్డ్ క్రైమ్ యాక్ట్' (ఎమ్ సి ఓ సి పి) తరహాలో 'ఉత్తరప్రదేశ్ కంట్రోల్ ఆఫ్ అర్గనైజ్డ్ క్రైమ్ బిల్-2017' అనే అణచివేత చట్టాన్ని ముందుకు తేవటమేగాక, దర్యాప్తు అధికారిగా, న్యాయమూర్తిగా రెండు పాత్రలనూ నిర్వహించేందుకు, తక్షణ న్యాయం అందించేందుకు నేరస్థులను హతమార్చమంటూ ఉత్తరప్రదేశ్ పోలీసులను అనుమతించింది. దీనినే చట్టబద్ధ పాలనగా పేర్కొంటున్నారు.

2017 మార్చి నుండి ఉత్తరప్రదేశ్ లో జరిగిన 1200 పైగా పోలీస్ ఎన్ కౌంటర్లలో 40 మందిపైగా మరణించగా, మరో 265 మందిపైగా నేరస్థులు గాయాలపాలయ్యారు. ఈ తరహా చట్టాతీత హత్యలన్నీ పోలీసులు ఆత్మరక్షణకై సాగించినవేనని చిత్రిస్తూ ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర డిజిపి వాటిని సమర్థిస్తున్నాడు.

అయితే 'నేరస్థుల' కుటుంబాలు మాత్రం తమ వారిని ఇళ్ళనుండి తీసుకెళ్ళి, మరి కొన్నిసార్లు ప్రత్యక్ష సాక్షుల సమక్షంలోనే - ఈ 'నేరస్థుల'లో అత్యధికులను తలపై నో, ఛాతీలో నో కాల్చి చంపారని చెబుతూ వుండటం, పోలీసు అధినేతల 'స్వీయరక్షణ' వాదనల డొల్లతనం గురించి వెల్లడిచేస్తోంది. హత్య గావించబడిన ఈ 'నేరస్థుల' శరీరాలు చిత్రహింసలకు గురై, చిద్రమై వుండటం పోలీసులు వారిని బంధించి, చంపివేశారని తెలియజేస్తోంది. చట్టబద్ధపాలనతో ఏవిధంగానూ పోల్చలేని ఉత్తరప్రదేశ్ లోని బిజెపి ప్రభుత్వ పాలనా తీరుది!

ఈ చర్యలపై రాష్ట్రశాసనసభలో ఎవరైనా ప్రశ్నలు లేవనెత్తితే, 'నేరస్థులపట్ల సానుభూతి చూపడం, ప్రజాస్వామ్యానికి ప్రమాదకరమ'ని చెబుతూ చాలా మామూలుగా ఈ అంశాన్ని చర్చించ నిరాకరిస్తున్నారు. ప్రజాస్వామ్యంలో నేరస్థులకు చట్టబద్ధపాలనను వర్తింపజేయాల్సిన అవసరం లేదని ఉద్ఘోషించటం ద్వారా ఈ చర్యలను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. ఒక రాష్ట్ర పాలకుడిగా ముఖ్యమంత్రి 'చట్టబద్ధపాలన' 'ప్రజాస్వామ్యం' అనేవి అభూత కల్పనలని స్పష్టం చేస్తున్నాడు.

1872లో కార్ల్ మార్క్స్, ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ లు తమ ప్రసిద్ధ 'కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక'లో పేర్కొన్న అంశాన్ని ఈ సందర్భంలో ప్రస్తావించుకోవటం సముచితంగా వుంటుంది. కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో వారు చట్టం, చట్టపాలనల వర్గ స్వభావాన్ని స్పష్టంగా వివరించి, "మీ న్యాయశాస్త్రం మీ (పాలకవర్గ) వర్గ ప్రయోజనాలు నెరవేర్చటంకోసమే రూపొందించి, దీనినే అందరి చట్టంగా పేర్కొంటారు" అని నొక్కి చెప్పారు.

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రప్రభుత్వ ప్రస్తుత పాలన - మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లు ఆనాడు పేర్కొన్నది ఎంతటి సబబుగా వుందో రుజువు చేస్తోంది.

కనుక 'చట్టబద్ధపాలన' గురించి అది ప్రజాస్వామ్య సూత్రంగా వుంటుందనే దాని గురించి ఎవరికీ భ్రమలుండాల్సిన అవసరంలేదు. ఈ ఉన్నతాదర్శాలన్నీ సాధారణ ప్రజలను మోసగించి, పాలకవర్గాల పాలనకు వారిని లోబడే విధంగా చేయటానికి మాత్రమే.

ప్రభుత్వపాలనలో ఒక పార్వ్వం ఇలా వుండగా, ఉత్తరప్రదేశ్ లో భ్రమాపూరిత చట్టబద్ధ పాలన యొక్క మరో పార్వ్వం కూడా వెల్లడైంది.

చట్టం ముందు అందరూ సమానులేనని, ప్రజాస్వామ్యంలో అందరికీ సమన్యాయం జరుగు తుందని పెద్దగా అరచి చెబుతుంటారు. కానీ, ఉత్తరప్రదేశ్ లో బిజెపి రాష్ట్రప్రభుత్వం న్యాయ విశేషాధికారంపై నిరంకుశంగా స్వారీచేసే ప్రత్యేక సాధనంగా చట్టాన్ని మలిచింది.

ఆదిత్యనాథ్ ప్రభుత్వం 2013 నాటి ముజఫర్ నగర్, షామిలి మతతత్వ దాడులకు సంబంధించిన 131 కేసులనూ ఉపసంహరించుకునే క్రమాన్ని ప్రారంభించింది. ఈ దాడులలో ఆనాడు 62 మంది మరణించగా, 93 మంది గాయపడటంతోపాటు వేలాదిమంది విస్తాపనకు గురయ్యారు. మాజీ కేంద్రమంత్రి మరియు ముజఫర్ నగర్ పార్లమెంటు సభ్యుడు అయిన సంజీవ్ బాల్యన్ మరియు ఇతర ఎం.పీలు, ఎం.ఎల్.ఎలు, సీనియర్ రాజకీయ నాయకులపై వున్న కేసులే ఇవన్నీ. ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వారంతా హిందువులే కాగా, పెద్ద సంఖ్యలో బాధితులందరూ ముస్లిములే. దాడులతో సంబంధముందనే తప్పుడు ఆరోపణలపై ఈ కేసులన్నీ మోపబడ్డాయని చెప్పుకుంటూ, క్రిమినల్ కేసులను ఉపసంహరించుకునే తన నీచమైన చర్యను అధికారంలోనున్న బిజెపి సమర్థించు కుంటోంది.

మరోవైపున ఆదిత్యనాథ్ ప్రభుత్వం, న్యాయ స్థానాలలో అపరిష్కృతంగా వున్న కేసుల సంఖ్యను ప్రత్యేకించి రాజకీయ ఉద్దేశ్యాలతో పెట్టబడిన కేసుల సంఖ్యను తగ్గించేందుకు ప్రయత్నించటం తన లక్ష్యంగా ప్రకటించుకుంటోంది. తదనుగుణంగా రాష్ట్ర న్యాయపాలనాశాఖ జిల్లా న్యాయాధికారులకు ఓ లేఖద్వారా ప్రజాప్రయోజన కోణంతో కేసులను ఉపసంహరించుకోవాలని కోరింది.

ఈ విధంగా అధికారంలోనున్న బిజెపి తన రాజకీయ-మతపూరిత ఎజెండాను న్యాయవ్యవస్థపై రుద్దుతోంది. న్యాయవ్యవస్థ యొక్క ఈ మోసకారీతనమే, భారతదేశంలో పాలకవర్గాల చట్టబద్ధ పాలనగా పరిణమించింది.

ఉత్తరప్రదేశ్ లో బిజెపి పాలనలోని రెండు పార్శ్వాలూ ప్రజాస్వామ్యం, చట్టబద్ధపాలనలనేవి భ్రమలని మరోమారు వెల్లడిచేశాయి; అలాగే తమ దోపిడీవర్గ ప్రయోజనాలను మరింతగా పెంపొందించుకునేందుకు పాలకవర్గాలు సాగించే పాలన తప్ప మరోటికాదని స్పష్టంచేశాయి. ❖

Read !

Subscribe!!

Class Struggle

Organ of Central Committee of CPI (ML)

Read !

Subscribe!!

వర్గ సంఘర్షణ కా పుకార్

Hindi Organ of Central Committee of CPI (ML)

యువజనులు విద్యార్థులు

కార్మికవర్గ రాజకీయ పతాక క్రింద సమీక్ష్యతం కూర్చుంటే

భారతదేశం-అర్థవలస, అర్థభూస్వామ్య సమాజం. దీనిలో ప్రధాన వైరుధ్యం ఏమిటి? సామ్రాజ్యవాదం, భూస్వామ్యం, దళారీ బూర్జువా వర్గం ఒకవైపున, మరోవైపున అశేష ప్రజానీకం. వీటిమధ్య ప్రధాన వైరుధ్యం వుంటుంది. కార్మికులు, రైతాంగం, చిన్న వ్యాపారులు, పెటీబూర్జువా వర్గం మరియు జాతీయ బూర్జువావర్గాలు-దోపిడికి గురయ్యే వర్గాలుగా-ప్రజానీకంలో భాగంగా వున్నారు. పెటీబూర్జువా వర్గంలో మేధోవిభాగానికి చెందినవారు-ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులు, కార్యాలయ ఉద్యోగులు, ఇంజనీర్లు, వైద్యులు మొదలైన వారు వున్నారు. వీరంతా దోపిడికి గురయ్యే ప్రజానీకంలో భాగం. ప్రజాసాయుధ పోరాటంద్వారా కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వంలో నిర్మితమయ్యే జనతా ప్రజాస్వామిక రాజ్యమే భారత సమాజంలో ప్రధానవైరుధ్య పరిష్కారానికి ఏకైక పరిష్కార మార్గం. దేశంలోని పీడిత ప్రజలందరినీ ఐక్యంచేస్తూ సామ్రాజ్యవాదాన్ని, భూస్వామ్య విధానాన్ని వ్యతిరేకించే ఓ విప్లవ ఐక్యసంఘటన ఏర్పడాలి. ఈ ఐక్యసంఘటన భూస్వామ్య విధానాన్ని, దళారీ పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని నాశనం చేయటంతో పాటు, దేశంనుండి సామ్రాజ్యవాదాన్ని పెకిలించి వేస్తుంది.

విప్లవ ఐక్యసంఘటన-మేధావి వర్గం

కనుక, రైతాంగం ప్రధానశక్తిగా కార్మికవర్గం యొక్క రాజకీయపార్టీ అయిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో విప్లవ ఐక్యసంఘటన ఏర్పరచటం మొట్టమొదటి జరూరు కర్తవ్యం. పాలక కూటమిచే దుర్మార్గమైన అణచివేతకు గురయ్యే ఇతర వర్గాలు, ప్రజలు మొదటి వరుసలో శక్తివంతమైన మిత్రులుగా వుంటారు. వారిలో పెటీబూర్జువా వర్గం, బుద్ధి జీవులు, విద్యార్థిలోకం పెద్ద విభాగంగా వుంటారు. కనుక, విప్లవ ఐక్యసంఘటనలోకి వారిని తీసుకు రావటం అత్యవశ్యకమైనది. నిజాయితీ, దేశభక్తి కలిగిన మేధావివర్గంలోని ప్రతి ఒక్కరినీ ఐక్య సంఘటనలోకి తీసుకొచ్చి, ఐక్య సంఘటనలో వారిని భాగంచేయాలి. “యువజన ప్రజానీకం సమాజంలో అత్యంత చురుకైన, అతిముఖ్యమైన శక్తి. నేర్చుకోవటానికి వారు అత్యంత ఆసక్తిని ప్రదర్శిస్తారు; వారి ఆలోచనల్లో అతి తక్కువ ఛాందసంగా వుంటారు” అనేదే దీనికి కారణం.

యువజనులలో విద్యార్థులు అతిపెద్ద విభాగం. కనుక జనతా ప్రజాస్వామిక విప్లవంలో విద్యార్థుల పాత్ర చిన్నదికాదు. వివిధ సామాజిక కారణాలరీత్యా కార్మికులు, రైతాంగం కంటే భిన్నంగా వారికి చదువుకునే అవకాశం లభించింది. కార్మికులను, రైతాంగాన్ని సంఘటితపరిచి, వారిలో విప్లవ భావాలను ప్రచారం చేయడానికి బుద్ధిజీవుల

సహకారం ఎంతైనా అవసరం. పార్టీలో వారిని చేర్చుకోవటమే చాలదు. వారి వర్గస్వభావాన్ని మార్చి, కార్మికవర్గ భావజాలంపై వారి మనసు లగ్నం చేయించాలి. వారిని కార్మికులుగా మార్చు కోవటమే అంతిమ లక్ష్యం. వారి సహకారంతో కార్మికవర్గంనుండి మేధావులను సృష్టించాలి. పాలక వర్గం ఎల్లవేళలా తమ అవసరాలకనుగుణంగా తూగే విధంగా బుద్ధిజీవులను కొనుగోలు చేసే ప్రయత్నం చేస్తుంది. వారి ఆటను సాగనీయకుండా చేయటమే విప్లవకారుల కర్తవ్యం.

మేధావివర్గం: విప్లవ ఐక్యసంఘటనలో ఒక శక్తి

భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఐక్య సంఘటనలో మేధావివర్గం, విద్యార్థులు బలమైన శక్తిగా వుంటారనేది వాస్తవం. అయితే, వారిపై ఆధారపడటం ద్వారానే విప్లవాలు పరిపూర్తి అవుతాయా? కావు. ఎందుకంటే, విప్లవ పోరాటంలో వారు ప్రధానశక్తి కాదు కనుక. ఎందుకు కాదు? విప్లవ పోరాటానికి వారెందుకు నాయకత్వం వహించలేరు? వారికి చాలా విషయాలు తెలుసు; వారెన్నో నేర్చుకున్నారుకదా! దీనికి కారణాలను మూడు అంశాలుగా విభజించవచ్చు.

మొదటి అంశం: పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో అత్యంత పురోగామి విభాగము కార్మికవర్గమే. అత్యాధునిక ఉత్పత్తివ్యవస్థతో వారు అనుసంధానమై వున్నారు. ఈ వర్గమే అత్యంత సంఘటితమైనది, అత్యంత ఐక్యంగా వుండేది. బానిస సంకెళ్ళు తప్ప, వీరు మరేమీ పోగొట్టుకునేది లేదు కనుక ఈ వర్గమే అత్యంత నిస్వార్థమైనది. కనుక, ఎలాంటి తటపటా యింపులూ లేక వారు పోరాటంలోకి దూకటమేగాక, ఎలాంటి త్యాగాలకైనా వెనుదీయరు. అదే సమయంలో, తాము చదువుకున్నామనే అహంకారం కలిగిన కొందరు గొప్ప మేధావులలాగా వీరు వ్యవహరించరు. ఈ కారణంచేత, కార్మికవర్గం మాత్రమే విప్లవానికి నాయకత్వం అందించ గలుగుతుంది. కార్మికవర్గానికుండే ఈ ప్రత్యేకతలు మేధావివర్గం మరియు విద్యార్థిలోకంలో కొరవగా వుంటాయి. కనుక, విప్లవ పోరాటానికి వారు నాయకత్వం వహింపజాలరు.

రెండవ అంశం: మేధావివర్గం ప్రధానంగా పెటీబూర్జువా వర్గానికి చెందిన వారు. పెటీబూర్జువా వర్గం పరాన్నభుక్కు స్వభావం కలిగి వుంటుంది. ప్రత్యక్షంగా వారు దోపిడి చేయకున్నా, దోపిడి ఫలాలలో వారు భాగం పంచుకుంటారు. వారు ఒకే సందర్భంలో దోపిడి చేసే వారుగానూ, దోపిడికి గురయ్యేవారిగానూ వుంటారు. ఉత్పత్తిశక్తుల అభివృద్ధి ప్రాతిపదికపై సమాజం పురోగమిస్తుంది.

ఉత్పత్తిశక్తుల అభివృద్ధిక్రమంలో నిర్దిష్ట ఉత్పత్తి సంబంధం ఆటంకంగా మారినపుడు, ఆ ఉత్పత్తి సంబంధాన్ని మార్చుకోకుంటే, సమాజ పురోగమనం దెబ్బతింటుంది. ఉత్పత్తిశక్తుల పెరుగుదలను పూడల్ ఉత్పత్తి సంబంధాలు అడ్డగించేట్లయితే, పెట్టుబడిదారీ నూతన ఉత్పత్తి సంబంధాలు సృష్టించబడతాయి. నూతనంగా జన్మించిన పెట్టుబడిదారీ వర్గం దీని చోదకశక్తి. పూడలిజం స్థానంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వచ్చింది. ఈనాడు పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు సమాజాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్ళలేవు. నూతన సంబంధాలు ఉనికిలోకి రావల్సివుంది. ఆ నూతన సంబంధాలు సామ్యవాద వ్యవస్థగా, దాని చోదకశక్తి కార్మికవర్గంగా వుంటుంది. విశాల రైతాంగ ప్రజానీకంతో మైత్రి ప్రాతిపదికన ఈ నూతన సమాజాన్ని నిర్మించాలి. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ స్థానంలో సామ్యవాదవ్యవస్థ ఏర్పడుతుంది. కుళ్ళిన గత పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి వ్యవస్థలో భాగస్వాములుగా వున్న పెటీబూర్జువా వర్గం, ఈ సామాజిక మార్పు వెనుక ప్రధానశక్తిగా వుండజాలదు; ఈ క్రమానికి నాయకత్వం వహించ జాలదు.

మూడవ అంశం: మేధావి వర్గానికి చెందిన వారు-బాగా చదువుకున్నవారని, వారికి అన్నీ తెలుసుననీ చాలామంది అనుకొంటూవుంటారు. కానీ ఇది వాస్తవం కాదు. వారు ఎంతగా చదువు కున్నవారైనా వారి జ్ఞానమంతా పుస్తకాధ్యయనం ద్వారా పొందినదే కనుక, అది పాక్షికమైనది; అసంపూర్ణమైనదే. శ్రమచేయటం ద్వారా, సామాజిక కార్యచరణలో విజ్ఞానాన్ని అన్వయించటంద్వారానే నిజమైన జ్ఞానం లభిస్తుంది. ఉత్పత్తి కార్యక్రమాలలో పాల్గొనకుండా, వర్గపోరాటంలో చేరకుండా ఏ జ్ఞానమూ పరిపూర్ణం కాదు. ఏదేనీ ఒక అంశాన్ని గురించి ఎవరైనా పరిపూర్ణ జ్ఞానాన్ని పొందాలను కుంటే, దానితో అతను లేదా ఆమె ప్రత్యక్ష సంబంధంలోకి వెళ్ళాలి. దానిలో చేతులుంచాలి. అలాకాకుంటే, వారి జ్ఞానం అసంపూర్ణమైనదిగానే మిగిలిపోతుంది.

కనుక సామాజిక ఆచరణలో ఏదేనీ ఒక ఉత్పత్తి క్రమంలో పాలుపంచుకోవటం ప్రధాన మైనది. ఈ కారణం చేతనే, పుస్తక అధ్యయన పరమైన జ్ఞానం కొరతగా వున్నప్పటికీ, మేధావి వర్గానికి చెందిన వారికంటే కార్మికులు, రైతాంగమే ఎక్కువ తెలుసుకోగలిగిన వారుగా వుంటారు. ఉత్పత్తి క్రమంలో పాల్గొంటున్నవారుగా, సామాజిక పరివర్తనకు సాధనమైనవారుగా, విప్లవ కర్తవ్యాన్ని, ఆవిధంగా చారిత్రక అభివృద్ధి క్రమాన్ని ముందుకు గొనిపోతారు. ఈ అనుభవంలేని మేధావివర్గానికి కేవలం పాక్షిక అవగాహన మాత్రమే వుంటుంది. కనుక, వారు విప్లవోద్యమ నాయకత్వానికి చెందరు.

మనదేశంలో దళారీవర్గాన్ని రూపొందించే ప్రయోజనంతో వలసపాలకులు ఈ విద్యావ్యవస్థను సృష్టించారు. సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ సాగించటానికి, పూడ్చి తరహా సంబంధాలను కాపాడేందుకు అవసరమైన మానవశక్తిని ఈనాటి ఈ విద్యావ్యవస్థ సరఫరా చేసేదిగా వుంది. దోపిడీని పెంపొందించటానికి మనిషిని పోలిన రోబోలను ఉత్పత్తిచేయటం విద్యావ్యవస్థ ప్రయోజనంగా వుంది. సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్యసంస్థల పనులను మనదేశ పాలకులు అమలు చేస్తున్న నయాఉదారవాద విధానాలు, విద్యా వ్యవస్థను లాభార్జన విభాగంగా రూపొందించాయి. అదే సమయంలో, మనదేశ యువజనులను సాంకేతిక విజ్ఞానాన్ని వినియోగించే పరికరాలుగా మలిచేందుకు తప్ప, మనకు కావలసిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని అభివృద్ధిచేసుకునేందుకు అవసరమైన శాస్త్రీయ జ్ఞానాన్ని అందించకుండా వుండేవిధంగా ఈ విద్యావ్యవస్థను రూపకల్పన చేశారు. ఇది సామ్రాజ్యవాద దేశాలపై మన పరాధీనతను శాశ్వతమొనరుస్తుంది. ఈ వ్యవస్థ గురించి భ్రమలు తొలగించుకొనని వారెవరైనా, సారాంశంలో దోపిడీ వర్గాలకు మాత్రమే సహకరించే వారుగా, కార్మికవర్గ రాజకీయాలను గ్రహించలేనివారుగా మిగిలిపోతారు.

దోపిడీకి గురయ్యే పెటీబూర్జువా వర్గం

పెటీబూర్జువా మేధావివర్గం కూడా దోపిడీకి గురవుతోంది. ఏవిధంగా? అత్యధికులు ఉద్యోగులుగా వుండి వేతనాలపై ఆధారపడి వుంటారు. సరుకుల ధరల పెరుగుదలకనుగుణంగా వారి జీతభత్యాలు పెరగవు. ఫలితంగా, రోజురోజుకీ వారి పరిస్థితి దిగజారుతుంది. ప్రత్యేకించి, పెద్దమనిషి తరహా జీవన విధానాన్ని కాపాడుకోవటానికి వారు మరింత అవస్థపడతారు. అన్నివైపులా చుట్టుముట్టిన సంక్షోభంయొక్క అనివార్య ఫలితమైన నిరుద్యోగం భీకరాకృతమైంది. విద్యార్థులెవరూ ఉద్యోగం వస్తుందని ఆశించే పరిస్థితిలేదు. ఇలాంటి ఆర్థిక సంక్షోభ పరిస్థితులలో, విద్యార్థులు, మేధావులు తమ అస్తిత్వాన్ని నిలుపుకోలేక, వర్గభ్రష్టత్వానికి లోనవుతున్నారు. వీరంతా భారీ దోపిడీవర్గ యంత్రమైన పెట్టుబడిదారీ విధాన సాధారణ బాధితులుగా వున్నారు.

పెద్దఎత్తున ప్రచారం చేసుకొన్న స్వేచ్ఛావాణిజ్య విధానం-చిన్న చేపలను పెద్దచేపలు దిగమింగే క్రూరమైన క్రీడకు ముసుగు మాత్రమే.

పెటీబూర్జువా వర్గానికి వేర్లు లేవు. బూర్జువా వర్గానికి చేరువై వారిలో కలవటం వారి శక్తికి మించినది. అయితే, అదే సందర్భంలో కార్మిక వర్గంలో ఒకరుగా వున్నందుకు వారెంతో న్యూనతా భావంతో వుంటారు. ఏమైనా, చివరకు తమ ప్రయోజనాలరీత్యా ప్రగతిశీల, ప్రజాస్వామ్య కూటమిలో చేరటం జరుగుతుంది. శ్రామికవర్గ ప్రజానీకపు విముక్తే తమ విముక్తికూడా. వారు కూడా దోపిడీకి గురవుతారు. తేడా అల్లా, కార్మికులు, రైతాంగం మరింత ప్రత్యక్షంగా దోపిడీకి

గురవుతారు. కనుక, మేధావివర్గం విప్లవ వర్గాల ఐక్యసంఘటనలోకి రావాలి; మరో మార్గం లేదు.

విద్యార్థులు దోపిడీకి గురయ్యే మరో విభాగం. ఆర్థికదోపిడీ అని మాత్రమేగాక, విద్యారంగ పరిధిలో వారు దోపిడీకి గురవుతున్నారు. వారు చదువుకునే చదువు, ప్రజలకు సేవచేసేందుకు ఏవిధంగానూ తోడ్పడేదిగా లేదు. ప్రజలను దోపిడీ చేసుకోవటానికి తగినవారుగా మాత్రమే వారిని ఈ విద్యావ్యవస్థ మలుస్తోంది. వారు నేర్చుకునే పుస్తక పరిజ్ఞానమంతా, వాస్తవ జీవితానికి ఏమాత్రం సంబంధంలేనిదిగా వుంది. ఒక విశాలయంత్రంలో తిరుగాడే ముళ్ళులాగా తమను మలిచారని వారు తర్వాత గుర్తిస్తారు. ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా ఆయుధాలు ధరించి ఆవలి పక్షాన వున్నట్లు తామే గుర్తిస్తారు. పెడదోపవట్టిన ఈ వ్యవస్థ డబ్బు చెల్లింపుల చుట్టూ తిరిగే బలహీనులను మాత్రమే తయారుచేస్తుంది.

ఈ వ్యవస్థలో తను చదవదలుచుకున్న అంశాన్ని ఎంచుకునే అవకాశం విద్యార్థికి లేదు. కేవలం ఉద్యోగ సాధనే దీనికి ప్రాతిపదిక అవుతోంది. ఆంగ్ల సాహిత్యాన్ని చదవాలనుకున్న విద్యార్థి ఆర్థికశాస్త్రం అభ్యసించాల్సి వస్తోంది. ఈ వ్యవస్థలో స్వేచ్ఛాయుత వ్యక్తిత్వ వికాసం అనేది వట్టి మాయ మాత్రమే. విద్యేతర కార్యకలాపాలు ఈ వ్యవస్థలో నిరుత్సాహపరచబడతాయి. వారి ప్రతిభాపాటవాలు వృధా అవుతాయి. ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయ నిషేధాల అస్తవ్యస్తలతో యువకులు తమ ఉత్సాహాన్నంతా కోల్పోతున్నారు. పాఠ్యాంశాల రూపకల్పనలోగానీ, బోధనా విధానంలోగానీ విద్యార్థుల పాత్ర ఏమీలేదు. పైగా, దోపిడీదారుల ప్రయోజనాలకు సేవచేయటానికి యజమానులు అంతులేని స్వేచ్ఛతో చర్యలు చేపడుతున్నారు. పాలక వర్గాలకు, వారి యజమాని అయిన అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి పనులను ప్రతీఘాతుక విత్తనాలను వారు విద్యార్థులలో వెదజల్లి, అమెరికా దేశసంస్కృతి సుగుణాలను ప్రచారం చేస్తున్నారు.

ఈ వ్యవస్థను ఓడించి, కూలదొయ్యకుండా విద్యార్థి లోకానికి విముక్తి అసాధ్యం. దీనిని సాధించటానికి ప్రజల ప్రజాస్వామిక శక్తులతో, కార్మికులతో, రైతాంగంతో విద్యార్థులు కలిసి తీరాలి.

యువ మేధావులారా, విద్యార్థి యువజనులారా ముందుకు రండి

మేధావులు, విద్యార్థులు కార్మికవర్గంతో, రైతాంగంతో సంపూర్ణంగా కలగలిసిపోవాలి. వారిలో ఒకరుగా వుండాలి. ప్రజలలో ఒకరిగా వారు కలగలిసిపోయే ప్రయత్నంచేస్తే, విప్లవంనుండి వారిని దూరంగా నిలిపే వారి పెటీబూర్జువా మనస్తత్వం క్రమంగా అదృశ్యమైపోతుంది. ఈ మార్గంలో మాత్రమే వారు నిజమైన విప్లవకారులుగా రూపొంది, తమ వర్గ ప్రయోజనాన్ని సైతం వదులుకోని, ఒక పెద్ద లక్ష్యంకోసం తమకు తాము అంకితం చేసుకోగల్గుతారు. అప్పుడు మాత్రమే వారు ప్రగతిశీల వర్గాలతో మమేకం కాగలుగుతారు; వారి

స్వీయవర్గ స్థితిని వదులుకోగలుగుతారు. అయితే ఈ కర్తవ్యం తేలికైనదేమీ కాదు. వారిలో ఈ మార్పును తీసుకురావలసి వుంది.

కార్మికులను, రైతాంగాన్ని ఐక్యపరిచి, సంఘటితపరచడానికి మేధావులు, విద్యార్థులు వారి మధ్యకు వెళ్ళాలి. వారిమధ్య రాజకీయ ప్రచారం గావించటం ప్రధాన కర్తవ్యం. మేధావులు, విద్యార్థులు ఈ రూపంలో శ్రామిక ప్రజారాశులలో రాజకీయ ఐక్యసంఘటనను రూపొందించటానికి సహకరించాలి.

విద్యార్థుల వర్గ లక్షణమేమిటి?

ఒక పెద్ద విభాగ యువమేధావులే విద్యార్థి లోకంగా వున్నారు. విద్యార్థులు ఏ ప్రత్యేక వర్గానికి చెందినవారు కాదు. అన్నివర్గాల యువతీ యువకులు వీరిలో వున్నారు. వీరంతా వయసు రీత్యా యువజనులు. కనుక ప్రతీఘాతశక్తులు వీరిని కొద్దిగా ప్రభావితం చేస్తాయి. వీరిలో అమోఘమైన జీవశక్తి వుంది. నూతన విషయాలను తెలుసుకోవటంలో వీరు చాలా ఆసక్తిని ప్రదర్శిస్తారు. వీరి ఆలోచనలో ఛాందసత్వం తక్కువగా వుంటుంది. వీరికి న్యాయంపట్ల దృఢమైన సృహ వుంటుంది. వీరు అన్నివేళలా అన్యాయాన్ని వ్యతిరేకించటానికి సంసిద్ధంగా వుంటారు. వీరి అధీనంలో తగినంత సమయముండటం వీరికి ఒక గొప్ప సౌలభ్యంగా వుంటుంది. వీరు ఈ సమయాన్ని విప్లవకృషికి వెచ్చించవచ్చు. ఈవిధంగా విద్యార్థిలోకం యావత్తు ఎల్లవేళలా ప్రగతిశీలంగా వుండేదిగానూ, ప్రజల ప్రజాస్వామిక సంఘటనలో ఒక భాగస్వామిగానూ వుంటుంది.

మావో ఆలోచనా విధం వెలుగులో నిన్ను నీవు తీర్చిదిద్దుకో

“ఒక యువజనుడు విప్లవకారుడా, కాదా అని మనం ఎలా నిర్ణయించగలం? మనం ఎలా చెప్పగలం? దీనికి ఒక ప్రాతిపదిక వుంది. కార్మికులతో, విశాల రైతాంగ ప్రజారాశులతో మమేకమవటానికి అతను సంసిద్ధంగా వున్నాడా? లేదా?, ఆచరణలో ఆవిధంగా వున్నాడా, లేదా? అనేదే ఆ ప్రాతిపదిక. అతను అందుకు సంసిద్ధంగా వుండి, వాస్తవాచరణలోనూ అలానేవుంటే అతను ఓ విప్లవకారుడు; లేకుంటే అతను విప్లవకారుల కోవకు చెందినవాడు కాదు; లేదా విప్లవ ప్రతీఘాతకుడు. కార్మిక, రైతాంగ ప్రజారాశులతో ఈనాడు అతను మమేకమైవుంటే, ఈనాడు అతను ఒక విప్లవకారుడు; రేపు అతని ఆచరణ అలా లేకుంటే లేదా సాధారణ ప్రజలను అణచివేసే విధంగా పూర్తి విరుద్ధంగా మారితే, అప్పుడు అతను విప్లవకారులకోవలోనివాడు కాదు; లేదా విప్లవ ప్రతీఘాతుకుడు” అని మావో పేర్కొన్నాడు.

1919లో చారిత్రాత్మక మే 4 ఉద్యమ సందర్భంగా చైనా యువజనులు, విద్యార్థులు మొదటిశ్రేణిని ఆక్రమించారు. వారు దీనిని ఎలా చేయగలిగారు? దోపిడీకాడినుండి స్వాతంత్ర్యం

పొందటానికి విప్లవ అవసరాన్ని మొదటగా మేధావులు, విద్యార్థులు గుర్తించారు. వారు తమ చదువులనుండి పొందిన కొద్దిపాటి ప్రగతిశీల చైతన్యంతో దీనిని పొందగలిగారు. రాజకీయ చైతన్యం మరియు విప్లవ స్వీయత్యాగ లక్షణము కలగలిసిపోతే, ఆ మేధావులు విప్లవకారుల స్వభావాన్ని సంతరించుకోగలుగుతారు. యువజనులు, విద్యార్థులు మే 4 ఉద్యమం సందర్భంగా మొదటి శ్రేణిలో వుండి పోరాడారు. వారు విప్లవ రాజకీయాలను విశ్వసించటంతోపాటు, ప్రజానీకపు ప్రయోజనాలకోసం సర్వస్వాన్నీ త్యాగం చేయటానికి సిద్ధపడటమే దీనికి కారణం. దీని ఫలితంగా, వారు ధైర్యసాహసాలను ప్రదర్శించటమేగాక, ఉద్యమంలో నాయకత్వ పాత్ర నిర్వహించగల్గారు.

పైగా, చైనా కార్మికవర్గం ఆ సమయంలో అభివృద్ధిచెందిలేదు; మరియు సమైక్యంగానూ లేదు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఇంకా అప్పటికి అక్కడ ఏర్పడిలేదు. ఫలితంగా, ఆ ఉద్యమానికి అలాంటి పార్టీ నాయకత్వపు లోటు వుంది. కనుక, కార్మిక వర్గం ఉద్యమానికి ముందు భాగానికి రాలేక పోయింది. ఈ పరిస్థితుల్లో మేధావులు, విద్యార్థులు తమ ప్రగతిశీల ఆలోచనలు, రాజకీయ చైతన్యంతో ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించారు. దేశ వ్యాపితంగా ఒక విప్లవకర ప్రభావాన్ని వారు సృష్టించారు. అయినప్పటికీ, చైనా విప్లవాన్ని విజయవంతంచేసే చోదక నాయకత్వశక్తిగా వారు వుండలేకపోయారు.

విద్యార్థి ఉద్యమంలో ఒక ధోరణి

కొందరు రాజకీయ నాయకులు 'విద్యార్థులారా, విద్యాసంస్థలను వీడండి; గ్రామాలకు తరలండి; రైతాంగంతో మమేకం కండి; విప్లవ రాజకీయాలను ప్రచారం చేయండి' అని గతంలో పిలుపునిచ్చారు. పాఠశాలలకు, కళాశాలలకు హాజరవుతూ ఇవి చేపట్టటం సాధ్యంకాదు. కనుక, పాఠశాలలను, కళాశాలలను, విశ్వవిద్యాలయాలను విడిచిపెట్టి గ్రామాలకు వెళ్ళాలి. కుళ్ళిపోతున్న ఈ వ్యవస్థకు విద్యావ్యవస్థ ఆధారంగా వుంది. కనుక దీనిని ధ్వంసం చేయాలి. 'పరీక్షలను బహిష్కరించండి' వంటి నినాదాలు సబబైనవేనా? ఒక నినాదం సబబైనదో కాదో కనుగొనటానికి రెండు అంశాలను పరిశీలించాలి. మొదటిది-ఈ నినాదం ఎందుకు ఇవ్వబడుతోంది? రెండవ అంశం-ఈ నినాదం ఎప్పుడు ఇవ్వబడుతోంది?

1. ఒక విద్యార్థి కార్యకర్తను గ్రామానికి లేదా కార్మికవర్గంలోకి ఎందుకు పంపాలి? కమ్యూనిస్టులు ఒకే సమయంలో విద్యార్థిగానూ, ఉపాధ్యాయునిగానూ వుండి తీరాలి. ప్రజారాశులకు విప్లవ సిద్ధాంతాన్ని బోధించటానికి, అదే ప్రజారాశులకు విద్యార్థిగా కూడా వుండాలి. అప్పుడు మాత్రమే విప్లవ సిద్ధాంత ప్రచారానికి, కార్యకర్తగా తయారు గావటానికి తనకుతాను అర్హతపొందగలుగుతాడు. కనుక, విప్లవ సిద్ధాంత ప్రచారంచేసే ప్రయత్నంలో, అతను వారితో కలిసి నివసించాలి; వారి జీవితపు

కష్టనష్టాలను పంచుకోవాలి. గ్రామాలలో రైతాంగంతో, పట్టణాలలో కార్మికులతో అతను కలిసివుండాలి. సంఖ్యాపరంగా అత్యధికులైన రైతాంగ ప్రజానీకం విప్లవశిబిరానికి దూరంగా వున్నారు. పెద్ద సంఖ్యలో రాజకీయ కార్యకర్తలను గ్రామీణ ప్రాంతంలో కేటాయించటం అవసరమైన చర్య. పెద్దసంఖ్యలో విప్లవ మేధావులను గ్రామాలకు పంపటంయొక్క అత్యవశ్యకత ఇక్కడే వుంది. ఇక్కడ కృషిచేయటానికి సిద్ధాంతజ్ఞానం అవసరమవుతుంది. సమయము, తగినంత శిక్షణకూడా దీనికి అవసరమౌతుంది. అయితే, 'కళాశాలలను వీడండి' నినాదమిచ్చి విద్యార్థులను ఇప్పుడు గ్రామాలకు ఎందుకు పంపుతున్నారు? వ్యక్తిగత నిర్మూలన చర్యలలో వారు పాల్గొనేందుకు అక్కడికి పంపించబడుతున్నారు. రహస్య గెరిల్లా యూనిట్లు ద్వారా స్థానిక ప్రతీ ఘాతుకులు ఒకరి తర్వాత ఒకరు హత్యగావించబడాలి; ఈ మార్గం ద్వారానే స్థానిక ప్రజలు మేల్కొంటారు అనేది 'విద్యాసంస్థలను వీడండి' అని నినాదమిచ్చే వారి ఆలోచన. ఈ నిర్మూలనా కార్యక్రమాలను 'చర్య'ని పిలుస్తున్నారు. విద్యార్థులను గ్రామాలకు పంపటం, ఈ చర్యలలో పాల్గొనటానికి, నాయకత్వం వహించడానికి తప్ప, విప్లవ సిద్ధాంతాలను బోధించటానికి లేదా విప్లవ పార్టీ లేదా ప్రజాసంఘాన్ని నిర్మించటానికి కాదు. కామ్రేడ్ మావో సేటుంగ్ ప్రబోధించిన 'ప్రజాయుద్ధ' సిద్ధాంతానికి ఈ 'చర్య'ల సిద్ధాంతం వ్యతిరేకమైనది. ఈ చర్యల కోసమే విద్యార్థులను గ్రామాలకు తరలమని కోరేట్లయితే, 'కళాశాలలను వీడండి' అనేది ఓ విప్లవ నినాదంగా వుండబోదు.

మరోవిషయం స్పష్టం చేయాలి. గ్రామాలకు తరలివెళ్ళే వారు విప్లవ ప్రేరణతోనే అలా చేసి వుండవచ్చు. అయితే, వారు దీనికొరకు అవసరమైన సంపూర్ణయోగ్యతను పొందలేకపోయినట్లయితే, వారు గంభీర విప్లవకృషిని చేయలేరు. విప్లవ పోరాటాన్ని, సంస్థను నిర్మించటం కష్టమైన పని. దృఢనిశ్చయం, సహనం, ధైర్యం మరియు సరైన సిద్ధాంత జ్ఞానం దీనికి అవసరం. గ్రామాలలోనో లేదా కార్మికుల బస్తీలలోనో విప్లవ సంస్థ నిర్మాణం కోసం కార్యకర్తలను అక్కడకు పంపే ముందుగా, వారు ఈ లక్షణాలను సంతరించుకున్నారో లేదో చూడాలి. వారిలో ఈ లక్షణాలు లేకున్నట్లయితే మంచి చేయటానికంటే వారు చెరపు చేస్తారు. కేవలం విప్లవ ప్రేరణతో మాత్రమే విప్లవసంస్థను నిర్మించలేము.

నిజమైన కమ్యూనిస్టుపార్టీని కలిగివుండటమనేది, విప్లవ విజయానికి మొదటి అవసరం. భారతదేశంలో విప్లవశక్తులు బ్రహ్మాండమైన వేగంతో పెరుగుతున్నాయి. విప్లవ పార్టీయొక్క సరైన నాయకత్వం వీరికి లేకపోతే, ఈ శక్తులు సరైన మార్గంలో ముందుకు సాగటంలో విఫలమౌతాయి. విప్లవ శిబిరంలో తగినంత సిద్ధాంత గందరగోళం నెలకొనివుంది. సరైన సిద్ధాంతాలను తప్పుగా

అన్వయించటమో లేదా తప్పుడు సిద్ధాంతాలను ఆచరించటమో ఫలితంగా సరైన పంథా కనుగుణంగా విప్లవం ముందుకు సాగటంలేదు. నిజమైన విప్లవపార్టీ ఈనాటికీ ఆవిర్భవించలేదు. నిజమైన పార్టీ ఎప్పుడైతే వుండదో, అప్పుడు నిజమైన పార్టీ నిర్మాణానికి కృషిచేయటమే ప్రధానకర్తవ్యం అయితీరాలి. అంతేతప్ప, విచక్షణారహితంగా గ్రామీణ ప్రాంతాలకు విద్యార్థి కార్యకర్తలను సమూహాలుగా పంపటం మాత్రంకాదు. నిజమైన పార్టీ నిర్మాణం కొరకు సిద్ధాంత పోరాటం కొనసాగించి తీరాలి. అన్నిరకాల పెదధోరణులపై అవిశ్రాంత సిద్ధాంత పోరాటాన్ని కొనసాగించాలి. అదేసమయంలో, ప్రతి విప్లవోద్యమ కార్యకర్త అన్నివర్గ పోరాటాలలోనూ, ప్రజాఉద్యమాలలోనూ పాల్గొనాలి. ఈ అన్ని పనులద్వారా ఓ విప్లవోద్యమ నాయకత్వం రూపుదాల్చి అభివృద్ధిచెందుతుంది.

విప్లవ పార్టీ నాయకత్వం మాత్రమే ఒక పద్ధతి ప్రకారం అవసరమైన సందర్భాలలో విద్యార్థులను వంతులవారీగా గ్రామీణ ఉద్యమాలలో పాల్గొనేందుకు పంపి, నాయకత్వపు అదుపుక్రింద వారికి సక్రమంగా మార్గదర్శకత్వం వహించగలుగుతుంది. ఎప్పుడైతే ఈ ప్రాథమిక విప్లవకృషి జరగదో, పాఠశాలలను, కళాశాలలను వీడండి అనే నినాదం విప్లవ రాజకీయాలనుండి ప్రక్కకు మళ్ళించేదేకాక, విద్యార్థిలోకంలో గందరగోళాన్ని, అరాచకాన్నీ సృష్టించే నినాదం కూడా అవుతుంది. పీడిత ప్రజానీకం నిరంతరాయ విప్లవ పోరాటాన్ని ఎప్పుడైతే కొనసాగిస్తారో, అప్పుడే విద్యార్థిలోకం విప్లవంలో నిలకడగా వుండగలుగుతుంది. 1949లో తెలంగాణా విద్యార్థులు తమ విద్యాసంస్థలనుండి బయటకొచ్చి రైతాంగంతో కలిసి ఉద్యమంలో పాల్గొనటం, రైతాంగం తమ పోరాటాన్ని ఉచ్చదశకు తీసుకొని వెళ్ళిన తర్వాతనే జరిగింది. విప్లవమొదటి దశలో విద్యార్థులకు చేయటానికి పనివుండే మాట నిజమే. విప్లవ రాజకీయ చైతన్యం, ఆ స్వభావం కల పురోగామి విద్యార్థులు తప్పనిసరిగా రైతాంగాన్ని విప్లవ రాజకీయాలతో మేల్కొల్పటానికి ఒక పద్ధతిప్రకారం గ్రామాలకు వెళ్ళాలి. ప్రత్యక్ష వర్గ పోరాటంలోకి కార్మికులను సంఘటితపరిచేందుకు పట్టణాల్లో విద్యార్థులు కార్మికులతో మమేకం కావాలి. ఈ పనులు చేయటంద్వారా గ్రామాలలో ఇంకా పెద్దరూపంలో జరిగే పోరాటాలలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొనగలిగే లక్షణాలను పెంపొందించు కోగలుగుతారు. ఎవరైతే ఈ లక్షణాలను సంతరించు కున్నారో, వారు సహజంగా గ్రామీణ ప్రాంతంలో వృత్తి విప్లవకారులుగా వుండిపోతారు. విద్యార్థుల లోని పురోగామిశక్తులు పార్టీ నాయకత్వంలో ఈ పని సాగించాలి. పట్టణాలలో నివసించే విద్యార్థులే కాకుండా, గ్రామాలలో నివసించే విద్యార్థులు అనేకమంది వున్నారు. రైతాంగ విప్లవంలో గ్రామాలలో నివసించే విద్యార్థుల బాధ్యత గొప్పగా వుంటుంది. వారు రైతాంగానికి చాలా బాగా విప్లవ రాజకీయాలను బోధించవచ్చు. గ్రామాలలో

నివసించే విద్యార్థులకు-కళాశాలలను, పాఠశాలలను వదిలివేయకుండానే-గ్రామీణుల మధ్య కృషిసాగించే గొప్ప అవకాశముంది.

నగరాలు, పట్టణాలలోని పాఠశాలలు, కళాశాలలకు ప్రతిరోజూ గ్రామాలనుండి వచ్చి హాజరయ్యే విద్యార్థులు-పట్టణాలలోని కార్మికవర్గ పోరాటాల గురించిన జ్ఞానాన్ని సముపార్జించ గలగాలి. ఆనక తమతమ గ్రామాలలో ప్రజలను ప్రేరేపించి, నిలబెట్టటానికి ఈ జ్ఞానాన్ని ఉపయోగించవచ్చు. వారు అదే సమయంలో తమ గ్రామీణ జీవనం గురించిన, అక్కడి పోరాటాల గురించిన ప్రత్యేక జ్ఞానంతో నగరాలలోని విద్యార్థులను విజ్ఞానవంతం చేయాలి. ఈవిధంగా నగరాలలోని విద్యార్థులు గ్రామీణ ప్రాంత వర్గ పోరాటాలతో ప్రత్యక్ష సంబంధంలోకి; గ్రామాలలోని విద్యార్థులు పట్టణ వర్గ పోరాటాలతో ప్రత్యక్ష సంబంధాలలోకి వచ్చి, తమతమ జ్ఞానాన్ని పరిశీలన చేసుకొంటారు. పైగా, పట్టణాలలోని, నగరాలలోని విద్యార్థులు తమ ఖాళీ సమయాలలో గ్రామీణ ప్రాంతాలలోని తమ విద్యార్థి మిత్రులవద్దకు, తమ స్వస్థలాలకు వెళ్ళటంద్వారా గ్రామీణ ప్రాంతం గురించిన తాజా ప్రత్యక్ష జ్ఞానాన్ని పొందగలుగుతారు.

విద్యార్థి సంఘం ఒక రకపు ప్రజాసంఘమే. ప్రజాసంఘాలద్వారా పార్టీ తన రాజకీయాలను విశాల ప్రజారాశులమధ్య బోధించి, వ్యాపింప జేస్తుంది. కనుక, విద్యార్థి లోకానికి మొత్తంగా నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ రాజకీయాలను చేరవేసేందుకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఖచ్చితంగా ఓ విద్యార్థి సంఘాన్ని కలిగి వుండాలి. పార్టీ నాయకత్వంలో పురోగామి విద్యార్థులు ఈ కృషి సాగిస్తారు. ఈ పురోగామి విద్యార్థులు నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ రాజకీయాలను వ్యాప్తి చేయటంలో సఫలీకృతులైనపుడు మాత్రమే, కార్మికవర్గ రాజకీయాలకు ప్రజాపునాదిని ఏర్పాటు చేయగలగటంతోపాటు, విద్యార్థి సమూహాన్ని విప్లవ ఐక్యసంఘటన పరిధిలోకి తీసుకురాగలుగుతారు. ఈ కృషి చేయకుండా 'కళాశాలలను వీడండి' నినాదంతో విద్యార్థ్యవ్యవస్థ స్థంభించిపోతుంది. విద్యార్థి లోకానికి చెందిన ఒక పెద్ద విభాగం, మధ్యతరగతి ప్రజలు విప్లవానికి వ్యతిరేకంగా వెళ్తారు. ప్రజారాశు లలోని అధిక విభాగాలను తప్పనిసరిగా ఐక్యపరచ వలసిన ఈ నూతన ప్రజాస్వామిక లేక జనతా ప్రజాస్వామిక దశలో ఇది పెద్ద నష్టం. కొద్దిమంది విద్యార్థులు ముందుకు వెళ్ళినందువలన ఫలితమేమీ వుండదు. యావత్ విద్యార్థిలోకంలో రాజకీయాలను వ్యాపింపజేయాలి. విద్యార్థుల నడుమ సంఘం లేకుండా వున్నంతకాలం, విద్యార్థి లోకంలోని అత్యధిక విభాగం విద్యార్థులు విప్లవ రాజకీయాలలో పాల్గొనలేరు. 'కళాశాలలను వీడండి' నినాదం విప్లవోద్యమ ప్రయోజనాలకు ఏవిధమైన ప్రయోజనమూ చేకూర్చలేదు.

ఏదేని ఒక పనిని చేయబోయేముందు, అది మన లక్ష్యాన్ని ఎంతవరకు పురోగమింప

జేయగలుగుతుందో మనం పరిశీలించుకోవాలి. పాఠశాలలు, కళాశాలల మూసివేతతో విప్లవోద్యమం పురోగమిస్తుందంటే, మనం అలానే చేయవచ్చు. కానీ వాస్తవాచరణలో ఇది ప్రతికూల ఫలితాల నిస్తోంది.

నూతన సమాజాన్ని నిర్మించండి; దోపిడీదారుల ఆలోచనలు ధ్వంసించండి

పెట్టుబడిదారీ విద్యార్థ్యవ్యవస్థను ధ్వంసంచేసి తీరాలి. కానీ, ఎలా? పరీక్షలను నాశనం చేయటం ద్వారానా? విద్యాసంస్థలను మూసివేయటం ద్వారానా? వీటిద్వారా అయితే మాత్రం కాదు. ప్రజల ప్రజాస్వామిక రాజ్యం ఏర్పడిన తర్వాతే అది సాధ్యమౌతుంది. ప్రస్తుత సమాజ ఆర్థిక కట్టడంపై అనగా ఉత్పత్తి వ్యవస్థపై ఆధారపడిన ఉపరితల నిర్మాణంలో విద్యార్థ్యవ్యవస్థ ఒక భాగం. పూనాది కట్టడాన్ని మార్పుచేయకుండా ఉపరితల నిర్మాణం మౌలికంగా మారబోదు. కనుక, ప్రస్తుత విద్యా సంస్థలను ధ్వంసం చేయటంద్వారా మాత్రమే ఒక నూతన విద్యార్థ్యవ్యవస్థను స్థాపించటం సాధ్య మౌతుంది.

ఈ పెట్టుబడిదారీ విద్యార్థ్యవ్యవస్థకు సంకటస్థితి కల్గించకుండా, సవాళ్ళు వినరకుండా కొనసాగనిస్తే మనం విప్లవ కార్మికులం అవుతామా? అలా అనిపించకోము అనేది నిజమే. అన్ని ప్రతీఘాతుక అంశాలూ ఒకేతరహా విషయాన్ని కలిగివుంటాయని కామ్రేడ్ మావో మనకు బోధించారు. ఏ విధమైన తాపు తగలకుండా అవి వాటంతట అవే కూలిపోవు. శత్రువు సమర్థించిన వాటినన్నింటినీ మనం వ్యతిరేకిస్తాము. మనం అన్నిరంగాల్లో పోరాడు తాము. విద్య, సంస్కృతి అనేవి శత్రువుయొక్క ప్రధానమైన రంగాలలో ఒకటి. మనం వీటికి వ్యతిరేకంగా కూడా పోరాడాలి. కుళ్ళిపోతున్న వలసవాద, సామ్రాజ్యవాద సంస్కృతిలో ఈ

(17వ పేజీనుండి)

రాజకీయ ఉద్దేశాలను ఎండ గట్టింది. మరోపక్క సమగ్ర, శాస్త్రీయ, పునరావాసం ఒక షరతుగా ముందుంచింది. పాలకుల 'అభివృద్ధి' ముసుగులో ప్రజలపై దాడికి 'సమగ్ర పునరావాస నినాదమే' సరైన సమాధానం. ప్రాజెక్టు దిగువన వున్న విశాల ప్రజల్ని పునరావాస సమస్యను చూపి వారి మద్దతు కూడగట్టగలగడమో కనీసం తటస్థం చేయడమో సాధ్యపడుతుంది. ఒక చిన్న ప్రాజెక్టుకి పునరా వాసమే కల్పించని ప్రభుత్వం, భారతదేశం లోనే ఎన్నడూలేని అతిపెద్ద నిర్వాసితుల్ని సృష్టిస్తున్న పోలవరం ప్రాజెక్టు పునరావాసం కల్పించడం సామాన్య విషయం కాదు. సమగ్ర శాస్త్రీయ పునరావాస నినాదంతో అందరూ కదలినట్లైతే అలాంటి ఐక్య ఉద్యమాన్ని చూసి ప్రభుత్వం తేల్చుకోవలసి వచ్చేది. శుద్ధ అతివాదవైఖరి, శుద్ధ విప్లవాత్మకంగా కనిపించాలనే వైఖరి మరోసారి ఇక్కడా నష్టంచేసింది. ప్రజా ఉద్యమాల కార్యాచరణలో వున్న మిత, అతివాద ధోరణులు

విద్యార్థ్యవ్యవస్థ కూడా ఒక భాగంగా వుందని మనం రుజువుపరచాలి. కనుక ఈ వ్యవస్థ కూడా కూలదోయబడాలి. 1968లో కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయంలో రాజనీతి శాస్త్ర విభాగానికి చెందిన కొందరు ఎగ్జామినర్లు అనేకమంది చెడ్డ విద్యార్థులనుండి లంచాలు తీసుకొని వారికి మంచి మార్కులిచ్చారు. విద్యార్థి ఉద్యమంద్వారా వారి నీచమైన చర్య బహిరంగమై, దానిపై ఓ విచారణ జరపవలసివచ్చింది. ఇక్కడ విద్యార్థులు ఒక ముఖ్యమైన పాత్ర నిర్వహించారు.

అలాగే కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయ రాజనీతిశాస్త్ర విద్యార్థులు తమ పాఠ్యప్రణాళికకు వ్యతిరేకంగా ఓ ఉద్యమం ప్రారంభించి దానిని మార్చాలని డిమాండ్ చేశారు. ఈ రూపంలో వారు భ్రష్టుపట్టిన ఈ విద్యార్థ్యవ్యవస్థ స్వభావాన్ని వెల్లడి చేశారు. వారి ఉద్యమం సంపూర్ణంగా విజయం పొందలేకపోయినప్పటికీ, ఈ వ్యవస్థ పరిధిలో ఎలాంటి ప్రగతిశీల మార్పు కూడా తీసుకురాలేమని రుజువుపరిచింది. అందుకు ఈ వ్యవస్థ మొత్తం మారాలని స్పష్టంచేసింది. నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవంద్వారా మొత్తంగా సమాజాన్ని మార్చటంద్వారానే ఇది కూడా సాధ్యమౌతుంది. అయితే ఈ విధమైన ఉద్యమాల ద్వారా, ఇతర ప్రజాస్వామిక ఉద్యమాలద్వారా ఈ విద్యార్థ్యవ్యవస్థను దెబ్బలు కొడుతూనే వుండాలి. విశ్వవిద్యాలయాలలో ఇతర విద్యా, సాంస్కృతిక సంస్థలలోకి సామ్రాజ్యవాదం ప్రవేశించటాన్ని పెద్దసంఖ్యలో విద్యార్థులను సమీకరించి, బలమైన విద్యార్థి ఉద్యమాలద్వారా నిరోధించాలి. అదే సమయంలో, కళ, సాహిత్యం, నాటకం మొదలైన మాధ్యమాలద్వారా విద్యార్థులు ఓ విప్లవ సంస్కృతి నిర్మాణానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ పరిస్థితుల్లో విద్యార్థులు తప్పనిసరిగా తమకు తాము బద్ధులు కావాలసిన చారిత్రక పరిమితులు ఇవి. ❖

వాటివాటి వ్యతిరేక పాత్ర నిర్వహించాయి.

ఫలితంగా గిరిజనసంఘం ఒంటరి పోరాటం చేయాల్సివచ్చింది. కేసులను ఎదుర్కొంటూ ప్రజల ముందు అవసరానికి తగ్గ కార్యక్రమం ఇస్తూ చెదరిపోయిన శక్తులను తిరిగి కూడగట్టే ప్రయత్నం చేసింది. పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మాణంలో వైరుధ్యాలలో మార్పులు వచ్చాయని, ప్రాజెక్టు వల్ల అందరూ నిర్వాసితులౌతారు కనుక నివాసేతర, సాగేతర భూస్వాములకు ఇక్కడే వుంటూ ముంపుకి గురికాబోతున్న గిరిజనేతర పేద రైతులపట్ల విచక్షణా వైఖరితో ప్రజలమధ్య ఐక్యతకు పూనుకొంది. చట్టపర, ఉద్యమపర అన్ని అవకాశాలను ఉపయోగిస్తూనే ప్రజలు ఇన్ని దశాబ్దాలు పోరాడి సాధించుకొన్న భూమి హక్కులను నిలబెట్టుకొనేందుకు పట్టువిడుపులతో కూడిన కృషి సాగిస్తున్నది.

రైతుకూలీ సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు యస్. రూసీ పోలవరం సమస్యపై వ్రాసిన వ్యాసం ముగింపులో పేర్కొన్నట్లు "పరిస్థితి సంక్లిష్టంగా వుంది. పరిస్థితి ఆశావహంగానూ వుంది". ❖

పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మాణం - సమస్యలు - వైఖరులు

2014లో తెలుగుదేశం పార్టీ అధికారం లోకి వచ్చాక ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు పోలవరం ప్రాజెక్టు పూర్తిచేయడం తన లక్ష్యం అని చెప్పారు. ప్రతి సోమవారం ఇక పోలవరమని ప్రకటించాడు. 2018 నాటికి ప్రాజెక్టు కాలవలగుండా పొరకం (గ్రావిటి) ద్వారా నీరు పారిస్తామని ముఖ్యమంత్రి, జలవనరుల మంత్రి చెప్పారు. “మోడీ బాబు జోడీ” అద్భుతం అనీ, విభజన హామీలలో పోలవరం జాతీయ ప్రాజెక్టు అయింది కనుక ఇక నిర్మాణం పరుగులు పెడుతుందని నాయకులంతా ప్రకటించారు. రాష్ట్రం మొత్తం మీద ఉచితంగా బస్సులు వేసి ముఖ్యంగా రాయలసీమ ప్రజల్ని పోలవరం ప్రాంత పని ప్రదేశాలలో తిప్పారు. ప్రచారంకోసం కోట్లు ఖర్చుపెట్టారు. వీటిమధ్యే ముఖ్యమంత్రి సమీక్షలు జరుపుతున్నట్లు, నిల వేస్తున్నట్లు, పని జరగడంలేదని హాంకరిస్తున్నట్లు, కాంట్రాక్టర్లను మార్చుతున్నట్లు ప్రకటనలు చేస్తున్నారు. ఈలోగా నితీష్ గడ్కరి కేంద్ర జలవనరులమంత్రిగా బాధ్యత తీసుకొన్నాడు. పోలవరం ప్రాజెక్టును చూసి ఇక నుండి ఇది ‘నా ప్రాజెక్టు’ అని చెప్పాడు. ముఖ్యమంత్రి ‘స్వప్నా’నికి, గడ్కరి ‘ఆయన ప్రాజెక్టు’కి మధ్య దానివెనుక జరిగిన లోగుట్టు వెల్లడి కావల్సే వుంది. ఇప్పుడు అంతా బజారున పడ్డారు. ఒకరిపై ఒకరు రంకెలు వేసు కొంటున్నారు. పోలవరానికి అడ్డంవస్తే సహించ బోమని ముఖ్యమంత్రి అంటున్నాడు. ఆయనకు అనుగుణంగా మసాలా అంతటినీ మీడియా జతపర్చి ప్రచారం చేస్తున్నది. జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే ఇవ్వన్నీ నాటకాలని, లాలూచీ కుస్తీలని, ప్రజల పాలిట క్రూరమైన పరిహాసమనీ అర్థమవుతుంది.

2018-19 నాటికి పోలవరం ప్రాజెక్టును పూర్తిచేసే ఉద్దేశంలేదనీ, ఎత్తిపోతల ద్వారా సంతృప్తి పరచవచ్చనీ అనుకున్నారు. దీనికి ముఖ్యమైన రుజువు ఏమంటే పట్టసీమ ఎత్తిపోతలకు 1660 కోట్లు, పురుషోత్తపట్నం ఎత్తిపోతలకు 1638 కోట్లు ఖర్చుతో గోదావరి జలాలను తరలించాలనే నిర్ణయమే. నిజంగా పోలవరం పూర్తిచేయగలిగితే, ఎత్తిపోతల పథకాల అవసరమే వుండదు. కాగ్ నివేదికలు కూడా దాన్నే స్పష్టపరుస్తున్నాయి. ఒక పక్క ప్రాజెక్టు పనులు సత్తనడకన ఉన్నా నిర్వాసితులను ఖాళీ చేయించాలనే హడావిడి, వత్తిడి నిరంతరం సాగుతోంది. ఎప్పటికప్పుడు డెడ్లైన్స్ ప్రకటిస్తున్నారు.

“ప్రాజెక్టు పూర్తవబోతోంది. నిర్వాసితులు వెళ్ళిపోవాలనే” హడావిడి ఈ రోజుది కాదు. 2005లో నాటి ముఖ్యమంత్రి రాజశేఖరెడ్డి ప్రభుత్వం ప్రాజెక్టు పనులు ప్రారంభించాక నిర్వాసితులు కాబోతున్న 370 గ్రామాల ప్రజలపై ఒక మానసిక దాడిని ప్రారంభించింది. ఇక ప్రాజెక్టు 2-3 ఏళ్ళలో వచ్చేస్తుంది. ప్రజలు ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోవాలన్న

వాతావరణం నిర్వాసితులలో కల్పించింది. అభివృద్ధి వరెన్ ఆదివాసులు, ఏజెన్సీ ప్రజలనే పోటీకి నిలబెట్టింది. అభివృద్ధి కావాలంటే కొందరు తమ భూములను, జీవితాలను వదలుకోక తప్పదని ప్రచారం సాగించింది. దీని ఫలితంగా ప్రజలు, ఆదివాసులు తీవ్ర నిరాశ, నిస్పృహలకి గురయ్యారు. వ్యవసాయాలు, పశువుల కాపు, ఇంటి మరమత్తులు మొదలైన అన్నింటినీ పట్టించుకోవడం ఆగిపోయింది. ఇలాంటి స్థితిలో నాటి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్ర నాయకులు(ప్రస్తుత ప్రధాన కార్యదర్శి)కా! విశ్వం ఏజెన్సీ ప్రాంత గ్రామాలలో పర్యటించారు. ప్రజలలో నెలకొన్న నిరాశా ధోరణిని గమనించి పాలకుల రాజకీయ, ఆర్థిక సంక్షోభాల నేపథ్యంలో పోలవరం ప్రాజెక్టు 2020కి కూడా పూర్తికాదని, తక్షణం వెళ్ళిపోవాల్సిన పరిస్థితి ఏమీలేదని, నిలబడాలనీ, జీవించే హక్కుకోసం పోరాటాన్ని కొనసాగించాలనీ పిలుపునిచ్చారు. రాజకీయ పరిస్థితి మీద నాయకత్వ అంచనా నేటికీ సరైనది తేలుతోంది.

పోలవరం ప్రాజెక్టు-దాని పూర్వరంగం - పాలకుల జలవనరుల విధానం

ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడటానికి ముందే కమ్యూనిస్టుపార్టీ, దేశభక్తికల కొందరు ఇంజనీరింగ్ నిపుణులు తెలుగు ప్రాంత ప్రజల సమగ్ర అభివృద్ధికోసం ఎన్నో ప్రణాళికలను అందించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ దోపిడీ, అణచివేత, అసమానత్వాలకు తావులేని అభివృద్ధి నమూనాలను ప్రజల ముందుంచింది. జలవనరుల సమగ్ర వినియోగం కోసం డిమాండ్ చేసింది. గుల్జరి కమీషన్ వంటివి కొన్ని నివేదికలను ప్రభుత్వానికి అందించాయి. గోదావరి, కృష్ణాల అనుసంధానాన్ని మూడు అంచెలుగా సాగించాలని చెప్పాయి. దిగువ పోలవరం, ప్రకాశంబ్యారేజీ మధ్య పులిచింతల నుంచి ఖమ్మం, వరంగల్ మధ్య గోదావరివద్ద, ఎగువ నాగార్జునసాగర్, పోచంపాడు మధ్యగా గోదావరి- కృష్ణాలను కలిపి తెలంగాణా, రాయలసీమ, ఆంధ్ర ప్రాంతాలలోని అత్యధిక ప్రాంతాలకి నీరు అందించడం ద్వారా వరద నివారణ, కరువు నివారణ చేపట్టవచ్చని సూచించాయి. కానీ నాటి బ్రిటీష్ పాలకులకు, వారి అనంతరం వారి చెప్పుల్లో కాళ్ళు దూర్చిన భారత పాలకులకు సమగ్ర అభివృద్ధి అభిమతం కాదు. తమ దోపిడీ పాలన అవసరం కోసం జాతులమధ్య, ప్రాంతాలమధ్య, ప్రజలమధ్య అసమాన అభివృద్ధి నమూనాను ముందుకు తెచ్చారు. ఇది వ్యవస్థ స్వభావం. ఫలితంగా ఉత్తరాంధ్ర, నల్గొండ, పాలమూరు తదితర ప్రాంతాలు నిత్య కరువు ప్రాంతాలుగా చౌకకూలీల సరఫరా కేంద్రాలుగా వుంచారు. తమ పారిశ్రామిక రంగానికి చౌకగా ముడిసరుకులు సరఫరా చేసే

ప్రాంతాలను వాణిజ్యపంటలు పండే ప్రాంతాలుగా నిర్ణయించి, అక్కడా జలవనరుల అభివృద్ధి జరగకుండా చూశారు. శ్రీశైలం ప్రాజెక్టును కేవలం జలవిద్యుత్తు ప్రాజెక్టుగానే వుంచాలనే షరతుమీద, నందికొండకాక నాగార్జునసాగర్లో కృష్ణపై ప్రాజెక్టు నిర్మాణం-నాటి పాలకుల సామాజిక, వ్యవసాయ విధానానికి లోబడిన జలవనరులవిధానం ఫలితంగా జరిగినదే. భూమికి వున్నట్లే నీటికీ వర్గ ప్రయోజనాలు వుంటాయి. భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద అనుకూల దళారీ పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాలకోసం అమలుజరిగిన జలవనరుల విధానం తెలుగుప్రజల సమగ్ర అభివృద్ధిని అడ్డుకుంది. అన్ని ప్రాంతాల, ప్రజలమధ్య వైమనస్యం ఏర్పడేలా, భూస్వామ్య వర్గం బలపడేలా ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాలు అమలయ్యాయి. ప్రజలకి కరువు, వలసల జీవితం తప్పనిసరైంది. కట్టబడే ప్రాజెక్టులు పాలకుల అవసరాలకోసం మార్పులు చేయబడి అమలు జరిగాయి. 1980లలో కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు జలవనరుల అభివృద్ధికై మరోసారి ఆందోళనలు నిర్వహించుతున్న క్రమంలో పోచంపాడు ప్రాజెక్టు నీరు-తెలంగాణా సమగ్ర అభివృద్ధికి కాకుండా ఎలా తగ్గించి మళ్ళించబడిందో వివరించారు. నల్గొండ, పాలమూరు జిల్లాల కరువు, ఫ్లోరోసిస్, వలసల సమస్యలపై పాలకుల నిర్లక్ష్యవైఖరికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలను కదలించారు.

ప్రపంచీకరణ-మారిన జలవిధాన ప్రాధాన్యతలు

1990ల తర్వాత ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణల నూతన ఆర్థిక విధానాల పేరిట సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలను దేశ, రాష్ట్ర పాలకులు అమలు చేశారు. ప్రపంచబ్యాంకు కొత్త ప్రాధాన్యతలను ముందుకు తెచ్చింది. దాని ప్రకారం ఇకపై నీరు అన్నది వాణిజ్య సరుకుగా మారాలి. కొత్త ఆయకట్టులకు కొత్తగా నీరందించే ప్రాజెక్టులు చేపట్టరాదు. చేపట్టవలసిన ఏ ప్రాజెక్టులు అయినా వాణిజ్య, పట్టణ, విద్యుత్, పారిశ్రామిక అవసరాలను ముందు తీర్చేలా అమలు జరగాలి. వరిపంటను నిరుత్సాహపరచాలి. ఆరుతడి వాణిజ్యపంటలను, తోటలను ప్రోత్సహించేలా నీటి పారుదల వ్యవస్థలు వుండాలి. ఇక వ్యవసాయానికి వెళుతున్న ప్రతి నీటి బొట్టుకీ మీటర్లు పెట్టి, దానికి తగిన ఖరీదు వసూలు చేయాలి. ఈవిధంగా ‘కరువు నివారణ, వరద నివారణ-ఆహారభద్రత అన్న 1960ల నాటి ప్రాధాన్యతలు పోయి కొత్త ప్రాధాన్యతలు జల వనరుల విధానంలో అమలులోకి వచ్చాయి. నేటికీ అదేవిధానం అమలు అవుతున్నది. అందువలననే సింగూరు ప్రాంత రైతులకు నీరందదు కానీ హైదరాబాద్కి సింగూరు జలాలు తరలిపోతాయి. పాత నల్గొండ జిల్లాలోని దేవరకొండ ప్రాంతం నేటికీ

ఫ్లోరోసిస్ బారినపడే వుంటుంది. కానీ ఎలిమినేటి మాధవరెడ్డి ప్రాజెక్టు జలాలు హైదరాబాద్ కి వెళతాయి. ఈరోజు మంచుర్యాలలోని శ్రీపాద ఎల్లంపల్లి ప్రాజెక్టు అడుగుంటుతోంది. పక్క రైతాంగం నీరు కోరుతున్నారు అయినా ఆ నీరు హైదరాబాద్ తరలుతుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఏలేరు ఆయకట్టుకింద రైతులు గొడవలు పడుతుంటారు. విశాఖకు ఏలేరు నీటిని తరలిస్తున్న కాలవమీద మోటార్లు పెట్టుకొని తమ పంటలు ఎండిపోకుండా ఆ నీటిని తోడుకొంటుంటే రైతులను నీటి దొంగలుగా చిత్రిస్తూ పోలీసుల పాయంతో మోటార్లను తొలగించిన చరిత్ర వుంది. సింగూరు, ఏలేరు ఒకే పరిస్థితికి అద్దంపడుతున్నాయి. రాయలసీమ నిరంతర కరువు ప్రాంతంగానే కొనసాగుతోంది. పోతిరెడ్డిపాడు ఒక రాజకీయ వివాదంగా నడుస్తూ వుంటుంది. ప్రకాశం బ్యారేజిలో నీళ్ళు నిండుగావున్నా ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలకుగానూ నీరు నిలవపెడతారు. ఇప్పుడు నీరు నిలవచేసినా, విడుదల చేసినా రైతులకోసం కాదు, జలవిద్యుత్ కేంద్రాల ఉత్పత్తికోసం జరుగుతోంది. ఇక మహానగరాలకి నీరు అందుతుందంటే అక్కడి ప్రజలందరికోసం కాదు. మురికివాడల, దిగువ, మధ్యతరగతి ప్రజలకు ఈ నీరు రేషన్ ప్రకారం రెండురోజులకి ఒకసారి అరకొరగా సరఫరా అవుతుంది. నాసిరకం పైపు లైనులు ఈ నీళ్ళలో కలుషిత నీటిని కలుపుకొని వెళ్లి రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల్లో పట్టణ ప్రజలకు అతిసారవ్యాధిని వ్యాపింపచేస్తూనే వున్నాయి.

కనుక నీరు ఒక వాణిజ్య సరకు, ఒక దోపిడీ వనరు. రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల్లో నీటి పారుదల పథకాల గురించి వేలకోట్ల ఖర్చు జరుగుతున్నట్లు కనిపిస్తుంది. కానీ మంచినీటి వ్యాపారం వేలకోట్ల రూపాయలలో సాగుతోంది. సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ జలవనరుల విధానంగా అమలు జరగడం అంటే ఇదే.

ఈవిధంగా ప్రపంచబ్యాంకు నిర్దేశిత విధానాలను రెండు తెలుగురాష్ట్రాలలోని పాలక వర్గాలు ఆమోదించి అమలుచేస్తున్నాయి. పెద్దఎత్తున ప్రజాధనాన్ని కొల్లగొట్టేలా అమలు చేస్తారు. రాష్ట్రాన్ని సస్యశ్యామలం చేస్తామని ప్రాజెక్టులు ప్రకటిస్తారు. వాటి ఖర్చుల అంచనాలను విపరీతంగా పెంచుతారు. ఆ ప్రాజెక్టుల కాలువలు నీరు పారించవు. కానీ నిరంకుశ కాంట్రాక్టర్ల వర్గానికి నిధులు పారిస్తాయి. చిన్న చిన్న కాంట్రాక్టర్లకి కూడా వాటిలో చోటులేదు. అంతర్జాతీయ స్థాయి కంపెనీలు రంగంలోకి దిగాయి. విదేశీ బహుళజాతి కంపెనీలైన హిటాచి, మిట్సుబిషి, కాటర్పిల్లర్ వంటి భారీ వాహనాల, యంత్రాల తయారీ సంస్థలకు మనదేశం ఒక మార్కెట్. ప్రజాధనం లూటీలో సామ్రాజ్యవాద ప్రత్యక్ష పాత్రకి ఇది నిదర్శనం.

పోలవరం ప్రాజెక్టు

పై అంశాలు అన్నింటి నేపథ్యంలో పోలవరం ప్రాజెక్టు ముందుకు వచ్చింది. అంతవరకూ

కాగితాలపై మూలుగుతున్న డిజైన్లు, శిథిలమైన శంకుస్థాపన ఫలకాల నుంచి పైన పేర్కొన్న రాజకీయ ఆర్థిక పరిస్థితులలో అంతర్జాతీయ స్థాయి అనుబంధాలతో, రాజకీయ నాయకులే కాంట్రాక్టర్లుగా మారి శక్తివంతమైన శ్రేణిగా ఏర్పడ్డాకనే పోలవరం ప్రాజెక్టుకు కదలిక వచ్చిందని గుర్తించాలి. అంతకుముందు స్వర్ణ చతుర్భుజి పేరుతో పెద్దఎత్తున జాతీయ రహదార్ల నిర్మాణ క్రమంలో ఎదిగిన కాంట్రాక్టర్లశ్రేణి, బ్యాంకుల, ప్రభుత్వాల, అంతర్జాతీయ ఫైనాన్సు సహకారంతో బయల్దేరింది. సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య సంస్థలు పెద్దఎత్తున తరలించిన ద్రవ్య పెట్టుబడి దేశీయ కాంట్రాక్టర్ల శ్రేణికి పెద్దతాయిలం లాగా కనిపించింది. ప్రభుత్వాల మద్దతుతో ఈ శ్రేణి లందరూ కదిలారు. దీనికి తగిన రాజకీయ నాయకత్వం వైయస్.రాజశేఖరరెడ్డి రూపంలో లభించింది.

ఈవిధంగా పోలవరం ప్రాజెక్టుకు రంగం సిద్ధమైంది. పాలకులకు పోలవరం ప్రాజెక్టు ప్రజల అవసరాలకోసంకాక తమ ప్రయోజనాలకోసం కావాలి. వాళ్ళు విశాఖ-చెన్నై కోస్ట్ లో కారిడార్, దానిలో భాగంగా విశాఖ-కాకినాడ కోస్ట్ లో కారిడార్ ను 3 లక్షల 40 వేలకోట్ల రూపాయల పెట్టుబడితో ఒక లక్షా 50వేల ఎకరాలలో ఏర్పాటు చేయదలచుకొన్నారు. ఆ పేరిట పర్యావరణ విధ్వంసం జరిపే షిప్ బ్రేకింగ్ యూనిట్లు, పెట్రో కెమికల్ ప్లాంట్లు, ఇతర పరిశ్రమలు నిర్మించాల్సి వుంది. వీటికి, వీటి అనుబంధ పరిశ్రమలకు, సేవారంగ అవసరాలకు జలవనరులు కావాలి. అంతకంటే ముఖ్యంగా మానవ వనరులు కావాలి. కోస్తాజిల్లాలో పెరుగుతున్న కూలిరేట్లు, వలసల వల్ల, మానవవనరుల అవసరం చాలా వుంది. పోలవరం ప్రాజెక్టు వెనక కల్లాకపటం ఎరుగని, శ్రమజీవులైన ఆదివాసీ, ఏజెన్సీ ప్రజలున్నారు. కనీసం 2 లక్షల మందిని నిర్వాసితుల్నిచేసి కూలీ మార్కెట్ కి అప్పగించే ప్రాజెక్టు ఇది. (ప్రస్తుత ముఖ్యమంత్రి వేలమందితో కూడిన పునరావాస కాలనీల కాంప్లెక్సులు నిర్మించి అక్కడ పరిశ్రమలు స్థాపించు తారట). పోలవరం ప్రాజెక్టుకోసం 25వేల ఎకరాల విలువైన భూమి కాలువలకింద సేకరించి కాలువలు తవ్వారు. కనీసం ఆ కాలవలలో నీరు ఇంకినా, అవి ప్రవహించే దారి పొడవునా భూగర్భజలాల మట్టం పెరుగుతుంది. అలాంటి అవకాశం లేకుండా పూర్తిగా కాంక్రీటు చేయబడిన కాలవలు అవి. అంత విస్తృతమైన నేపథ్యంలో పోలవరం ప్రాజెక్టు పని ప్రారంభించింది.

పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మాణం ఎవరు చేపట్టాలనే దానిపై కాంట్రాక్టర్ వర్గాల్లో పోటీలు నెలకొన్నాయి. ప్రతి కాంట్రాక్టర్ మారడం, ప్రాజెక్టు అంచనా ఖర్చు రెట్టింపు కావడం జరుగుతూ వచ్చింది. 2004 ప్రారంభ దినాలలో ప్రాజెక్టు మొత్తం నిర్మాణ వ్యయ అంచనా రూ. 8,194 కోట్లు అని అన్నారు. 2005లో మొత్తం ప్రాజెక్టు వ్యయం

10,151 కోట్లు అని తేల్చారు. దీనిలో 2 లక్షల 91వేల హెక్టార్లకు నీరందించుతామని ఆ ప్రకారం నిజ-వ్యయ ప్రయోజనంలో ప్రతి హెక్టారుకు 2 లక్షల 90 వేలు ఖర్చు అవుతుందని చెప్పారు. తర్వాత ప్రాజెక్టు వ్యయం 16,010 కోట్లు అనీ, అక్కడనుంచి 27వేల కోట్ల రూపాయలకు చేరింది. అది 2017 నాటికి 40,200 కోట్లకి చేరినట్లు పత్రికలు చెప్పాయి. ఇప్పుడు 58 వేలకోట్లు ఖర్చు అంచనాకి చేర్చారు. దీనిలో 33వేల కోట్ల రూపాయలు పునరావాసానికి అవుతుందని చెపుతున్నారు. ఇప్పుడు నిజవ్యయ ప్రయోజన లెక్కలను ఎక్కడా ఇవ్వడం లేదు. కాంట్రాక్టర్ల మార్పు, పనుల కేటాయింపు ఆ సంస్థల సాంకేతిక నిర్మాణశక్తిని బట్టికాక రాజకీయ నిర్ణయాలను బట్టి జరుగుతున్నాయి.

ఇంత ఖర్చుతో దేశంలోనే ఎన్నడూ జరగ నంతగా 2 లక్షలమంది పైచిలుకు ప్రజానీకాన్ని ఒకేసారి నిర్వాసితులను చేసే ప్రాజెక్టుగా పోలవరం ప్రాజెక్టు 'గణతికెక్కింది'.

కమూనిస్టు విప్లవకారుల విధానం- ఏజెన్సీ గిరిజనసంఘం, రైతుకూలీ సంఘాల కార్యాచరణ

ఇక పోలవరం ప్రాజెక్టు పరిసరాల రాజకీయ, సాంఘిక నేపథ్యాలను ఇప్పుడు పరిశీలిద్దాం. ప్రాజెక్టు ప్రకటించే 2005 సం॥నాటికి ఎంతో ముందునుండే ఉభయగోదావరి ఏజెన్సీ ప్రాంతాల, పాత ఖమ్మం జిల్లాల ఆదివాసులు తమ జీవిత సమస్యలపై, భూమికోసం, భుక్తికోసం ఉద్యమాలలో నిలబడి వున్నారు. దేవీపట్నం, పోలవరం మండలాల్లో సుమారు 3వేల ఎకరాల భూమి గిరిజన-గిరిజనేతర వివాదంలో వుంది. అత్యధిక భూమి అప్పటికి 20 ఏళ్ళకి పైగా ఆదివాసుల సాగు, స్వాధీనం, అనుభవంలో వుంది. భూములు గిరిజనుల సాగులో వున్నాయి. భూములలోకి గిరిజనులు ప్రవేశించాకనే ప్రభుత్వం గిరిజనేతరులకు సెటిల్మెంట్ పట్టాలు మంజూరుచేసింది. అప్పటివరకూ అనధికారకంగా వున్న భూస్వాముల చేతుల్లోని భూములకు చట్టబద్ధత కల్పించింది. ఈ విధంగా భూములేమో గిరిజనుల చేతుల్లో వున్నాయి; భూములను, గ్రామాలను ఖాళీచేసి బయటకుపోయిన గిరిజనేతర భూస్వాముల చేతుల్లో పట్టాలు వున్నాయనీ వివాదానికి దిగారు. దీనికి రెవెన్యూశాఖ ఆమోదం తెలుపుతూవుంటే గిరిజన చట్టాలు, ఉద్యమ విధానాలు ఆమోదించటంలేదు. ఈ వాతావరణం 1980ల దశకంలోని సమసిపోయి, తిరిగి 2004 తర్వాత పునరావాసం-నష్టపరిహారాల విషయంలో తిరిగి భూస్వాములు వివాదం లేవనెత్తారు. దీనికి రెవెన్యూ, భూసేకరణ అధికారులు ద్వంద్వ వైఖరి తీసుకొని వివాదాన్ని పెంచుతూ వచ్చారు. గిరిజన సంఘం, రైతుకూలీసంఘం తమ హక్కుల కోసం తమ వాదాలు కొనసాగిస్తున్నారు. అదీ భూమిలో సాగుచేస్తూ ఉత్పత్తులను సృష్టిస్తూ దృఢంగా నిలబడి వున్నారు.

పోలవరం ప్రాజెక్టు-బలాబలాల మార్పులు

పోలవరం ప్రాజెక్టు ప్రకటనతో ఉభయ గోదారి, ఖమ్మం జిల్లాల గిరిజనేతర భూస్వామ్య వర్గాలు ఎక్కడెక్కడో వున్న వారంతా ప్రాజెక్టు వెనకకి చేరిపోయారు. వారు కాలంచెల్లిన సెటిల్మెంట్ పట్టాలు చూపించి తమ భూములు ప్రాజెక్టుకి ఇచ్చేస్తామని, తమకు నష్టపరిహారం ఇప్పించమని కోరసాగారు. తమ సాంఘిక బలాన్ని, ప్రజా ఉద్యమంలోని వైరుధ్యాలను ఉపయోగించేందుకు పూనుకొన్నారు. పనిచేయించడానికి వచ్చిన కాంట్రాక్టర్లు మామూలు కాంట్రాక్టర్లుకారు. వారు పార్లమెంటు సభ్యులు, రాజకీయ నాయకులు. రాజ్యాంగ యంత్రంలోని అన్ని విభాగాలను కదిలించగలిగేవారు. దీనితో భూస్వాములు, కాంట్రాక్టర్లు, ప్రభుత్వ యంత్రాంగం లోని రెవెన్యూ, పోలీసు విభాగాలు అన్నీ ఒకవైపు నిలబడ్డాయి. గిరిజనేతర చిన్న రైతులను వీరు ఆకట్టుకోగలిగారు. వీరంతా ఒకవైపు, పోరాడుతున్న గిరిజనులు ఒకవైపుగా పరిస్థితి మారింది.

మరోవైపు ఆదివాసీ సమాజంలో ప్రారంభం నుండి ఇంటిపేరిటగానీ, స్థానికులు, బయటివారు అనిగానీ వివిధ రూపాలలో ప్రతిచోట ప్రజలమధ్య చిన్న, చిన్న సాంఘిక వైరుధ్యాలు, అంతర్గత విభేదాలు వున్నాయి. కొండరెడ్డికి-కోయదొరలకు, కోయకమ్మర్లకు-గిరిజనేతర పేదలకి మధ్య తగదాలు పెట్టి మిత్ర వైరుధ్యాలను భూస్వామ్యవర్గాలు శత్రు పూరితం చేయ ప్రయత్నించారు. కానీ 1969లో కొండమొదలులో ఏజెన్సీ గిరిజనసంఘం కింద కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు పనిచేయడం ప్రారంభించాక ఈ వైరుధ్యాలన్నీంటినీ అధిగమించి ప్రజలను సాపేక్షంగా ఐక్యపరిచారు. సంఘర్షణల క్రమంలో ఐక్యపడిన ప్రజలు 1982లో కొండమొదలు పోలీసుకాల్పులను, 1997లో మనుగోపులలో భూస్వాముల కాల్పులను ఎదుర్కొన్నారు. కామ్రేడ్స్ కుంజం రాజులు, మడెం లక్ష్మయ్య, కారం పార్వతిలు అమరులైనా పోరాటం కొనసాగించారు. భూములలో సమిష్టి పద్ధతులలో వ్యవసాయం సాగించారు. ప్రజలు తమ మధ్య సాంఘిక వైరుధ్యాలను కొన్నిచోట్ల పూర్తిగా తొలగించు కొన్నారు. కొన్నిచోట్ల తటస్థ పరచుకొన్నారు. పశ్చిమగోదావరిలో గిరిజన పెద్దలు అలా తటస్థంగా వుండి, వారు భూపోరాటాలలో పాల్గొనకపోయినా గిరిజనేతర భూస్వాముల తరపున వెళ్ళకుండా నిలిచారు. గిరిజనేతర భూస్వాములు ఈ పెద్దలను సమీకరించగలిగేవారు కాదు. ఎప్పుడైతే కాంట్రాక్టర్లు, అధికారులు ఒక్కటై నిలిచారో, భూపోరాటాలలో తటస్థంగా వున్న గిరిజన పెద్దలంతా వివిధ ప్రలోభాలకు లోనై ప్రాజెక్టు కాంట్రాక్టర్ల వైపు చేరిపోయారు. దీనితో అనేకచోట్ల తమ జీవించే హక్కుకోసం, భూమికోసం, అడవికోసం, అందరి కోసం పోరాడుతున్న ఆదివాసీ పురోగామిశక్తులు ఒంటరివారయ్యారు.

నిర్వాసితుల పోరాటం

మరోవైపు ప్రభుత్వం ప్రచారమాధ్యమాల ద్వారా “అభివృద్ధి”కి, ఆదివాసులకి మధ్య పోటీ పెట్టి, ‘అభివృద్ధి’ రథచక్రాల క్రింద అభాగ్యులు నలిగిపోవడం విధాయకమే అనే వాతావరణం తెచ్చింది. ఈ రకపు ముప్పేట దాడిలో ఏర్పడిన తాత్కాలిక నిరాశ, నిస్పృహ వాతావరణంలోనే సిపిఐ(ఎం-ఎల్) అగ్రనాయకులు ఈ ప్రాంతాలలో పర్యటించారు. ముందునుంచి పరిణామాలను గమనిస్తున్న సంఘ నాయకత్వం పరిస్థితికి తగిన విధానాలను అభివృద్ధిచేసుకొంది.

2005-2007 మొదటి దశలో పోలవరం ప్రాజెక్టు దానివెనక వున్న “విధ్వంసకర అభివృద్ధి” అనే వ్యూహాన్ని వివరిస్తూ అనేక రకాల దాడికి గురైన ప్రజలకి ఉపశమనంకోసం, ఊపిరితీసుకొనేందుకు తీవ్ర సంఘర్షణ జరిగింది. సంఘ నాయకత్వం విస్తృతమైన శక్తులతో ఐక్యకార్యాచరణలలోకి వెళ్ళింది. ప్రాజెక్టు విషయంలో పనిచేస్తున్న ప్రతి ఒక్కరినీ కలిసి విశాల పోరాట అవసరాన్ని వారి ముందుంచింది. భద్రాచలంలో కె.సి.ఆర్.తో జరిగిన బహిరంగసభలో సంఘ నాయకులు కామ్రేడ్స్ కోటయ్య, యం.యస్.నాగరాజు పాల్గొన్నారు. యం.యస్.నాగరాజు బహిరంగసభలో ఉపన్యసించారు. మరోపక్క ఏకపక్షంగా పనులు చేపడుతూ, ఎవర్నీ లెక్కచేయని కాంట్రాక్టర్లు, అధికారుల దూకుడుకు వ్యతిరేకంగా సంఘం స్వతంత్రంగా ప్రజల్ని కదలించింది. గ్రామసభలు జరిపి పునరావాసం సంగతి తేలేంతవరకూ ప్రాజెక్టు పనులు చేపట్టరాదని డిమాండ్ చేసింది. ఈ క్రమంలో రెవెన్యూ అధికారులు, కాంట్రాక్టర్లు గిరిజన పెద్దలను కొనివేయాలని చూశారు. సంఘ నాయకులు పై ప్రలోభాలకి లొంగకుండా నిలవడంతో కామ్రేడ్ సున్నం రాజు తదితరులపై రాజద్రోహనేరం మోపి జైళ్ళల్లో నిర్బంధించారు. ఈలోగా ప్రాజెక్టు సందర్భనకు వచ్చిన సుప్రీంకోర్టు సాధికార కమిటీ వారిని కలిసి పునరావాసం ఒక షరతు అని, ముందు పునరావాసం-తర్వాతే నిర్మాణం అని స్పష్టం చేసింది. పనులు ఆపవలసిందిగా సాధికారకమిటీ చేసిన సూచనలను పెడచెవిని పెట్టి, కాంట్రాక్టర్లు పనులు సాగిస్తుంటే, వందలాది మంది జనం ప్రాజెక్టు పనులను అడ్డుకొని ఎర్రజెండాలు (2006 జూన్) పాతారు. నాటి నుంచి నేటివరకూ అనేక మలుపులు తిరుగుతూ ప్రజల ప్రయోజనాలకు అంటిపెట్టుకొని సంఘం తన ఉద్యమ కృషిని కొనసాగిస్తున్నది.

ఒక ఐక్య, ఏకోన్ముఖ నిర్వాసిత ఉద్యమ నిర్మాణం ఎందుకు సాధ్యంకాలేదు?

ప్రాజెక్టు నిర్మాణ ప్రారంభ దినాలలో మేధాపాట్కర్ నర్మదతరహా నిర్వాసిత ఉద్యమం నిర్మించాలని వచ్చారు. గిరిజన సంఘ నాయకులు, రైతుకూలీసంఘ నాయకులు యస్.రూస్సి, మేధాపాట్కర్, మానవహక్కుల సంఘ నాయకులు కలిసి సభలు జరిపారు. మేధాపాట్కర్తో నాటి భారీ

నీటిపారుదల మంత్రి చర్చలు జరిపి, మేధాపాట్కర్ ప్రమేయం లేకుండానే ప్రభుత్వ పునరావాస విధానాలను ఆమె బలపర్చినట్లు మంత్రులు ప్రకటనలు ఇచ్చారు. దీని తర్వాత ఆమె కృషి ముందుకు పోలేదు.

నర్మద ప్రాంతంలో ప్రాజెక్టు వ్యతిరేక ఉద్యమానికి ఇక్కడకు కొన్ని తేడాలు వున్నాయి. నర్మద బచావ్ ఆందోళన వేళ్ళూనుకొనడానికి అక్కడ ఒక నాయకత్వ శూన్యత వుంది. ఇక్కడ అది లేదు. విభిన్న రాజకీయ పక్షాలు తమతమ ప్రాబల్యం పెంచుకొనేందుకు, కొత్తకొత్త ఎత్తుగడలు వేయ గలవు. నర్మద ప్రాంతం కంటే ఇక్కడ గిరిజన, గిరిజనేతర ప్రజలలో రకరకాల ప్రయోజనాలతో వ్యవహరించే సాంఘిక సమూహాలు వున్నాయి. భూస్వామ్య-కాంట్రాక్టర్-ప్రభుత్వ యంత్రాంగాలు కలిసి ప్రజలలో విభిన్న శక్తులను ప్రభావితం చేయగలిగాయి. విప్లవ సంస్థలు కూడా ఒక ఉమ్మడి వైఖరి తీసుకోలేకపోయాయి. కొందరు ప్రాజెక్టును పూర్తిగా బలపర్చారు. ప్రాజెక్టు పర్యావరణ ప్రజాభిప్రాయ సదస్సులో ప్రాజెక్టు అనుకూల తీర్మానాలు చేశారు. కొందరు పూర్తిగా వ్యతిరేకించారు. పూర్తిగా వ్యతిరేకించే విప్లవాత్మక నినాదాలు ప్రాజెక్టుకు దూరంగా ఉన్న వార్ని ఉత్తేజితుల్ని చేయడానికి ఉపయోగపడవచ్చు. కానీ ఈ వైఖరి ప్రాజెక్టు ప్రాంతంలోకాని, ముంపుకు గురికాబోతున్న వారి ముందుగానీ ఏ కార్యక్రమాన్నీ ఉంచలేకపోయింది.

ఆదివాసీ సలహామండలిలో ఒక పార్టీకి చెందిన ఇద్దరు సభ్యులలో ఒకరు అనుకూలంగా మరొకరు వ్యతిరేకంగా మాట్లాడారు. ఆదివాసీ సంక్షేమ పరిషత్ వంటివి ఎర్రజెండాను ఏజెన్సీ నుంచి తొలగించడం ముఖ్య విషయమని, ఎర్ర జెండా వారితో నిర్వాసిత సమస్యపై కలవరాదని దాని నాయకత్వంలో బలమైన సెక్షన్ వాదించి అమలు చేసింది. స్వచ్ఛంద సంస్థలకి చెందిన కొందరు, మొదట ప్రాజెక్టును వ్యతిరేకించారు. కానీ వారే కాంట్రాక్టులు దక్కించుకొని కాలనీల నిర్మాణాల వెంట కొట్టుకొని పోయి అన్ని రకాల అవినీతిని మూటగట్టుకొన్నారు. పార్లమెంటరీ ఓటింగు లెక్కలలో వున్న రాజకీయ పక్షాలన్నీ అవి ఏ రంగువి అయినా తమ ఓటుబ్యాంకును కాపాడు కొనేందుకు తగిన నినాదాలు ఇచ్చే వైఖరి చేపట్టాయి. నిలకడైన నిర్వాసిత ఉద్యమం బలపడక పోవడానికి ఇన్ని రకాల భిన్న ప్రయోజనాలున్న శక్తులు, వారి ప్రాబల్యం ఒక కారణంగా వుంది.

ఏజెన్సీ గిరిజన సంఘం ఒక ఐక్యఉద్యమం కోసం పైన పేర్కొన్న ప్రతి ఒక్కరి దగ్గరకూ వెళ్ళింది. సంఘం అధ్యక్షులు కా||ఇల్లా రామిరెడ్డి నేతృత్వంలో నిర్వాసిత సమస్యపై అంగీకార అంశాలు ఎన్ని వుంటే అన్నిటిపై కలిసి సాగుదాం అని కోరింది. కానీ పైన పేర్కొన్న కారణాలవల్ల అనుకూలమైన ఫలితం రాలేదు.

ఏజెన్సీ గిరిజన సంఘం పోలవరం ప్రాజెక్టు వెనక పాలకుల (తరువాయి 14వ పేజీలో)

2018 జాతీయ అటవీ విధాన ముసాయిదా లోగుట్టు

ఆదివాసులకు అన్యాయం, పర్యావరణ విధ్వంసం-కార్పొరేట్లకు లాభాలు

కేంద్రప్రభుత్వ అటవీ, పర్యావరణ మంత్రిత్వ శాఖ మార్చి నెలలో ఒక “జాతీయ అటవీ విధాన ముసాయిదా-2018”ని చర్చకు విడుదల చేసింది. దీనిపై అభిప్రాయాలను ఆన్‌లైన్‌లోనే తెలపాలనీ, అదీ ఏప్రిల్ 14లోపు తెలపాలనే గడువు విధించింది. ఆదివాసులు, అటవీ ఆధారిత ఇతర ప్రజలు ఇంతవరకూ వివిధ రూపాలలో పోరాడి సాధించుకొన్న హక్కులు, సౌకర్యాలను కార్పొరేట్ల ధనదాహానికి బలిచేయడానికి ప్రభుత్వం పూనుకొంది. దీనిపై అభిప్రాయాలను ఆన్‌లైన్‌లోనే తెలియచేయమనడం ద్వారా అసలు అడవి బిడ్డలైన ఆదివాసులను, వారి అభిప్రాయాలను ఒక విధానం రూపొందించడంలో వారి భాగస్వామ్యాన్ని కోరక పోవడమే అప్రజాస్వామికం. అయినప్పటికీ వివిధ ప్రజాతంత్ర సంస్థలు, ప్రభుత్వేతర సంస్థలు, పర్యావరణవాదులు తమతమ దృక్పథాలనుంచి ఈ అటవీ విధాన ముసాయిదాను తిరస్కరిస్తూ అభిప్రాయాలు తెలియచేశారు.

కొత్త అటవీ విధానం ముసాయిదాలో ఏముంది?

దీనిలో రెండు తీవ్రమైన విషయాలున్నాయి. ఒకపక్క భారతదేశంలో అడవులు గొప్ప జీవవైవిధ్యం, సంపదల నిలయమైనవని చెబుతూనే, మరోపక్క భారతదేశ అడవులు లాభసాటిగా లేవని, నిస్సారమౌతున్నాయని చెప్పింది. కనుక ప్రైవేటు భాగస్వామ్యంలో అటవీకరణ విధానాన్ని కొనసాగించాలని, అటవీ ఆధారిత పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించడం, పారిశ్రామిక అవసరాలకోసం వనాల పెంపుదల, పరిశ్రమల సొంత వనాలు (క్వాప్ ష్లాంట్‌షన్) ఏర్పరచడం వంటివి చేపట్టాలని సూచించింది.

నిజానికి ముసాయిదాలో చెప్పిన పై విషయాలు చాలాకాలంగా కేంద్ర, రాష్ట్రప్రభుత్వాలు దొడ్డిదారిన అమలుచేస్తూ వున్నవే. వీటికి చట్టబద్ధత కల్పించేందుకే ఇప్పుడు ప్రభుత్వం బయలుదేరింది. ముసాయిదాలో ముఖ్యమైన విషయం ఇంకొకటి వుంది. అది “భాగస్వామ్య యాజమాన్యం” అంటూ పేరా 4.11లో చెప్పిన “ఇతర చట్టాలు, విధానాలతో సామరస్యతవంటి మాటల చాటున ఇంతకాలం ఆదివాసి ఉద్యమాలు, ప్రజాతంత్ర ఉద్యమ సంస్థలు పోరాటాల క్రమంలో వచ్చిన “అటవీ హక్కుల నిర్ధారణ చట్టం(2006), గ్రామ పంచాయితీల చట్టం(పీసా), వంటి వాటిని నీరుగార్చి, ఎత్తివేసే కుతంత్రం ముందుకు వచ్చింది. అంటే అడవులపై ఆదివాసీల చట్టబద్ధ హక్కులను తొలగించుతారు. అడవులను బడాకంపెనీలకు అప్పగిస్తారు. దీనికి అడ్డుగా వుంటే అన్ని చట్టాలను సవరించడమో, రద్దుచేయటమో చేస్తారు.

పౌరసంఘాలు, ఆదివాసీ మిత్రులు, పర్యావరణవాదులు నూతన ముసాయిదాలోని పై అంశాలను వెల్లడిచేసి గత చట్టాలను కార్యనిర్వాహక ఆదేశాలతో నీరుగార్చే ధోరణులను ఖండించారు. అయితే ఇంకొంత లోతూ విషయాలను పరిశీలించాలి.

ప్రభుత్వాల అటవీ విధానాల సారాంశం -తీరుతెన్నులు

బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదం ప్రవేశించే నాటికి అడవి ఆదివాసులదే. వాణిజ్యంకోసం, వనరులపై ఆధిపత్యంకోసం అడవి ఎప్పుడైతే కావాల్సివచ్చిందో అప్పుడు అడవిపై అధికారంకోసం యుద్ధం మొదలైంది. గత 300 సం॥ల చరిత్ర అంతా ఎవరిదీ అడవి అన్నదానిపైనే జరిగింది. ఆదివాసుల రక్తం చిందని నేలంటూ ఈ దేశంలో లేదు. ఆదివాసుల తీవ్ర ప్రతిఘటన-అణచివేతల క్రమంలో ప్రభుత్వాల అటవీ విధానాలు రూపొందుతూ వచ్చాయి. తమ దోపిడీ అవసరాలకోసం కొంత అడవి వుంచుకొని కొంత అడవి ఆదివాసులకి వదలిన 1878 అడవుల చట్టం వుంది. అక్కడినుండి 1950ల నాటికి ఆదివాసులకు అడవులపై హక్కులు, సౌకర్యాలు అంటూ హక్కులను సౌకర్యాల స్థాయికి తగ్గించిన అటవీ విధానం వచ్చింది. 1970ల నాటి ఆదివాసీ ఉద్యమాల అణచివేత తర్వాత దోపిడీ అవసరాలకోసం వచ్చిన 1980 అటవీ చట్టం; 1988 అటవీ విధానానికి వచ్చేసరికి అడవులపై ఆదివాసుల సౌకర్యాలు కూడా పోయి ఆదివాసులు ఆక్రమణదారులు, నేరస్తులు అయి పోయారు. రాష్ట్రాలు, వాటి సరిహద్దులు అనేవే లేనికాలంలోనే బస్తర్, రేకపల్లి, రంప రాజ్యాల మధ్య కోయ భూమి వుంది. కోయలను గుత్తికోయలు, గొమ్మికోయలని ఆనాటి మద్రాసు పరగణా ప్రభుత్వం నియమించిన కమిటీ చెప్పింది. కానీ మధ్యప్రదేశ్, ఒరిస్సా రాష్ట్రాల సరిహద్దులు నిర్ణయం అయ్యాక గొత్తికోయలు ఆక్రమణదారులైపోయారు. నేటికీ గొత్తికోయల గ్రామాలను తగులబెట్టటం, ప్రజలను హింసించటం రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల అధికారులకూ ఒక “హక్కు”గా మారిపోయింది.

1988 జాతీయ అటవీ విధానం తర్వాత ప్రాజెక్టులు, గనుల పేరిట ఆదివాసుల జీవిత విధ్వంసం కొనసాగుతున్న క్రమంలో దేశవ్యాప్తంగా ఆందోళనలు చెలరేగాయి. వీటన్నిటిని ‘వామపక్ష తీవ్రవాదం’ అన్న అంశం నుంచి చూపిస్తూ అణచివేత - సంస్కరణలు అనే విధానాన్ని కొనసాగిస్తామని అప్పటి కేంద్ర, రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు ప్రకటించాయి. మన్మోహన్‌సింగ్ యుపిఎ ప్రభుత్వం దోపిడీ సంస్కరణకు “మానవ ముఖం” తగిలించాలని చెప్పింది. “సమ్మిళిత అభివృద్ధి” సమ్మిళిత రాజకీయాల

విధానం తెచ్చింది. అంటే దోపిడీ విధానాల బయటవున్న ఆదివాసీ, అటవీ ఆధారిత సమూహాలను తమ “ప్రధాన ప్రవంతి” లోకి మళ్ళించాలని పూనుకొంది. దీనికోసం 2006 అటవీ హక్కుల చట్టం చేసింది. “ఆదివాసులకు జరిగిన చారిత్రక అన్యాయాన్ని” సరిచేస్తున్నట్లు చెప్పింది. రిజర్వు అడవిలో ఆదివాసులు సాగు చేస్తున్న భూములపై వ్యక్తిగత హక్కుల నిర్ధారణ, అడవిపై ఆదివాసీ సమాజాల సామూహిక హక్కుల గుర్తింపు జరుపుతామని చట్టంలో పేర్కొంది.

2006 అటవీ హక్కుల చట్టం వచ్చి 10 సం॥లు దాటిపోయింది. ఇప్పటికి కేవలం 3శాతం మాత్రమే సామూహిక హక్కుల నిర్ధారణ జరిగినట్లు ప్రభుత్వం ప్రకటిస్తున్నది.

అటవీ హక్కుల చట్టం అమలులోకి రానేలేదు. ప్రభుత్వం ఆదివాసులకు, పెద్దపులులకు పోటీ పెట్టింది. పెద్దపులుల సంఖ్య అంతరించిపోతున్నదని అంటూ వన్యప్రాణి సంరక్షణ చట్టాలు చేసింది. వన్యప్రాణుల జాతీయ పార్కులు, వనాలను, పార్కులను ప్రకటించి వాటిలో అంతకు ముందు జీవిస్తున్న గిరిజనులను బలవంతంగా తరలించింది. పాత ఆదిలాబాద్ జిల్లాలోని ఖవ్వాల పులుల సంరక్షణ కేంద్రంకోసం అక్కడి గిరిజనులను తరలించారు. పాపి కొండల నేషనల్ పార్కు పేరుతో 1,01,286 హెక్టార్ల అటవీ ప్రాంతంను ప్రకటించి, అందులోని వందలాది గిరిజనులను వారి గూడేలతో సహా తరలించాలని ప్రభుత్వం చూస్తున్నది.

అటవీ హక్కుల చట్టం ఇంకా అమలులోకి రానేలేదు. అటవీకరణ పరిహార చట్టం 2016ను వేగంగా చేసింది. ఖాళీగా వున్న అటవీ భూములలో తిరిగి అడవి పేర ప్లాంటేషన్ పెంచే అటవీకరణ కార్యక్రమం ఇది. అసలు అడవి అంటే ఏమిటనే నిర్వచనాన్ని ప్రభుత్వాలు ఇవ్వడంలేదు. చిన్న నాచు నుంచి మహావృక్షాల వరకూ, వాటిపై అల్లుకొన్న లతలు, కింద పొదలతో క్రిమికీటకాలనుంచి పెద్ద పెద్ద జంతువుల వరకూ ఒకదానిపై ఒకటి ఆధారపడి జీవించే జీవావరణమే అడవి. అలాంటి అడవిని సరికించి ఒకే రకపు మొక్కల ప్లాంటేషన్లు వేసి అవి కూడా చెట్లే కనుక అడవి అనే వైఖరి ప్రభుత్వానిది. ఈ అటవీకరణ పరిహారచట్టం కింద ఏర్పడిన నిధి కేంద్రంలో, రాష్ట్రాలవద్ద 90 వేలకోట్ల రూపాయలుంది. ఈ నిధిలో వాటాకోసం రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు వెంపర్లాడుతున్నాయి. తెలంగాణా ప్రభుత్వం ఖాళీ అటవీ భూముల పేరుతో గిరిజనులు ‘పోడు’ చేస్తున్న వందలాది ఎకరాలను అటవీ హక్కుల చట్టం కింద నిర్ధారించకుండా “హరిత హారం” పేరుతో స్వాధీనం

చేసుకొంటున్నది. మొత్తం 230 కోట్ల మొక్కలు నాటాలని, ఏజెన్సీలలో అడవుల బయట 120 కోట్ల మొక్కలు, అడవిలో 100 కోట్ల మొక్కలు నాటాలని చెబుతున్నది. దీనికోసం పాత వరంగల్, ఖమ్మం జిల్లాలలోని వందలాది మంది గిరిజనులను, అడవిపై ఆధారపడి జీవించే ప్రజల్ని గెంటివేస్తున్నది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం కాఫీ, రబ్బరు, తదితర పంటలను రుద్దుతున్నది. గిరిజనుల ఆహారభద్రతలో కొండపోడులు, సాంప్రదాయక పంటలు ముఖ్యమైనవి. వీటినుంచి గిరిజనులను దూరం చేస్తున్నారు. ఆదిలాబాద్ జిల్లాలో పత్తిపంట వ్యాపించాక ఆదివాసుల రక్త నమూనాలలో ముఖ్యంగా మహిళల రక్తనమూనాలలో ఎర్రరక్త కణాల సంఖ్య 6 శాతంగా వుందంటే ఆహారభద్రత ఎంత తీవ్రంగా దెబ్బతిందో గమనించవచ్చు.

అటవీ హక్కుల చట్టం ఇంకా, ఇంకా అమలే కాలేదు. ఫారెస్టు యంత్రాంగం ఒకప్పుడు ఆదివాసులతో కలిసి వేల ఎకరాల అటవీ భూములలో ఉమ్మడి అటవీ యాజమాన్య పద్ధతిని అమలు చేశారు. ఆదివాసుల ప్రమేయం లేకుండానే అటవీ ఉత్పత్తులను, కలపేతర అటవీ ఉత్పత్తులను తరలించుకొనిపోయారు. ఇప్పుడు ఆ అటవీ భూములు ఉమ్మడి యాజమాన్యంలో వున్నాయి గనుక ఆదివాసులకు హక్కు పత్రాలు ఇవ్వరాదని

రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో ఫారెస్టు యంత్రాంగం అడ్డుకొంటూ వుంది.

నిజంగా అటవీ హక్కుల చట్టం అమలు జరగనే లేదు. కానీ ఈ కాలం అంతా అడవిని బహుళజాతి కంపెనీలకు, గనుల తవ్వకానికి, ప్రాజెక్టుల నిర్మాణానికి మాత్రం అటవీ భూమి వేల ఎకరాలలో చట్టం అమలునుంచి మినహాయించ బడింది. ఢిల్లీలో ఒక సంస్థ చేసిన అధ్యయనం ప్రకారం 2014 నుంచి ఇప్పటివరకూ ప్రతిరోజూ సగటున 135 హెక్టార్ల సహజ అరణ్యం ప్రభుత్వ, ప్రవేటు వాణిజ్య అవసరాలకోసం మళ్ళించబడుతున్నది.

ఈ విధంగా ఒక ప్రభుత్వం నాటి ప్రజా ఉద్యమాల స్థాయి, రాజకీయ పరిస్థితుల నేపథ్యంలో “మానవముఖం” “సమ్మిళిత అభివృద్ధి” అంటూ కొన్ని చట్టాలను చేసింది. కనీసం వాటి అమలుకి చిత్తశుద్ధితో పూనుకోదు. అలా పూనుకొనే యంత్రాంగాన్ని, దానికి తగిన సాంస్కృతిక వాతావరణాన్ని కల్పించి అభివృద్ధిచేయలేదు. దొడ్డిదారిన ఆ చట్ట వ్యతిరేక అంశాలన్నీ బలపడేలా చర్యలు తీసుకొంటుంది. తర్వాత వచ్చిన ప్రభుత్వం గత ప్రభుత్వంమీద నిప్పులు చెరిగినట్లు నటిస్తుంది. గత ప్రభుత్వ తొందరపాటులను, అవకతవకలను సరిచేసి మరింత అభివృద్ధిచేసే పేరిట అసలు చట్టానికే ఎసరు పెడుతోంది. రెండు ప్రభుత్వాలు

మాత్రం సామ్రాజ్యవాదుల, పాలకవర్గాల లాభాలు, అవసరాలకోసం అవకాశాలను బట్టి వ్యవహరిస్తాయి. ఇవి ఒకే నాణానికి బొమ్మ, బొరుసులు.

ప్రస్తుత యన్ డివి ప్రభుత్వం పర్యావరణ ప్రాధాన్యతరీత్యా అటు అటవీ హక్కుల చట్టాన్ని ఎత్తివేసి కార్పొరేట్ల, సామ్రాజ్యవాద పేపరు మిల్లులు యధేచ్ఛగా అడవిని దోచుకొనేందుకు అటవీ హక్కుల చట్టాన్ని, పర్యావరణ చట్టాలను సవరించడం పేర ఎత్తివేయబోతున్నది. మరోపక్క విశాల తీర ప్రాంతంలోని కోస్ట్ రెగ్యులేటరీ చట్టాలను సవరించి పర్యావరణ నియమ నిబంధనలు సడలించి తీర ప్రాంతాన్ని బహుళజాతి కంపెనీల యధేచ్ఛ దోపిడికి అప్పగించబోతున్నది. ‘సాగరమాల’ పేరుతో వేల కోట్లు దీనికి కేటాయించింది.

కనుక భూమికోసం భూస్వాములకు వ్యతిరేకంగా; అడవికోసం, జీవించే హక్కులకోసం కార్పొరేట్లకు, ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా ఆదివాసీ సమాజాలు చేసే పోరాటం, పర్యావరణ పరిరక్షణ కోసం చేసే పోరాటం కూడా. వర్గ, ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాలే అటు జీవించే హక్కును, ఇటు పర్యావరణాన్ని కాపాడుతాయి. వీటికోసం కృషి చేస్తూనే హక్కులపై ప్రభుత్వాలు చేస్తున్న ఈ చట్టపరమైన ఎదురుదాడిని ఆదివాసీ, ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాలు తిప్పికొట్టాలి. ❖

(చివరి పేజీనుండి)

సహాయక చర్యల పట్ల ప్రజల

ఆగ్రహం - నిరసన

మర్నాడు తెల్లవారిన తర్వాత ప్రభుత్వ జాతీయ విపత్తు సహాయక బృందాలు మునిగిన లాంచీని వెతికి తీయటానికి కొన్ని ప్రయత్నాలు చేశాయి. కాని అవన్నీ విఫలం అయినప్పుడు స్థానిక ప్రజలు జోక్యం చేసుకొని ఆ లాంచీని బయటకు తీయడానికి కావలసిన పద్ధతులను జాతీయ విపత్తుల సహాయక సభ్యులకు తెలియజేశారు. స్థానిక ప్రజల ఆలోచన, అనుభవాన్ని స్వీకరించి పరస్పర సహకారంతో లాంచీని ఒడ్డుకు లాగారు. ఇదంతా ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబునాయుడు వచ్చేవరకూ సాగింది. చంద్రబాబునాయుడు, ఆయన మంత్రులు, అధికారులు అక్కడ ప్రజల నిరసనను ఎదుర్కొన్నారు. రోడ్డురవాణా సౌకర్యాలను ఏమాత్రం పట్టించుకోకుండా ఏజెన్సీ ప్రజలపట్ల ప్రభుత్వం చూపుతున్న ఇంత ఘోరమైన నిర్లక్ష్యాన్ని ప్రజలు దుయ్యపట్టారు. ‘పక్కనే పోలవరం ప్రాజెక్టు దగ్గర భారీయంత్రాలతో గోదావరికే అడ్డుకట్టలు వేస్తున్నా, నిన్న సాయంత్రం 6 గంటలకు మునిగిన లాంచీని తీయడానికి ఈ మధ్యాహ్నం 12 గంటల దాకా సమయం మీకు ఎందుకు పట్టింది? అంతసేపు శవాల్ని నీళ్ళలో ఎందుకు కుళ్ళనివ్వాలని ప్రజలు ప్రశ్నించారు. రైతుకూలీసంఘ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కామ్రేడ్ ఎస్.రూప్తి నాయకత్వాన సహాయ కార్యదర్శి డి.వర్మ, రాష్ట్ర నాయకులు

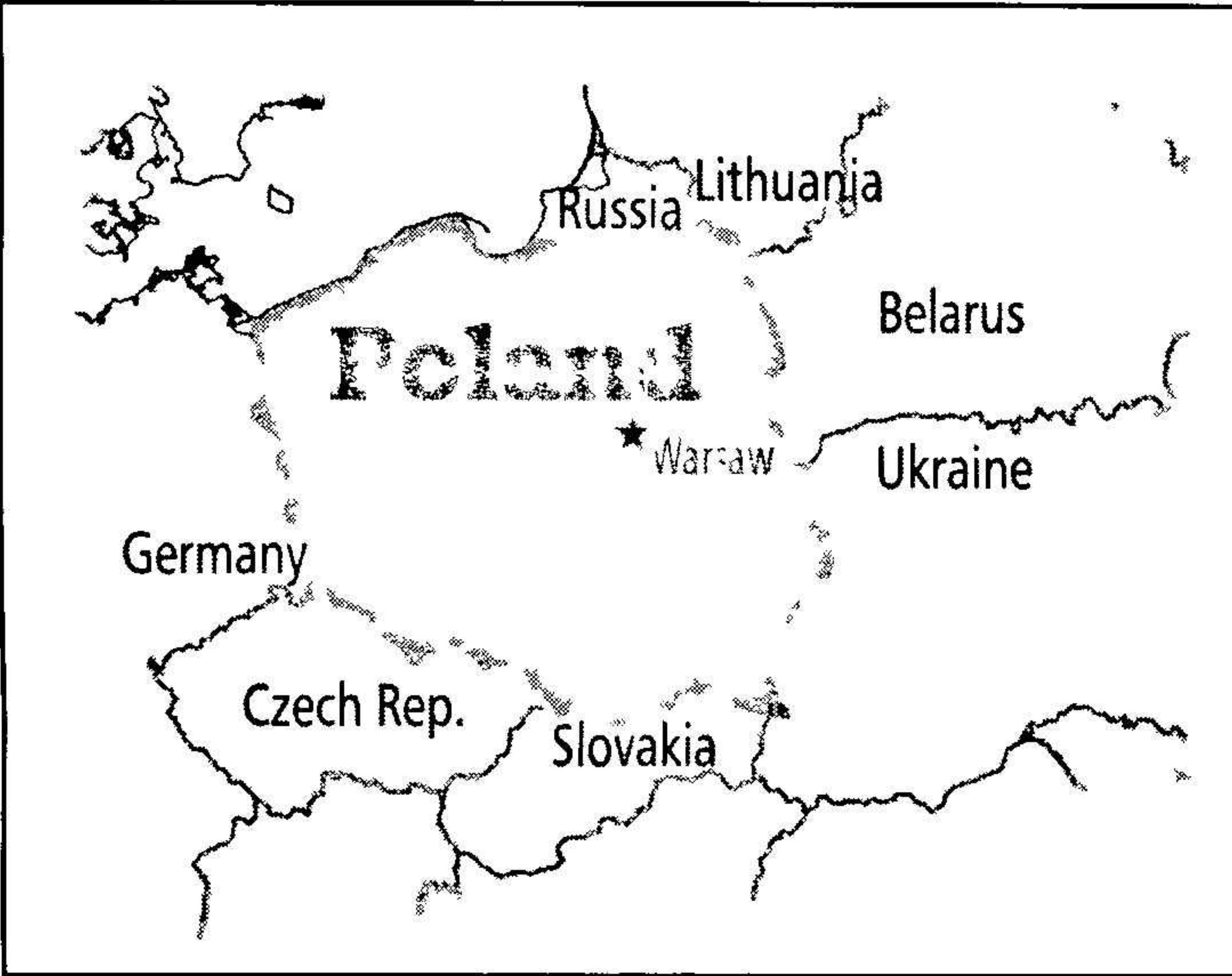
ఎం.ఎస్.నాగరాజు, కుంజం రామారావు, ఇల్లా రామిరెడ్డి, కొండమొదలు సర్పంచి వేట్ల విజయ, మంటూరు సర్పంచి చెదల అరుణ, గిరిజన సంఘ నాయకులు చెదల వీరారెడ్డి, వంజం జోగారావు, నవయువ సమాఖ్య నాయకుడు బాషా, పిడిఎస్ ఓ నాయకుడు సురేష్ తదితరులు ఘటనాస్థలంలోనే వుండి బాధిత కుటుంబాలను ఓదార్చారు.

వేలకోట్ల రూపాయల ప్రజా ధనంతో పోలవరం ప్రాజెక్టు కడుతున్నట్లు చెబుతున్న ప్రభుత్వం, ఈ ప్రాజెక్టు వెనకాల దశాబ్దాల తరబడి ఏజెన్సీ ప్రజలను నిర్లక్ష్యానికి గురిచేస్తున్నట్లుగా ఈ ఘటన తేటతెల్లం చేసింది. ఏజెన్సీ ప్రజలపట్ల ఈ నిర్లక్ష్యం బాధ్యతారహిత వైఖరే ప్రాజెక్టు నిర్వాసితుల విషయంలో కూడా కనిపిస్తున్నది. ప్రభుత్వం తన నిర్లక్ష్యవైఖరిని కప్పిపుచ్చుకోవడానికి లాంచి, దాని సామర్థ్యం అనుమతుల గురించి మీడియాద్వారా పండిత చర్చ జరిపించుతోంది. ఆ లాంచి సామర్థ్యం, అనుమతులు గురించి ఏమిటో కానీ ఇన్ని ఏక్కు వానల్లో వరదలలో ఏజెన్సీ ప్రజలకు ఆ లాంచీతప్ప గతిలేని పరిస్థితి ఎందుకు ఏర్పడిందో దాన్ని కప్పిపుచ్చుతున్నారు. గోదావరిపై ఎగువకు, దిగువకు ప్రయాణించే ప్రతిబోటు, లాంచి విధిగా దేవీపట్నం పోలీసుస్టేషన్ కి వెళ్ళి అధికారులకు చెప్పి వెళ్ళాలి. కానీ సరంగు ఖాజా నిర్లక్ష్యం గురించి ఎక్కువగా మాట్లాడుతూ మౌలిక కారణాలను మరుగుపరచ ప్రయత్నిస్తున్నారు. వందబస్తాల సిమెంటు లోడు అనీ, అనుమతికి మించిన ప్రయాణం చేయిస్తు

న్నాడని చెప్పి అతనిని మాత్రమే మొత్తానికి బలిపశువును చేస్తున్నారని ఏజెన్సీ గిరిజన సంఘం, రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) భావిస్తున్నాయి. ఇవన్నీ దూరంగా వున్నవారికి తప్ప బాధిత ప్రజలకు అసలు కారణాలు తెలుసు. వారు అంత బాధలో కూడా ముఖ్యమంత్రిని ప్రశ్నించగలిగారు. ఆవేదన, ఆక్రోశాలను వెళ్ళగక్కారు. భద్రతా చర్యల గురించి మాట్లాడుతున్న వారు పోలీసు యంత్రాంగం అసలు దృష్టి ఎక్కడ వుందో గమనించాలి, దానిలో భాగంగా లాంచి నిర్వాహకుల నిర్లక్ష్యవైఖరిని ఖండించాలి. ఇలాంటి పరిస్థితులు రాకుండా వుండాలని ప్రజలు తమ శ్రమదానంతో కొండమొదలు నుంచి మంటూరు వరకు వేసుకున్న రోడ్లని అభివృద్ధి చేయటానికి ప్రభుత్వం పూనుకోలేదు. అదేవిధంగా మంటూరు, దేవీపట్నం, పక్కారోడ్డుకోసం ఎన్ని ఆందోళనలు చేసినా ప్రభుత్వం పట్టించుకోలేదు. ఫలితంగా ఆపద సమయాలలో అంటే (ప్రసవాలు, పాముకాట్లు వంటివి జరిగినప్పుడు) ఆసుపత్రికి తరలించే మార్గంలేక ఎందరో చనిపోతున్న పరిస్థితి వుంది. కనీస సౌకర్యాల కల్పనలో ఇలా ఘోర నిర్లక్ష్యాలు ప్రదర్శిస్తున్న ప్రభుత్వం ఇప్పుడు తూతూ మంత్రంగా ఎక్స్ గ్రేషియాలు ఇస్తున్నట్లు ప్రకటిస్తోంది. ప్రభుత్వ ఈ నిర్లక్ష్యవైఖరికి వ్యతిరేకంగా ఏజెన్సీ ప్రాంతాల్లో వైద్యం, రవాణా సౌకర్యాలకోసం పోరాడాల్సిన కర్తవ్యం మనముందున్నదని ఈ విషాద ఘటన తెలియజేస్తున్నది.

17-5-18

యూదుల మరణపరిమేం-కొన్ని వాస్తవాలు

ప్రాంతాలను, వలసలను, అర్థ-వలసలను తమ స్వాధీనం చేసుకోవాలని, యావత్ ప్రపంచంపై జర్మనీ ఆధిపత్యాన్ని రుద్దాలని హిట్లర్ భావించాడు.

జర్మన్ ఫాశిస్టులను నిరోధించటంలో యూరోపియన్ సామ్రాజ్యవాద దేశాలు విముఖతతో వుండగా, జర్మనీ ఫాశిస్టులు మొదట ఇతర దేశాలన్నింటినీ తమ అదుపులోకి

పోలెండ్‌లోని దాదాపు సగంమంది యూదులను (15 లక్షలమందిని) ఊచకోతకోశారు. యూరోపులోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి పోలెండుకు తీసుకువచ్చిన యూదులందరినీ మరణకేంద్రాల వద్ద-ప్రత్యేకించి పోలెండ్‌గడ్డపై, ఇతర ప్రాంతాలలో నిర్మించి, నిర్వహించిన మరణకేంద్రాలవద్ద మూకుమ్మడిగా హత్యగావించారు. అమెరికాకు చెందిన 'హోలో కాస్ట్ మెమోరియల్ మ్యూజియమ్' అందించే వివరాల ప్రకారం నాజీఫాశిస్టులు యూదులుకాని ఇతర పౌరులను కనీసం 19 లక్షలమందిని హత్యగావించారు.

పోలెండ్ పాలక బృందాలు జర్మనీ ఫాశిస్టుల ఎదుట సాగిలబడటం; పోలెండులోని కుట్రదారులతో, ఫాశిస్టు కుమ్మక్కదారులతో చేతులు కలపటంతో మరింత సునాయాసంగా ఘోరమైన నేరాలు సాగించటానికి నాజీల హస్తాలను దృఢపరిచినట్లయింది. చరిత్రకు సంబంధించిన వాస్తవమిది.

సాధారణ పోలెండ్ ప్రజలు-మరీ ప్రత్యేకించి, జర్మన్ దాడి, దురాక్రమణ, అత్యాచారాలను వ్యతిరేకించి, దానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడిన ప్రజానీకం అత్యంత బాధలనుభవించారు; ఎన్నో త్యాగాలు చేశారు. అత్యంత కష్టభరితమైన సమయంలో వారు ఈ విధంగా చేశారు. పోలెండ్ ప్రజల పోరాటం, జర్మన్లు సాగించే యూదుల మూకుమ్మడి హత్యాకాండకు వ్యతిరేకంగా కూడా సాగింది. యూదుల ప్రాణాలను కాపాడటంకోసం వారెన్నో సాహసోపేత ప్రయత్నాలు చేశారు.

పోలెండ్ ప్రజలయొక్క, పోలెండ్ జాతియొక్క గౌరవాన్ని నిజాయితీగా కాపాడే మార్గం ఇలా వుండాలి: ఫాశిస్టుల దాడికి, పోలెండు దురాక్రమణలకు వ్యతిరేకంగా; నాజీలు చేపట్టి కొనసాగించిన యూదుల మూకుమ్మడి మరణకాండ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా-పోలెండ్ ప్రజలు సాగించిన చారిత్రక పోరాట సాంప్రదాయాన్ని ఎత్తిపట్టాలి. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఫాశిస్టుల అనుయాయులుగా వ్యవహరించి, తమ చేతులను రక్తపంకిలం చేసుకున్న పోలెండ్ పాలక బృందాల, విభాగాల, కుట్రదారులయొక్క ద్రోహాన్ని విడమర్చి చెప్పాలి.

కుట్రదారుల ముఖానికి ఫాశిస్టు వ్యతిరేక కుంచెలతో రంగులద్దే ప్రయత్నాలు, తమ బాధ్యత నుండి విముక్తులవటానికి, తమ బాధ్యతనుండి తప్పుకోవటానికి ప్రస్తుత పోలెండ్ దేశ పాలకులు చేసే ప్రయత్నాలన్నీ, వారి నిజ ఉద్దేశ్యాలును మరుగు పరిచేందుకే. అసంతృప్తి గళాలను, చర్చలను అణచి వేయడానికి పోలెండ్ ప్రభుత్వం చేపట్టే చర్యలు, చట్టంద్వారా ఒక దృక్కోణాన్ని రుద్ది, శిక్ష విధింప జేయటం-వంటివన్నీ ప్రతికూలమైనవిగా మిగిలి పోతాయి. పోలెండ్‌లో పెరుగుతున్న ప్రజాస్వామిక నిరసనలలో మనం ఈ ధోరణిని గమనించవచ్చు. ❖

2018 ఫిబ్రవరి 1న యూదుల మరణ హోమంపై పోలాండ్ సేనేట్ ఒక చట్టాన్ని ఆమోదించింది. ఇది పోలెండ్‌లోను, ప్రపంచ వ్యాపితంగానూ వివాదాస్పదంగా మారింది.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో యూదులకు వ్యతిరేకంగా నాజీలు చేసిన నేరాలలో పోలెండ్‌లో కొందరు భాగస్వాములయ్యారనే దృక్కోణాన్ని నిరాకరిస్తూ, 'పోలెండ్ ప్రజలు కూడా యూదుల వలనే బాధితులు' అని ఈ చట్టం నిర్ధారించింది. 'పోలెండ్ యొక్క గౌరవాన్ని కాపాడేందుకు, నాజీల చేతుల్లో యూదులవలెనే పోలెండ్ ప్రజలు శిక్షించబడ్డారనే అంశాన్ని చరిత్రకారులచే గుర్తింప జేసేందుకు ఈ చట్టం అవసరమైందని పోలెండ్‌లో పాలన సాగిస్తున్న 'లా అండ్ జస్టిస్ పార్టీ' (పిఐఎస్)చెబుతోంది. 'పోలిష్ జాతిని లేక రాజ్యాన్ని నాజీ జర్మనీ సాగించిన నేరాలకు బాధ్యురాలిగా గానీ, సహ-బాధ్యురాలిగాగానీ చిత్రించిన' ఎవరికైనా గరిష్టంగా మూడు సం॥లు జైలుశిక్ష విధించేలా ఈ చట్టాన్ని రూపొందించారు.

అతి-మితవాద పార్టీ అయిన 'లా అండ్ జస్టిస్ పార్టీ' 2015లో పోలెండ్‌లో అధికారం చేపట్టిన నాటినుండి నేరాలకు సంబంధించిన వాస్తవాలు, సాక్ష్యాలను అణచిపెట్టేవిధంగా చరిత్రను తిరగ రాయడానికి పట్టు విడవకుండా ప్రయత్నిస్తోంది.

ఇక్కడ దీనికి సంబంధించిన కొన్ని చారిత్రక వాస్తవాలను చూద్దాం.

1930లలో, హిట్లర్ నాయకత్వంలోని ఫాశిస్టులు-విధ్వంసకర యుద్ధంద్వారా యావత్ ప్రపంచాన్ని తమ గుప్పెట బంధించాలనే దురాశా పూరిత వ్యూహంతో ప్రపంచయువనికపై రంగ ప్రవేశం చేశారు. ప్రపంచ పటంనుండి సోవియట్ యూనియన్‌ను తుడిచిపెట్టాలని, విప్లవాలను అణచివేయాలని, బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్ దేశాల ప్రభావిత

తెచ్చుకుని సోవియట్ యూనియన్‌ను వేరుచేసి, ఒంటరిచేసి చావుదెబ్బ తీసే వ్యూహంతో ముందుకు సాగారు.

1939 ఆగస్టు 22న హిట్లర్ ఈ విధంగా ప్రకటించాడు: 'పోలెండ్ జనాభా తగ్గించబడుతుంది. వారు జర్మన్లతో స్థిరపడతారు....మిగతా వారందరికీ, రష్యాకు పట్టబోయే గతే పడుతుంది. సోవియట్ యూనియన్‌ను మేము బ్రద్దలుకొడతాం. తర్వాత, భూమండలంపై జర్మన్ పాలన ఉషోదయం జరుగుతుంది'.

1939 సెప్టెంబర్‌లో జర్మన్ ఫాశిస్టులు పోలెండ్‌పై దాడి చేశారు. నాజీల సైనికదాడుల ప్రధానాధికారి జనరల్ జోడ్ ఫేర్బ్యాన్లుగా బ్రిటిష్, ఫ్రెంచ్ సైనిక బలగాలు రంగంలోకి దిగకుండా, చూస్తూ కూర్చోనే వైఖరితో నుండటంతో సాపేక్షంగా సులభంగానే జర్మన్లు పోలెండ్‌ను ఆక్రమించగలిగారు. జర్మనీ మొదట సోవియట్ యూనియన్‌ను విధ్వంసం చేయాలని ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లండ్‌లు ఆశిస్తూ వున్నాయి. ఫాశిజమ్ వృద్ధి కాకుండా దానిని నిరోధించటానికి ఆంగ్లో - ఫ్రెంచ్ - సోవియట్ సహకారం మరియు సమిష్టి భద్రతల గురించి సోవియట్ యూనియన్ చేసిన ప్రతిపాదనలను ఫ్రెంచ్, బ్రిటిష్ ప్రభుత్వాలు పెడచెవినబెట్టాయి. నాజీ జర్మనీ పోలెండుపై ఓవైపునుండి దాడిచేయగా, పోలెండ్ ప్రజలు ఫాశిస్టుల ఆగ్రహజ్వాలల్లోకి నెట్టివేయబడ్డారు. మరోవైపున పోలెండ్ పాలక బృందాలు జర్మన్ దురాక్రమణదారుల ముందు సాగిలపడ్డాయి. 1939 అక్టోబర్ ప్రారంభ దినాలకే పోలెండ్ మొత్తం హిట్లర్ పాదాక్రాంతమైంది.

నాజీల ఆక్రమణలోకి పోలెండ్ వెళ్ళి పోవటంతో, జర్మనీ ఫాశిస్టులు తమ మూకుమ్మడి హత్యాకాండను కొనసాగించారు. మరణహోమంగా పిలవబడే జనహనన కార్యక్రమంలో జర్మనీ ఫాశిస్టులు

అక్రమంగా దిగుమతి అవుతున్న జన్యుమార్పిడి విత్తనాలు

జన్యుమార్పిడి ఆహారానికి ప్రభుత్వం ఎటువంటి అధికార పూర్వక అనుమతులు ఇవ్వనప్పటికీ, జన్యుమార్పిడి ఆహారంవలన సంభవించబోయే హానిగురించి పలు సంస్థలనుండి, ప్రజాసంఘాలనుండి తీవ్రమయిన వ్యతిరేకతలు వ్యక్తం అవుతున్న వున్నప్పటికీ, జన్యుమార్పిడి పంటలను పండించటంకోసం దేశంలోకి టన్నుల కొద్దీ జన్యుమార్పిడి విత్తనాలు అక్రమంగా దిగుమతి అవుతున్న వున్నాయి. ప్రజల ఆహారాన్ని జన్యు మార్పిడి ఆహారంతో కలుషితం చేస్తూనేవున్నాయి.

ఈ అక్రమ రవాణాను నిరోధించి, నివారించ వలసిన ప్రభుత్వ నియంత్రణ శాఖలు పట్టించుకోక పోగా, ఆ బాధ్యత తమది కాదంటే తమది కాదంటూ మరోశాఖ పైకి నెట్టి పూర్తి బాధ్యతారహితంగా నాటకాలాడుతున్నాయి. ఈ శాఖలు ఈ రకంగా వ్యవహరించటానికి గల కారణం, మన పాలకులు లోపాయికారీగా జన్యుమార్పిడి సంస్థలతో లాలూచీ పడివుండటం. బడా సామ్రాజ్యవాద జన్యుమార్పిడి విత్తనాల కార్పొరేషన్లు వివిధ ప్రభుత్వ నియంత్రణా శాఖలను తమ ప్రలోభ, ప్రభావాలలో వుంచుకోవటం.

గత దశాబ్ద కాలంగా దేశంలోకి జన్యుమార్పిడి మొక్కజొన్న విత్తనాలు 528 టన్నులమేరకు అరెస్టైనానుండి, 20 టన్నులు అమెరికానుండి దిగుమతి చేసుకోబడ్డాయి. ఆ రెండు దేశాల్లోనూ ఉత్పత్తి అయ్యే మొక్కజొన్న పంటలో 90% మేరకు జన్యుమార్పిడి మొక్కజొన్న. అంతేకాక భారతదేశంలోకి, జన్యుమార్పిడి మొక్కజొన్నను పండించే దేశాలైన స్పెయిన్, బ్రెజిల్, ఫిలిప్పీన్స్ నుండి కూడా, జన్యుమార్పిడి మొక్కజొన్న విత్తనాలు దిగుమతి చేసుకోబడ్డాయి.

అంతేకాకుండా అమెరికానుండి 129 టన్నుల జన్యుమార్పిడి బీట్-పంచదార తయారు చేసే బీట్‌రూట్ విత్తనాలు-పంట పండించటంకోసం మనదేశంలోకి దిగుమతి చేసుకోబడ్డాయి.

ప్రభుత్వం, పరిశ్రమలకు చెందిన వివరాల ప్రకారం దేశంలోకి 149 టన్నుల కెనోలా విత్తనాలు (ఒక రకపు ఆవ జాతికి చెందిన మొక్క-దీనినుండి వంటనూనె తయారు చేస్తారు) అమెరికానుండి, 100 టన్నులపైగా ఆస్ట్రేలియానుండి దిగుమతి చేయ బడ్డాయి. ఈ కెనోలా విత్తనాలు కూడా జన్యు మార్పిడి చేయబడ్డ విత్తనాలే!

వీటికితోడు మనదేశంలోకి అమెరికానుండి, చైనానుండి జన్యుమార్పిడి బొప్పాయి విత్తనాలూ, స్పాష్ అనే ఒక సొర రకం మొక్క విత్తనాలూ దిగుమతి అవుతున్నాయి.

పైన పేర్కొన్న దిగుమతులన్నీ అక్రమమైనవే! చట్టవిరుద్ధమైనవే!

పై వివరాలన్నీ వెల్లడై 3 నెలలు కావస్తున్నా, భారతప్రభుత్వంకానీ, తత్సంబంధిత ప్రభుత్వ

నియంత్రణ శాఖలుగానీ ఏమీ పట్టించుకోక, బాధ్యత తమదికాదంటూ యితరులపైకి నెట్టి తప్పించు కొంటున్నాయి.

ప్రభుత్వ వాణిజ్య పరిశ్రమల మంత్రిత్వ శాఖకు చెందిన డేటాలో యీ వివరాలన్నీ పొందుపరచబడి వున్నాయి.

ఈ విషయంలో వాణిజ్య పరిశ్రమల మంత్రిత్వశాఖకు చెందిన విదేశీ వ్యాపార డైరెక్టరు జనరల్, ఆర్థిక - పర్యావరణ, అటవీ మరియు వాతావరణ మార్పుకు చెందిన మంత్రిత్వశాఖను యీ అక్రమ దిగుమతులుపై చర్య తీసుకో వాల్సిందిగా కోరాడు. ఈ ఫిర్యాదును ఆ శాఖకు చెందిన జన్యుమార్పిడి ఇంజనీరింగ్ అప్రెజిల్ కమిటీ, తగు చర్య తీసుకోవాల్సిందిగా వాణిజ్య, పరిశ్రమల మంత్రిత్వశాఖకు పంపింది. దీన్ని తిరిగి ఆ శాఖ, పైనాన్న మంత్రిత్వశాఖకు చెందిన రెవెన్యూ మరియు మొక్కలకు అంటురోగాలు తగులకుండా విడిగావుంచే విభాగానికి, తగు చర్య తీసుకోమంటూ పంపించి వేసింది. అంతేకాక వ్యవసాయ మంత్రిత్వశాఖకు చెందిన సహకార -రైతుల సంక్షేమానికి సంబంధించిన వ్యవసాయ

(9వ పేజీ తరువాయి)

వున్నాయని, దీనిని ఎఫ్టిసి విధాన ఫలితంగా పరిగణించ వచ్చునని వారు తమ అధ్యయనంలో తెలియ జేశారు.

అనేక విభాగాలకు చెందిన కాంట్రాక్టు కార్మికులు, ఉద్యోగులు తీవ్రమైన ఆందోళనలతో ముందుకు వస్తున్నారు. వీరు తమ ఉద్యోగాల క్రమబద్ధీకరణకోసం, మెరుగైన పనిపరిస్థితులకోసం డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ విద్యుత్తు కార్పొరేషన్‌కు చెందిన కాంట్రాక్టు కార్మికులు ఇటీవల కాలంలో దీర్ఘకాల ఆందోళన చేపట్టారు. ముంబయికి చెందిన 1500 మంది రైల్వే కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులు, తమను నేరుగా రైల్వేలో పర్మినెంట్ ఉద్యోగాలలో చేర్చుకోవాలని డిమాండ్‌చేస్తూ, ఉద్యోగ కల్పనలో ఈ కాంట్రాక్టు వ్యవస్థను రద్దు చేయాలని కోరుతూ మెరుపు ఆందోళన నిర్వహించారు. నూతన ఎఫ్టిసి వ్యవస్థ ముసుగులో ఎన్డిఎ పాలకులు, ఈ కాంట్రాక్టు ఉద్యోగ వ్యవస్థను చట్టబద్ధం చేస్తున్నారు.

పర్మినెంట్ కార్మికులతో సమానంగా ఎఫ్టిసి ద్వారా చేర్చుకునే కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కూడా అన్ని చట్టబద్ధ సదుపాయాలను కల్పించటమే ఎఫ్టిసి వ్యవస్థ మేలైన లక్షణంగా కీర్తిస్తున్నప్పటికీ, నూతనంగా సవరించబడిన ఈ చట్టంలోని నిబంధనలను, యాజమాన్యాలు ఖచ్చితంగా అమలుచేస్తాయనే గ్యారంటీ ఏమీలేదు. గతంలో కార్మిక చట్టాలను అమలుచేయకుండా యధేచ్ఛగా

మంత్రిత్వశాఖకు కూడా తగు చర్య తీసుకోమంటూ పంపించి వేసి చేతులు దులుపుకుంది.

ఈ రకంగా ఏ మంత్రిత్వశాఖకు ఆ మంత్రిత్వశాఖే బాధ్యత తీసుకోకుండా, జన్యు మార్పిడి పంటల విత్తనాల అక్రమ దిగుమతిని నిరోధించకుండా ఆటలాడుకుంటోంది.

ఇదీ మన దేశంలోని పాలకవ్యవస్థ ప్రభుత్వ పరిపాలనా శాఖలు ప్రజలయొక్క కీలకమయిన సమస్యలపట్ల, ప్రజలకు నష్టకరమైన జన్యుమార్పిడి ఆహారంపట్ల వ్యవహరిస్తున్న వైఖరి! అయినా మనది ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థే, ప్రజలకొరకు పనిచేస్తున్న వ్యవస్థేనంటూ నమ్మమంటున్నారు మన పాలకులు, పాలకుల ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను సమర్థిస్తున్న మేధావులూ-నిపుణులూ!

జన్యుమార్పిడి ఆహారంయొక్క హానిపట్ల ప్రజలను నిరంతరం చైతన్యపరిచి, వారిని అందుకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమింపజేయాల్సిన తక్షణ అవుసరం నేడు ఎంతైనా వుంది. ఈ కర్తవ్యం కేవలం కొద్దిమంది ఎన్జిఓ సంఘాలవల్ల ఫలప్రదంగా నిర్వహించటం సాధ్యంకాదు. ఇందుకు ప్రజా సంక్షేమ, శ్రేయస్సులను కోరే అందరూ పూనుకోవాలి! ❖

ఉల్లంఘించిన తీరులోనే దీని అమలుకూడా వుండబోతోంది. కార్పొరేటు విభాగానికి చెందిన హెచ్ఆర్ శాఖలు తామే కనిపెట్టిన అనేక సాకుల తోనో, మరొక దానితోనో, ఈ చట్టాల అమలును ఎగవేయడంలో నిష్ణాతులుగా వున్నాయి. మారుతీ సుజుకీ కార్మికుల కేసులోవలె అనంతంగా వ్యాజ్యాలను లేవనెత్తుతాయి.

ఎప్పటిలాగానే, సాంప్రదాయ కార్మిక యూనియన్ కేంద్రాలు - ఎఫ్టిసికి వ్యతిరేకంగా మొక్కుబడిగా నిరసన తెలిపాయి. ఉద్యోగహక్కు శాశ్వత ఉద్యోగం, ఉద్యోగభద్రతవంటి సహజ హక్కులను భారతదేశ కార్మికులు కోల్పోతుండటం అనే ఎఫ్టిసియొక్క వాస్తవిక దుష్ఫలితాల ప్రభావం గురించికంటే యూనియన్ బడ్జెట్‌లో దీనిని ప్రకటించబోయే ముందుగా, దీనిగురించి తమను ప్రభుత్వం సంప్రదించలేదనే దాన్ని గురించే వీరు ఎక్కువ బాధపడుతున్నారనేది స్పష్టం.

బడాబూర్జువా వర్గాల పనుపున పాలకులు, పాలకవర్గాలు సాగిస్తున్న కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలకు, కార్మికులపై దాడులకు వ్యతిరేకంగా ప్రస్తుతం సాగిస్తున్న విధంగా సాంప్రదాయక విధానంతో మొక్కుబడిగా నిరసనలు సాగించటం కాకుండా మనదేశ కార్మికవర్గం-కార్మికులను నిలకడగా చైతన్యపరిచి, వారిని ఐక్యంచేసి, వర్గకనితో తమ ప్రయోజనాల పరిరక్షణకోసం పోరాడేవిధంగా వారిని సంసిద్ధం చేయటానికి చిత్తశుద్ధితో కూడిన ప్రయత్నాలు సాగించాలి. ❖

మతతత్వశక్తుల అసలు స్వరూపాన్ని వెల్లడిచేసిన నిజనిర్ధారణ బృంద నివేదిక

(నదీమ్‌ఖాన్(సామాజిక కార్యకర్త), ప్రశాంత్ టాండన్(జర్నలిస్టు), హస్సుల్‌బన్నా(జర్నలిస్టు), తారిఖ్‌అన్వర్(జర్నలిస్టు), కిస్సు(జర్నలిస్టు), మహతాబ్ ఆలం(సామాజిక కార్యకర్త), మరియు ఫర్రా షకీబ్(సామాజిక కార్యకర్త)లతో కూడిన 'ది యునైటెడ్ ఎగనెస్ట్ హేట్' (ఐదేవ్‌పానికి వ్యతిరేకంగా సమైక్యం) పేరుతో ఓ నిజనిర్ధారణ బృందం-ఈ సం॥రం రామనవమి చుట్టూ జీహార్‌లో సాగిన మతతత్వహింస అనంతరం ఆ ప్రాంతాలలో పర్యటించింది. ఆ నిజనిర్ధారణ బృంద నివేదికనుండి కొన్ని భాగాలను ఇక్కడ అందిస్తున్నాం. - సంపాదకుడు)

బీహార్‌లో మార్చి 25న ప్రారంభమైన మతతత్వ హింస మార్చి 30 వరకు కొనసాగింది. బీహార్ రాష్ట్రంలోని 38 జిల్లాలకుగానూ, 9 జిల్లాలలో-భగల్‌పూర్, మంగెర్, సమస్తిపూర్, సివాన్‌గయ, ఔరంగబాద్, కైమూర్, నవడ, నలందలలో-ఈ మతతత్వ హింస ఒక జిల్లానుండి మరొక జిల్లాకు వ్యాపించింది. రామనవమి ఊరేగింపుల సందర్భంగా చెలరేగిన ఈ ఘర్షణల్లో ఒక వ్యక్తి చనిపోగా, దాదాపు 65 మంది గాయపడ్డారు.

ఈ అల్లర్లతో సంబంధమున్న పలువురిని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. వీరిలో పదిమందికిపైగా బిజెపి కార్యకర్తలు (వీరిలో మోహన్‌పట్వా, దినేష్‌కుమార్ రూఝా అనే ఇద్దరు సీనియర్ బిజెపి నాయకులతోసహా) ఉన్నారు. కేంద్రమంత్రి అశ్వనీ కుమార్ చౌబే తనయుడు అరిజిత్ శాశ్వత్-భగల్‌పూర్‌లోని నాథ్‌నగర్‌లో హింసను ప్రేరేపించి నందుకుగానూ ఏప్రిల్ 1న జైలులో నిర్బంధించ బడ్డాడు. ఆనాడు జరిగిన ఆ అల్లర్లలో, అక్కడ జరిగిన భారీ రాళ్ళ దాడిలో, దొమ్మీలో ఇద్దరు పోలీసులతో సహా అనేకమంది గాయపడ్డారు. హింసానంతరం పోలీసులు సమర్పించిన రెండు ప్రాథమిక దర్యాప్తు నివేదిక(ఎఫ్‌ఐఆర్)లలో ఒక దానిలో శాశ్వత్ పేరు నమోదైవుంది. రాష్ట్ర రాజధాని పాట్నాలో హనుమాన్ దేవాలయంవద్ద పోలీసుల ముందు అతను లొంగిపోయాడు.

బీహార్‌లో ఈ మతతత్వహింస కార్చిచ్చులాగా భగల్‌పూర్ నుండి మరో 8 జిల్లాలకు వ్యాపించింది. ఈనాటి వరకు మతసామరస్యానికి పేరుగాంచిన సమాజంలోని వాతావరణాన్ని నాశనం చేయటానికి మతతత్వశక్తులు చేసిన ప్రయత్నం ఇది.

పత్రికా కథనాల ప్రకారం ఒకరు హత్య గావించబడగా, ఈ మతతత్వదాడులలో ఈ జిల్లాలన్నింటిలో మొత్తం 65 మంది గాయపడ్డారు. ఇంకా అనేక దుకాణాలను అగ్నికి ఆహుతిచేశారు. అనేక వాహనాలను ధ్వంసంచేశారు. కత్తులను ప్రదర్శిస్తూ, కాషాయజెండాలను చేబూనిన ఓ అరాచక గుంపు రామనవమి ఊరేగింపు సందర్భంగా వినాశనానికి పాల్పడటంతో ఇది ప్రారంభమైంది. దాదాపు అన్ని జిల్లాలలోనూ ఆస్తుల విధ్వంసం భారీగా జరిగింది. ఈ జిల్లాలలోని అత్యధిక నియోజకవర్గాలలో బిజెపి అలాగే కాంగ్రెస్ పార్టీల నుండి కూడా ఎన్నికైన ప్రతినిధులుండగా, వీరంతా ఈ మతతత్వ ప్రచారంలో భాగస్వాములయ్యారు.

'యునైటెడ్ ఎగనెస్ట్ హేట్' వేదికగా 2018 ఏప్రిల్ 3న ఓ సంయుక్త నిజనిర్ధారణ బృందం పాట్నా మరియు ఢిల్లీలనుండి బీహార్ వెళ్ళింది. ఈ బృందం మొత్తం పరిస్థితిని విశ్లేషించటంతోపాటు, ఈ ప్రాంతాలలో హింస ఎంత లోతుగా చొచ్చుకు పోయిందో పరిశీలించింది.

మతపరమైన పండుగలను రాజకీయపూరితం చేయటం, బాగా రెచ్చగొట్టే ఇస్లామ్ వ్యతిరేక పాటలు, బలవంతంగా దూసుకురావటం వంటి కారణాలే అంతిమంగా ఈ 9 జిల్లాలలోనూ మతతత్వ చిచ్చు రగలటానికి కారణాలుగా ఉన్నాయి. మతపరమైన సమీకరణకోసం మతపరమైన పండుగలను ఆర్‌ఎస్‌ఎస్, బిజెపి కార్యకర్తలు ఈనాడు అవకాశంగా తీసుకుంటున్నారు.

ఈ బృందం సందర్శించిన జిల్లాలన్నింటిలో దాదాపు ఈ పరిస్థితే ఉంది. రామనవమి ఊరేగింపులు నిర్వహించటానికి నూతనంగా ఏర్పాటైన సంస్థలు జిల్లాపాలనా యంత్రాంగాన్ని అనుమతులు కోరటం, కొన్ని నిబంధనలు-షరతులకు లోబడి అధికారులు అనుమతి మంజూరుచేయటం జరిగింది. దీనికి భిన్నంగా-ముఖ్యంగా యువజనులు వందలాది మోటారు వాహనాలతో ప్రదర్శనలు నిర్వహించటం, కత్తులను ఇతర ఆయుధాలను ఝుళిపిస్తూ ప్రదర్శించటం, తీవ్ర అభ్యంతరకరమైన పాటలను వినిపించటం జరిగింది. నిబంధనలను-షరతులను ఉల్లంఘించి వారు ముస్లిములు అత్యధికంగా నివసించే ప్రాంతాలలోకి చొరబడే ప్రయత్నం చేసినపుడు, స్థానిక ముస్లిము ప్రజలు - దీనికి అభ్యంతరం తెలిపారు. ఫలితంగా రాళ్ళదాడి ప్రారంభమైంది; తర్వాత నిర్దిష్ట మతానికి చెందినవారి షాపుల విధ్వంసం, ఇతర ఆస్తులను అగ్నికి ఆహుతి చేయటం జరిగింది.

ఈ గుంపులు అధికసంఖ్యలో కత్తులు పట్టుకొని వున్నారనేది రెండువైపుల వారి వాదనల లోని సాధారణ ఆరోపణగా ఉంది. రాష్ట్రప్రభుత్వ ప్రధానకార్యదర్శి అమీర్‌సుఖాని ఈ విషయాన్ని నిర్ధారించాడు కూడా. పదునైన అంచులు కలిగిన ఈ ఆయుధాలను కొరియర్ వ్యవస్థద్వారా బయటి ప్రాంతాలనుండి దిగుమతి చేసుకొని, ఈ జిల్లాలలో వారి అనుయాయులకు ఉచితంగా పంపిణీచేశారు.

బీహార్ ప్రభుత్వ ప్రధానకార్యదర్శి(హోంశాఖ) అమీర్ సుఖానీని ఈ నిజనిర్ధారణ బృందం కలిసింది. ఊరేగింపులలో భారీసంఖ్యలో కత్తులు

ప్రదర్శించారన్న విషయాన్ని ఆయన నిర్ధారించాడు. కత్తులను ప్రదర్శించటమనేది కొత్త ధోరణిగా ఉందని, గతంలో ఎన్నడూ ఇలా చూడలేదని కూడా ఆయన పేర్కొన్నాడు.

ఈ మత హింస ప్రభావిత జిల్లాలన్నింటిలో దూషణలతోకూడిన, అత్యంత అభ్యంతరకరమైన పాటలను నింపిన పెన్‌డ్రైవ్‌లు, సిడీలను చాలా ముందుగానే పంపిణీ చేశారు. పాలనా యంత్రాంగమే కాకుండా రెండు మతాలకు చెందిన ప్రజలందరూ ఈ అంశాన్ని నిర్ధారించారు. మతహింస ప్రభావిత జిల్లాలలో లౌడ్‌స్పీకర్లద్వారా నిజనిర్ధారణ బృంద సభ్యులు కొన్ని పాటలను విన్నారు. ఇవన్నీ ఒక కేంద్రం నుండి ఉత్పత్తి అయినట్లుగా తెలుస్తోంది.

మత ఉద్రిక్తతలను రగిలించటానికి పథక రచన, గత ఆరునెలలుగా ఏర్పాట్లు సాగుతున్నాయని నివేదికలు కూడా సూచిస్తున్నాయి.

ఊరేగింపుల సందర్భంగా వినిపించిన పాటల లోని కొన్ని వాక్యాలను చూద్దాం:

'పాకిస్థాన్ మే భేజో యా ఖతమ్ కర్‌దాలో ఆస్టీన్ కే సాన్‌పాన్ కో నా దూథ్ పిలాకర్ పాలో'

'జిన్‌దిన్ జాగ్ ఉరా హిందూత్వతో యే అంజామ్ బోలేగా,

టోపీవాలా భీ సర్ రుకాకర్ జైశ్రీరామ్ బోలేగా'

'డర్ హట్ అల్లా వాలో, క్యున్ జన్మభూమీకో ఘెరాహై

మస్‌జిద్ కహీ అవుర్ బనావో తుమ్, యే రామ్ లల్లాకా దేరాహై'

(పాకిస్థాన్ పంపండి లేదా చంపెయ్యండి; శత్రుత్వం కల్గివున్న పాములకు పాలుపోసి పెంచొద్దు; హిందూత్వం జాగృతమయ్యే రోజున టోపీలు ధరించేవాళ్ళు కూడా తలవంచి 'జై శ్రీరామ్' అని తప్పక నినదిస్తారు; దూరం జరగండి అల్లా సేవకులారా, ఇది శ్రీరామ్ జన్మభూమి; ఎందుకు జన్మభూమిని చుట్టుముడతారు? ఇది శ్రీరాముని నివాసస్థలం అల్లా భక్తులారా! మీరు మసీదును మరోచోట నిర్మించుకోండి'). వీటిలో అత్యధిక పాటలను దాదాపు ఒక సం॥రం క్రితమే యు-ట్యూబ్‌లో వుంచారు; లక్షలాదిమంది ఈ పాటలను వీక్షించారు. ఈ పాటలను సీడీలద్వారా, పెన్‌డ్రైవ్‌ల ద్వారా స్పష్టంగా అందరికీ అందజేసే ఉద్దేశ్యంతో సేకరించి, అనేక సంవత్సరాలుగా ప్రశాంతంగా

వున్న ఈ ప్రాంతాలలో ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా ఉద్రిక్తతలను రగిల్చే లక్ష్యంతోనే పంపిణీ చేశారు. **జైరంగాబాద్**

కైమూర్, గయలతోపాటుగా ఈ మతతత్వ హింసకు తీవ్రంగా దెబ్బతిన్న మూడవజిల్లా జైరంగాబాద్. ఈ జిల్లాలో మతతత్వహింస మార్చి 25వ తేదీ సాయంత్రం బ్రద్దలైంది. దొమ్మీలకు పాల్పడిన వారు 31 దుకాణాలకు నిప్పుపెట్టారని అధికారిక గణాంకాలు తెలుపుతున్నాయి. అయితే స్థానికులు చెప్పిన వివరాల ప్రకారం 50కి పైగా దుకాణాలు బూడిద కుప్పలుగా మారిపోయాయి. 25 మంది పైగా ప్రజలు గాయపడ్డారు.

రామనవమి ఊరేగింపులో భాగంగా వందలాదిమంది గుంపుగా చేరి, నవాబీరోడ్‌లోని ముస్లిము జనాభా అధికంగా వుండే క్వజీ ముహల్లా ప్రాంతంలోకి బలవంతంగా చొరబడి వెళ్ళే ప్రయత్నం చేశారు. ద్విచక్ర వాహనాల ప్రదర్శన కారులు దీనికి ముందు వున్నారు. అభ్యంతరకర పాటలతో రెచ్చగొట్టటంతో ఆ ప్రాంతంలోని ప్రజలు ప్రదర్శనకారులను తమ ప్రాంతంలోకి ప్రవేశించ రాదని, మార్కెట్ మీదుగా నేరుగా వెళ్ళిపోవలసిందిగా కోరారు. వేడెక్కిన మాటల యుద్ధం తర్వాత, రెండు సమూహాల మధ్య రాళ్ళు విసురుకోవటం ప్రారంభమైంది.

చాలా పెద్ద నష్టం కలిగించింది. అనేక షాపులు దోపిడీకి గురయ్యాయి; ఆస్తులు లూటీ అయ్యాయి. స్థానికులొకరు ఈ సందర్భంగా చిత్రీకరించిన వీడియోను నిజనిర్ధారణ బృందం పరిశీలించి, అంచనాకొచ్చింది. ఆ ప్రాంతంలోని ముస్లిము స్మశానాన్ని కొందరు ఆక్రమించుకొని విజయం సాధించిన దానికి గుర్తుగా అక్కడ కాషాయరంగు జెండాలను ప్రతిష్టించి, 'జై శ్రీరామ్' అంటూ పెద్దగొంతులతో నినాదాలు చేస్తూవుండటం ఆ వీడియోలో కనిపించింది. ఈ హింసాత్మక గుంపు కాల్పులకు పూనుకున్నాయని, చేతి బాంబులను ఉపయోగించారని అన్నారు కానీ, అది నిర్ధారణ కాలేదు.

సిఆర్‌పిసి 144వ సెక్షను క్రింద నిషేధాజ్ఞలు విధించారు. పట్టణంలో పరిస్థితి ఉద్రిక్తంగావున్నా పూర్తిగా అదుపులో వుంది.

జైరంగాబాద్ పట్టణంలో రెండు రోజులపాటు చోటుచేసుకున్న మతతత్వ ఘర్షణలతో సంబంధ మున్న 150 మందిని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. అంతర్జాల సేవలను నిరవధికంగా నిలిపివేశారు. **నవదా**

స్థానిక మార్కెట్ ప్రాంతంలో మార్చి 28న ఒక పెద్ద ఊరేగింపు (రామనవమి పండుగ-మార్చి 25న) నిర్వహించారు. పరిసర గ్రామాల ప్రజలను కూడా ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొనమని పిలుపునిచ్చారు. ఏమైనా అది ప్రశాంతంగా జరిగిపోయింది.

పత్రికా కథకాల ప్రకారం, హనుమంతుని గుడిలో విగ్రహం ధ్వంసం చేయబడి వుండటం

అల్లర్లకు కారణమైంది. అయితే వాస్తవికంగా మరో కారణం తెలుస్తోంది. ఒక ముస్లిము వివాహం జరుగుతున్న కళ్యాణమండపానికి దగ్గరలో, సిమెంటు దిమ్మెపై హనుమంతుని విగ్రహమొకటి వుంది; దేవాలయం లేదు. రాత్రి 2 గంటల సమయంలో, ఆ హనుమంతుని విగ్రహాన్ని ధ్వంసం చేశారని ఆరోపిస్తూ ఒక గుంపు ఆ వివాహం జరిగే కళ్యాణ మండపంపైకి వెళ్ళారు.

ప్రత్యక్షసాక్షుల కథనం ప్రకారం ముస్లిము వివాహానికి వచ్చిన వారెవరూ హనుమంతుని విగ్రహం జోలికి పోలేదు; అంతేగాదు, హనుమంతుని విగ్రహం ధ్వంసమైందనే విషయం కూడా వారికి తెలీదు. ఆగ్రహంతో వివాహమండపం మీదకు దూసుకెళ్ళిన ఆ గుంపు, ఆ మండపాన్ని తగులబెట్టే ప్రయత్నం చేసింది. మరునాడు మార్చి 27న నవదా జిల్లా కేంద్రంలో ఇస్లాము వ్యతిరేక నినాదాలతో ఓ గుంపు ప్రదర్శన నిర్వహించింది. ముస్లిములకు యాదవులకు నడుమ విభజన తెచ్చే కుట్రతో పథకం ప్రకారమే దీనిని నిర్వహించారని ప్రత్యక్షసాక్షుల కథనం తెలుపుతోంది. దీని తర్వాత కూడా ముస్లిము యువతనుండి ఏవిధమైన ప్రతిచర్యలూ లేక పోవటంతో, ఆ గుంపు తమ మార్గంలోవున్న వాటన్నింటినీ ధ్వంసం చేస్తూ సాగింది. యాద్యుచ్చికంగా అక్కడొకరిని, ఇక్కడొకరిని పోలీసులు అరెస్టు చేస్తున్నారని ప్రజలు ఆరోపించారు. రెండు సమూహాలకు చెందిన 40 మందిపై ఇప్పటికి ఎఫ్‌ఐఆర్‌లు నమోదుకాగా, పేర్లు గుర్తించని మరో 200 మంది కూడా ఈ కేసుల్లో వున్నారు.

1. రామనవమి రాబోతున్నదనగా అక్కడ ఒక శాంతి సమావేశం జరుపుకొని అనుమతి తీసుకున్న వారు మాత్రమే ఊరేగింపులు నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు.
2. ప్రదర్శనల్లో వినిపించవలసిన మతపరమైన పాటలు కలిగిన పెన్‌డ్రైవ్ ప్రభుత్వం వద్ద అందుబాటులో వుంటుంది.
3. రామనవమి పండుగ తర్వాత, ఎక్కడెక్కడైతే కాషాయజెండాలు ఎగురవేశారో వాటన్నింటినీ తొలగించాలి.

అయితే, క్షేత్రస్థాయిలో ప్రజలు చెప్పినదాని ప్రకారం, వీనిలో ఏ ఒక్కటీ అమలుకాలేదు. బయటి

వాళ్ళు ప్రభుత్వ అనుమతి లేకుండానే ప్రదర్శనలో భాగస్వాములై, జైశ్రీరామ్ అనే నినాదాలు చేస్తూ రెచ్చగొట్టే ఇస్లాము వ్యతిరేక పాటలను వినిపించారు. పోలీసులు వీరిలో కొందరిపై కేసు నమోదు చేశారు తప్ప, ఈ కేసులను జైరంగాబాద్, నవదావంటి చోట్ల ఆస్తుల విధ్వంసంతో సహా ఇదే తరహా పథకం ప్రకారం సాగిన హింస గురించి దర్యాప్తు జరపలేదు. బిజెపి స్థానిక నాయకులు ఈ ఘటనలలో పాల్గొన్నట్లుగా ప్రత్యక్షసాక్షులు పేర్కొంటున్నారు.

రోసెరా(సమస్తిపూర్)నుండి

ఓ ప్రత్యక్ష సాక్షి

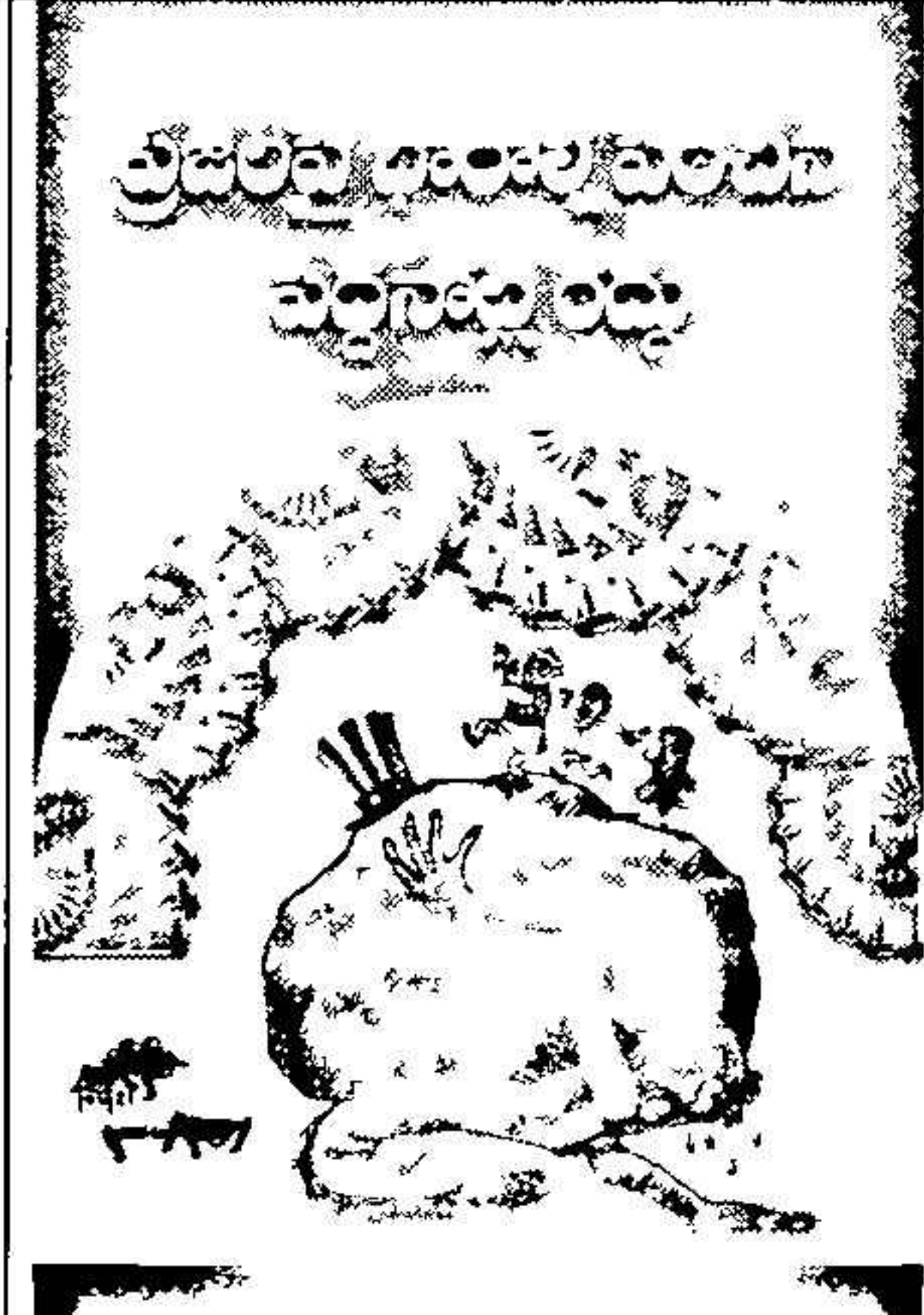
మానిష్ ఓ సామాజిక కార్యకర్త. ఓ స్టేషనరీ దుకాణం నడుపుతున్నాడు. 28 సం॥ల తన జీవితంలో తానెన్నడూ ఇలాంటిది చూసివుండ లేదన్నాడు. 'మేము ఇక్కడ ఎల్లవేళలా ప్రేమతో, ఐక్యతతో జీవిస్తున్నాం. ప్రతి సం॥ రామనవమి ఊరేగింపు జరుగుతుంది. కానీ ఈసారి జరిగిన విధంగా గతంలో ఎన్నడూ జరగలేదు. దాదాపు 4000-5000 ప్రజాగుంపు, ప్రధానంగా యువకులు 'మదరసా'లోకి దూసుకెళ్ళి చదువుకునేందుకు వాడుకునే బల్లలు, కుర్చీలతోసహా కంటికి కనిపించే వాటినల్లా ధ్వంసంచేశారు. మదరసాలోపల నిలిపి వుంచిన వాహనాలకు సైతం వారు నిప్పు అంటించారు'.

"తమ గ్రామంలోని వారెవరూ ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొనలేదనీ ఇదంతా బయటవారు పథకంప్రకారం చేసిన పనే" అని మానిష్ ఆ తర్వాత నిర్ధారణ చేసుకున్నాడు.

మేము డిమాండ్ చేస్తున్నాం

- ఈ అల్లర్లను, గొడవలను ప్రేరేపించిన, ప్రోత్సహించిన, వీనిలో పాల్గొన్న ప్రభుత్వ అధికారులు, ఎన్నికైన ప్రతినిధుల జవాబుదారీ తనాన్ని నిర్ధారించాలి. అందరికీ కనువిప్పు కలిగే విధంగా నేరస్తులకు శిక్ష విధించాలి.
- బాధితులందరికీ పరిహారాన్ని సాధ్యమైనంత త్వరగా అందించాలి.
- పథకం ప్రకారం సాగించిన హింస విషయంపై న్యాయవిచారణ జరిపించాలి.

సిపిఐ (ఎం-ఎల్) ప్రచురణ

ప్రజలపై భారాల్ని పెంచిన పెద్దనోట్ల రద్దు

పేజీలు : 68 వెల : రూ. 30/-

కాపీలకు : **మైత్రీబుక్‌హౌస్,**

జబీల్ వీధి, కారల్‌మార్బ్ రోడ్, విజయవాడ-2

మంటూరు లాంచీ ప్రమాదం-ప్రజలపట్ల పాలకుల సుదీర్ఘకాలపు ఘోర నిర్లక్ష్య విధానాల ఫలితమే

ప్రమాదానికి స్పందించి కదిలిన ప్రజలకు జేజేలు

- రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర), ఏజెన్సీ గిరిజన సంఘం

15వ తేదీ సా.116 గంటలకు దేవీపట్నం మండలం మంటూరువద్ద జరిగిన లాంచీ ప్రమాదం ఒక ఘోర దుర్ఘటన. దీనిలో కొండమొదలు, తాడివాడ, తాళ్ళూరు కచ్చలూరు, గొందూరు, పెదభీంపల్లి గ్రామాలకు చెందిన 19 మంది స్త్రీలు, పిల్లలు, పురుషులు, మరణించారు. ఈ ఘోరఘటనలో మరణించిన వారందరికీ జోహార్లు తెల్పుతున్నాము. వారి కుటుంబాలకు, ఆయా గ్రామాల ప్రజలకు మా ప్రగాఢ సంతాపాన్ని తెలియజేస్తున్నాం. ఆ ఘోర దుర్ఘటన క్రమం ఇలా వుంది.

అప్పుడు సమయం 15-5-18 సాయంత్రం 4.00 గంటలు. దేవీపట్నం గోదావరి రేవులో లాంచీ ప్రయాణం కోసం ఎదురుచూస్తున్న ఎగువ గ్రామాల ప్రయాణీకులు అక్కడ లాంచీ ఎప్పుడు బయల్దేరుతుందా అని చూస్తున్నారు. వారిలో 'ప్రజల ముంగిట పాలన' అంటూ పాలకులు చెప్పేవి అబద్ధాలని నిరూపిస్తూ, ఏ చిన్న సంతకం కావాలన్నా గోదావరిలో ప్రయాణించి, ఆటోలో ఎక్కి ఆఫీసులకు వెళ్ళి, పడిగాపులు పడి, సంతకాలు చేయించుకొని తిరిగి వస్తున్నవారు, వారానికి సరిపడా ఉప్పు, పప్పులు, కోడిగుడ్లు, మందులు కొనుక్కొని వచ్చేవారు, ఇంటి రిపేర్ల నిమిత్తం 6 బస్తాల సిమెంటుతో వచ్చినవారు, ఇలా రకరకాల అవసరాలకోసం వచ్చిన వారంతా సుమారు 30-40 మంది రేవులో వున్నారు. వారంతా లాంచీ ఓనర్, డ్రైవర్ అయిన ఖాజాను తొందరచేసి బయల్దేరదీయించారు. వరదలు, వానలలో, ఏ కాలంలోనైనా బయటి ప్రపంచాన్ని చూడటానికి ఆ గ్రామాలవారికి ఆ లాంచీనే ఆధారం. బయల్దేరిన లాంచీ మంటూరు గ్రామం చేరేటప్పటికి గాలిదుమారం, వర్షం ప్రారంభం అయింది. వర్షపు జల్లు పడుతోందని సుమారు 20 మంది ఉన్న లాంచీ ముందు కాబిన్ కిటికీలు వేసేశారు. వెనకభాగపు క్యాబిన్ తలుపులు ఒక పక్క వేయలేదు. గాలికి ఎదురువెళ్ళినా, కొద్దిసేపు నిలిపివుంచినా, ప్రమాదం జరిగేది కాదు. కానీ ఎప్పుడు అయితే అవతలి గట్టునవున్న వాడపల్లి గ్రామం ఒడ్డుకు చేరటానికి లాంచీ గోదావరికి అడ్డుగా తిరిగిందో హఠాత్తుగా వచ్చిన తీవ్ర సుడిగాలి ఉధృతికి లాంచీ బోల్తా పడింది. వెంటనే వెనుక భాగంలో వున్న యువకులు, స్త్రీలు, పిల్లలు గోదావరిలోకి దూకగలిగారు. కానీ ముందు కాబిన్లో తలుపులు మూసుకొని వున్నందున దానిలోని వారు వెంటనే బయటకు రాలేక పోయారు. ఈ విషాద ఘటనలో మరణించిన వారందరూ ఈ కాబిన్లో వున్న వాళ్ళే. బయటకు దూకినవారు సుమారు 17, 18 మంది వుంటారు. వీరిలో 13 మంది పురుషులు, నలుగురు స్త్రీలు. వీరిలో ఈతవచ్చిన వారు ఆ గాలిలో, వర్షంలో ఈదుకుంటూ ఏదో ఒడ్డుకు చేరుకున్నారు. ఈతరాని పిల్లలు, స్త్రీలు నీళ్ళలో తేలుతున్న లైఫ్ జాకెట్ల వంటివి పట్టుకొని మునగకుండా ఈదుతున్నారు. ఈలోగా మంటూరు గ్రామంనుంచి వచ్చిన యువకులు అందర్నీ ఒడ్డుకు చేర్చారు. ఈ ఘోర దుర్ఘటనలో మరణించినవారుగా ఇప్పటికీ లెక్కతేలిన వారిలో 11 మంది మహిళలు, నలుగురు పిల్లలు, నలుగురు పురుషులు వున్నారు. వీరిలో 17 మంది దేవీపట్నం మండలానికి చెందినవారు కాగా, చుట్టరికంగా వచ్చిన రంపచోడవరం మండలం పెదభీంపల్లి వారు ఇద్దరు, దేవీపట్నం మండలం కె.గొందూరునుండి 8 మంది, కచ్చలూరినుండి ఇద్దరు,

తాళ్ళూరు నుండి నలుగురు, కొండమొదలు నుంచి ఒకరు, తాడివాడ నుండి ఇద్దరు మొత్తం 17 మంది.

దుర్ఘటన జరిగిన వెంటనే కదిలిన

మంటూరు, ఇతర గ్రామాల ప్రజలు

ప్రమాదం జరిగిన వెంటనే పక్కనేవున్న మంటూరు గ్రామస్థులకు ఈ విషయం తెలిసిపోయింది. తీవ్రమైన గాలులు, కుంభవృష్టి మూలంగా సహాయక చర్యలు సాధ్యంకావడంలేదన్న వార్తలు బయట టీవీలలో వస్తున్న సమయంలో మంటూరు ప్రజలు ఆ వర్షంలోనే బోట్లు, పడవలతో ప్రమాదస్థలానికి చేరుకొని, ఈదుతున్న వారినందరినీ రక్షించారు. అప్పటికే లాంచీ మునిగిపోయింది. పైకివస్తున్న డీజిల్ గుర్తునుబట్టి లాంచీని తాళ్ళతో పైకిలాగాలని ప్రయత్నించారు. కానీ సాధ్యం కాలేదు. కొందరు యువకులు, విద్యార్థులు, గిరిజనసంఘ నాయకురాలు, సర్పంచి అయిన చెదల అరుణ తదితరులు దేవీపట్నం పోలీస్ స్టేషన్కు, టీవీ వాళ్ళకు ప్రమాదం గురించి తెలిపారు. అధికారులు, పోలీసులు ప్రమాదం జరిగిన చోటుకి వచ్చేసరికి చీకటి పడిపోయింది. ఆ రాత్రి కూడా మంటూరు గ్రామప్రజలే గోదావరిలో వెదకటానికి, రేవువద్దకు వెళ్ళటానికి వీలుగా దారి ఏర్పాటుచేసి, కరెంట్ లైట్లు అమర్చారు. ఆ రాత్రికి సుమారు 25 మంది రెవెన్యూ సిబ్బందికి గ్రామసర్పంచి ఆధ్వర్యంలో వంటలుచేసి భోజనాలు ఏర్పాటు చేశారు. ప్రజలపట్ల స్పందించే ఈ లక్షణం, గిరిజనోద్యమ పోరాటాల క్రమంలో అభివృద్ధిచెందినది. నాటి 1986 గోదావరి వరదల సందర్భంనుండి నేటి వరకూ సంఘం, ప్రజలు ఆపదలో వున్న వారిని కాపాడటంలో ముందుభాగానే వున్నారు. ఇది సంఘం నేర్పించిన చైతన్యం. దానిలో భాగంగా ఏజెన్సీ గిరిజన సంఘ నాయకత్వాన వున్న కొండమొదలు, మంటూరు పంచాయితీల సర్పంచులు, సంఘ కార్యకర్తలు ప్రజలను కదిలించారు. వార్త తెలిసిన వెంటనే కొండమొదలు నుండి కొందరు యువకులు, అద్దరినున్న వాడపల్లి చేరుకున్నారు. పోలవరం ప్రాంత ఏజెన్సీ గిరిజన సంఘ నాయకులు ఆచారినేనాడపల్లి ప్రాంతానికి చేరుకుని సహాయ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నామందులూతి ఇది కాగా ప్రభుత్వం సహాయక చర్యలు ప్రారంభించేవరకు మంటూరు గ్రామస్థులకు కూడా పడవ మునక విషయం తెలియదని వార్తా కథనాలను టీవీలు ప్రసారం చేశాయి. ఇది సరైన సమాచారం కాకపోగా, ప్రజలు నిర్వహించిన పాత్రను గుర్తించే లక్షణం లేకపోవడమే.

(తరువాతి 19వ పేజీలో)

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಪ್ರದೇಶ ಸಂಖ್ಯೆ	KLVA102M246
ಪ್ರದೇಶ ನೆರು	ಜವಳಿ
ತಾರೀಖು	07 February 2025
ಮುಂದು ಲಕ್ಷ	Yes
ನಿಮಕ ಲಕ್ಷ	Yes
ಮುಕ್ತ ವೆಲೆ	25
ವಿದ್ಯ ನೆಲ ವೆಲೆ	No
ಖಾಣಿ ವೆಲೆ	No
ಲೆಣ ವೆಲೆ	No
ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ	Don't know
ವೆಲೆ ಉದ್ದೇಶ	Don't know
ವಿನ್ ವೆಲೆ	None
ವರದಿ ವೆಲೆ	HEMA
ವೆಲೆ ವರದಿ	
ಲೆಂಡಿಂಗ್ ವೆಲೆ	
ವಿನ್ ವೆಲೆ	
ವರದಿ	Good